

MENGŠAN

GLASILO OBČINE MENGEŠ

ŠTEVILKA 11

december 2004 / leto XI

VESEL BOŽIČ IN SREČNO V LETU 2005!

**Za toplo zimo in pomlad
KURILNO OLJE
dostavlja Hubat!**

UGODNE CENE - MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE

01/723 09 00 www.hp-commerce.si

KONT-BIRO, knjigovodstvo
ANITA FLORJANČIČ s.p.
MULJAVA 15, 1234 Mengeš
Tel.: 031/503-999

**KNJIGOVODSKE in RAČUNOVODSKE storitve
za vse s.p. in ostale zasebnike:**
- **ENOSTAVNO knjigovodstvo**
- **DVOSTAVNO knjigovodstvo**
- **obračuni ddv, najemnih, podjemnih pogodb,
plač, izračuni amortizacije, izdelava davčne in
dohodninske napovedi, itd.**

KARO INŽENIRING d.o.o.
Slovenska 24, 1234 MENGEŠ

Tel.: 01/723-09-86; 723-09-87
Fax: 01/723-80-15
www.karo.si

PRODAMO:

Stanovanja:

- Ljubljana; Zelena jama, triinpol sobno stanovanje v 1.nad. stanovanjskega bloka v izmeri 88.28m², z dvema parkirnim prostoroma, klet, balkon. Stanovanje je vseljivo konec januarja 2005. Cena: 41.760.000,00 SIT.
- Kamnik; trosobno stanovanje v poslovno stanovanjskem kompleksu, v izmeri 94,93 m², duplex, novo gradnja, garažna klet, shramba, dva balkona, dvigalo. Cena: 29.950.000,00 SIT.
- Kamnik; dvosobno stanovanje, novo gradnja, soseska Mali Grad, v izmeri 54,17 m², garažna klet, shramba, možnost takojšnje vselitve. Cena: 19.700.000,00 SIT.
- Domžale; etaža stanovanjske hiše stare 19 let, štirisobno stanovanje v izmeri 92,50m², z pomožnimi prostori v kleti 40,90m², terasa, balkon, ločen vhod in priključki. Nahaja se v neposredni bližini infrastrukturnih objektov. Stanovanju pripada zemljišče, vrt v izmeri 206m², na katerem stoji brunarica. Cena: 39.000.000,00 SIT.
- Za znano stranko iščemo dvo ali več sobno stanovanje v Mengšu

Parcele:

- Preserje pri Radomljah; zazidljivo zemljišče v izmeri 998m², parcela je komunalno urejena, plačan komunalni prispevek, gradbeno dovoljenje za hišo z dvema stanovanjskima enotama, skupne površine 175,26 m² za posamezno enoto. Lepa lokacija, pogled na planine, dostop urejen; Cena: 160 EUR/m².
- Domžale; zazidljivo zemljišče v izmeri 903m², parcela je locirana na JZ delu Domžal, dostop urejen, možnost gradnje stanovanjske hiše (15mX10m). Cena: 31.270,00 SIT/m²
- Šentvid pri Lukovici; zazidljivo zemljišče v izmeri 684 m², parcela leži na obrobju naselja, ob njej teče potok, vsi komunalni vodi na parceli, dovoz urejen, sončna lega; Cena: 31.270,00 SIT/m².

Za znano stranko iščemo zazidljivo parcelo v Kamniku ali Mengšu z okolico.

Hiše:

- Mengeš; Loka pri Mengšu, starejša stanovanjska hiša z gospodarskim poslopjem, tloris stavbišče 286 m², na parceli v izmeri 744 m². Cena: 26.000.000,00 SIT.
- Repnje pri Vodicah; tri enodružinske montažne hiše, izdelane do V. gradbene faze, urejena okolica, estrihi, terasa, nadstrešek, 140 m² bivalne površine, parcela 500m², lep razgled. Cena: 40.000.000,00 SIT+ 8.5 DDV.
- Dravljice; trojček, nova gradnja, podaljšana 3. grad.faza, vseljivo septembra, -Južna enota; (k+p+n+m) 304,67m², parcela 272m²; Cena: 58 mio SIT.
- Srednja enota; (k+p+n+m) 314,27m², parcela 212m²; Cena: 57 mio SIT.
- Severna enota; (k+p+n+m) 304,67m², parcela 270m²; Cena: 56 mio SIT.

Poslovni prostori:

- Tuhinjska dolina; v bližini toplic, večji gostinski lokal z možnostjo prenočišč, 150m² gostinskega lokala, 350m² stanovanjskih površin, 1000m² zemljišča, star 40 let; Cena: 54 mio SIT.
- Kamnik; v bližini zdrav. doma, površine 40,32m², 3. gradbena faza, star 3 leta; Cena: 10,2 mio SIT
- Moste pri Komendi; poslovni objekt na odlični lokaciji (glavna prometnica proti Brniku), skupne neto površine 811 m², v dveh etažah, prodamo skupaj ali po delih. Objekt je star 15 let, možnost gostinske dejavnosti, turizma, trgovine.... Skupna površina zemljišča 1556 m², parkirišča so asfaltirana. Cena: 1.300.000,00 EUR.
- Mengeš; poslovni prostor opremljen, namenjen za zlatarsko, urarsko,... dejavnost, 30 m², star 10 let, cena; 9,5 mio SIT.

Novo leto, nova pot ...

**Veseli Božič ter zdravo, srečno
in uspešno Novo leto**

2005

www.banka-domzale.si

banka domžale

B a n k a z a v a s

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Kakor z vsem drugim, je možno opraviti tudi z očitki. Kadar je kdo jezen ali preveč kritičen do nas, imamo na voljo dve možnosti. Lahko se branimo, lahko pa se česa naučimo. Pri branjenju se poraja veliko jeze in drugega človeka skorajda ne poslušamo. Ničesar pa se ne moremo naučiti, kadar ne poslušamo. Kadar izberemo spopad, naredimo vse, da zavarujemo svoj položaj in svoj občutek, da imamo prav mi in ne tisti drugi. Strategija prepirljivca je takšna, da pogosto obtožuje nasprotnika, kriči svoj prav in odhaja s prizorišča v nemem besu. Na vrhuncu kariere je likovni kritik John Ruskin trdil, da slaba kritika ne bi smela na noben način prizadeti prijateljstva med njim in umetnikom, čigar delo je slabo ocenil. Slikarji so bili seveda drugačnega mnenja. »Naslednjič te bom s pestjo po zobeh,« je vzkliknila njegova žrtev, »vendar sem prepričan, da to ne bo škodovalo najinemu prijateljstvu.«

Način reševanja sporov, pri katerem se učimo, spodbuja umirjenost in potrpljenje. Prisiliti se moramo k molku toliko časa, da slišimo kaj nam drugi dopoveduje in dovolimo jim, da izrazijo svoja čustva. Ne glede na to, ali so nasprotnikovi očitki upravičeni, jo bomo bolje odnesli, če se bomo spraševali o čustvih, ki stojijo za tem dogajanjem. Na ta način se učimo o sebi in hkrati izkazujemo prijatelju čast, ker ga sprejemamo, namesto da bi ga zavračali.

Dragi moji, čustva so zelo pomembna reč. To pišem tudi zato, da bi gospodu županu Tomažu Štebetu pojasnil, da skušam razumeti njegova čustva, pa tudi on s svojimi napadi in kritikami povzroča, da razmišljam o sebi in se učim. Zato mu želim veselo praznovanje Božiča in v letu 2005 vse dobro, zdravja in vse kar mu srce poželi. Ter seveda na odlično sodelovanje. Vse to in še več, spoštovani bralci, želim tudi vam. Pa tudi naslednje leto berite glasilo MENGŠAN.

Marij

Čestitkam in vsem dobrim želim se pridružuje tudi celotno uredništvo glasila.

Franci Kocjan že nekaj let postavlja jaslice, ki po velikosti skoraj ne zaostajajo s tistimi v farni cerkvi. Štirinajst dni dela in priprav je bilo sedaj bolj za njegovo dušo. Tokrat pa se je odločil, da na ogled svoje mojstrovine povabi še vse, ki so praznično razpoloženi in jih tovrstna umetnost, ki je pravzaprav neobičajna za individualna stanovanja, zanima. Torej vabljeni na Ropretovo 36 k Franciju, ki vam bo z veseljem razkazal jaslice in tudi kaj razložil.

KAZALO:

**PRORAČUN ZA 2005 IN 2006
NA 19. SEJI OBČINSKEGA
<SVETA OBČINE MENGEŠ 6**

**BALETNi PODMLADEK
IZ MENGŠA 8**

**ODPRTJE RAZSTAVE SLIK
MALE GROHARJEVE KOLONIJE
ŠKOFJA LOKA 2004 IN
PREDSTAVITEV SPOMINSKEGA
KOLEDARJA ZA LETO 2005 13**

**LETOŠNJI TAIZÉ
V OČEH MLADIH 15**

**10 LET KULTURNEGA DRUŠTVA
ANTONA LOBODE 16**

**GOSTOVANJE MENGEŠKE
GODBE V HÄGENDORFU 17**

POMEMBNA OBLETNICA 21

**V MENGŠU ZOPET ZAŽIVEL
POZABLJEN OBJEKT 23**

**MIKLAVŽEV TURNIR V
NAMIZNEM HOKEJU -
MENGEŠ, 10. 12. 2004 29**

**ŠAHOVSKO DRUŠTVO
MENGEŠ IMA OBETAJOČO
MLADINO 31**

Rok za oddajo prispevkov za prihodnjo številko glasila je 10. januar 2005.
Naslovnica: Franc Ropret: Jaslice, hrani Župnija Mengeš

MENGŠAN GLASILO OBČINE MENGEŠ

Glasilo ureja uredniški odbor: Marij Urh – odgovorni urednik, e-mail: mengsan@menges.si, petra.piskot@siol.net

Člani uredniškega odbora: Majda Trobec, Ana Jernejčič, Tina železnik, Katarina Marin, Dušan Pejič, Peter Škrlep

Odgovorna urednica Uradnega vestnika: Irena Podboršek, tel. (01) 7247 106

Oblikovanje, grafična priprava in tisk: SET, d. d., Ljubljana, tel. (01) 587 44 11, faks: (01) 528 24 74, e-mail: tiskarna.set@siol.net

Izdaja: Občinski svet Občine Mengeš. Mengšan izhaja v nakladi 2600 izvodov. Prejmejo ga vsa gospodinjstva v občini Mengeš brezplačno na dom.

Distribucija: Primož Kržan, tel. (01) 7237 296

Odslej Mengšan dostopen tudi na internetni strani www.menges.si

Oglasno trženje: Občina Mengeš

Drage občanke, spoštovani občani, triindvajseti uvodnik pišem kot poslanec in v glavnem še (skoraj) polno aktiven župan, zaposlen v Ljubljani. Sedaj lahko mimogrede postorim, upam, da pomembne stvari za občino in območje občin severno od Ljubljane. Več o tem v posebnem prispevku. Še enkrat ponavljam del navedb iz prejšnjega Mengšana. Vedno bolj sem prepričan, da je ključna beseda SODELOVANJE ali PARTNERSTVO. V svetu, v gospodarstvu in tudi v politiki to ni več nobena posebnost. Zaradi skupni koristi, ekonomisti bi rekli zaradi ekonomije obsega, sinergij. V UPANJU, DA SE VAM / NAM V PRIHODNOSTI IZPOLNIJO ŽELJE IN PRIČAKOVANJA, ŽELIM VSEM DOŽIVETE IN VESELE BOŽIČNE IN NOVOLETNE PRAZNIKE TER ZDRAVJA IN SREČE V LETU 2005. Bralkam in bralcem Mengšana ter uredniškemu odboru želim timsko, ustvarjalno in uspešno leto 2005.

*Prav lep pozdrav!
Tomaž Štebe*

**Srečno,
zdravo leto
2005!**

e.: tomaz.stebe@menges.si /

Tomaz.Stebe@dz-rs.si,

t.: 040 852350, www.menges.si (poslanec)

Poslanec mag. Tomaž ŠTEBE

Spoštovani,

Pozdravljeni, tokrat v funkciji poslanca – »nadomestnega« za predsednika Vlade RS gospoda Janšo. Zastopal bom sicer prebivalce Slovenije, še posebej pa vse z območja občin Domžale, Mengeš, Trzin in tudi drugih sosednjih občin iz porečja Kamniške Bistrice – Pšate, Rače, Radomlje ter širše: Kamnika, Komende, Lukovice, Moravč, Vodice, Cerklj, ... Gorenjske, Ljubljane, ... skupaj z drugimi poslanci iz tega dela Slovenije ker je smisel in cilj sodelovanje. Izključevanja, samopoveličevanja in arogance je bilo dovolj.

Na deseturni razpravi ob potrjevanju nove vlade sem v parlamentu izrekel naslednje misli za katere me je dr. Gantar, nekdanji minister za informacijsko družbo, ocenil kot dobrega opozicijskega govornika. Mislim, da je tako ocenjeval zato, ker je preslišal, da sem bil kritičen do nesmiselnih in neuskkljenih dejanj prejšnje vlade in to podkrepil z nekaj preprostimi primeri.

Govoril sem o tem, kako naj ravna oziroma bolje, kako naj ne ravna nova vlada, ker prejšnja mnogo pobud in dobronamernih predlogov ni želela poslušati in tako smo dobili priložnost drugi. Menil sem, da je glavno, da vlada realizira, kaj je vsem evidentno. Nujno je, da se v vladi sodeluje in deluje usklajeno ter pošteno in strokovno. Pogled na izzive in probleme sem usmeril od spodaj navzgor.

V prostem pogovoru vsi poznamo probleme, ovire, napake in nepotrebna administriranja ter, kaj je potrebno izboljšati. Ko pa je potrebno delovati, stvari preprosto ne naredimo dovolj zavzeto in učinkovito. Ker se nihče noče izpostaviti, noče biti žrtev in podobno. Pomembna bo vztrajnost in resnično delovanje za udejanjanje tega, kar naj bi vsi vedeli, da je potrebno narediti. To je največja pomanjkljivost dosedanjih vlad in državne administracije. Večinoma ni vzrok nesposobnost, pomanjkanje sredstev, pač pa nepripravljenost, slaba pooblastila in bistveno prepogosto koruptivni in klientelistični razlogi za neukrepanje in sankcioniranje.

Taka, preprosta delovanja na terenu bo lahko izvesti tej vladi in temu predsedniku vlade, ker je že dokazal, da kar misli, tudi izvede. Vem in upam, da je k temu odločena vsa vladna ekipa. Bomo videli, kako bodo besede meso postale. Prepričan sem, da bodo že resno izvedene

naloge na terenu, imele gotovo hitre in dobre učinke. To ne bo nič stalo oz. se bodo zmanjšali stroški. Zaradi resnega delovanja bo posledica višja učinkovitost in prihranki. Sploh če bo vlada delovala odločno in bo sposobna presekati negativne naveze in škodljiva delovanja. Vlada bo morala odpraviti nepotrebno administriranje, poenostaviti in avtomatizirati postopke ter sprostiti delovanje gospodarstva in javne sfere. Da bo hitreje in učinkovitejše ter enostavnejše in boljše.

Vlada je pogosto delovala povsem neuskklajeno ali pa je sprejemala nesmiselne ukrepe. Navedel sem tri primere iz zadnjih let. Ob vseh računalnikih, mnogih besedah o informacijski družbi, o elektronski eUpravi je prejšnja vlada za 1,1 milijona motornih vozil uvedla nalepke, ki naj bi dokazovali plačilo pristojbin in tehnično ustreznost. Ob tem, da ima vsak uradnik na upravnih enotah in vsak policaj takojšnjo indikacijo o kršitvi. V besed polni informacijski družbi uvedemo sistem luknjic na nalepki, ki mora biti vsako leto odlepljena / nalepljena za ceno okoli treh milijard tolarjev, če štejemo še čas, ki ga za to porabimo. Jaz sem preko antibirokratskega spletnega naslova na to opozarjal. Prejel sem elektronsko obvestilo o napaki! Nato sem izmenjal nekaj elektronskih sporočil z vzdrževalci spletne strani antibirokratskega programa. Nisem pa prejel odgovora, niti potem, ko sem predlog poslal na papirju in v kuverti.

Drugi nesmisel so tako imenovane lokacijske informacije (LI). Vsak investitor objekta (tudi pomožnega, npr. ograje) mora na občini pridobiti LI, ki ni nič drugega kot izpisan tekstualni in grafični del uradnih in že objavljenih podatkov. S podpisom in žigom. To uslugo se mora plačati – ne v občini Mengeš. Po nepotrebnem se s tem ukvarjajo občinski uslužbenci. Tudi če LI avtomatiziramo preko svetovnega spleta, predpis zahteva, da potrebujete podpis in žig.

Tretja, neustavna zadeva, je zaračunavanje tako imenovanega nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča (NUSZ). Vlada bi morala že pred dvema leti po odločbi ustavnega sodišča NUSZ nadomestiti z davkom na nepremičnine. Ignorirala je zahtevo ustavnega sodišča in namesto tega s spremembami zakona silila občine v dopolnitve NUSZ in dodatna »obdavčenja« ter ogromno nejevoljo na račun nekrivih občin.

VABLJENI NA SEJE OBČINSKEGA SVETA OBČINE MENGEŠ

20. seja bo predvidoma v sredo, dne 2. februarja 2005 ob 18.00 uri v Gasilsko godbenem domu Mengeš.

Predvideni vsebinski dnevni red 20. seje:

1. Proračun Občine Mengeš za leto 2005 in 2006 (osnutek - drugič)
2. Prostorsko ureditveni pogoji za območje Mengša (osnutek)
3. Odloka o izdajanju glasila Mengšan (osnutek)

Opomba: Gradiva so objavljena na spletni strani občine – www.menges.si.

Možne so spremembe datuma, posameznih točk in vrstnega reda! Točen datum in predlagani dnevni red bo objavljen na oglasni deski Občine Mengeš teden dni pred predvideno sejo sveta.

Seje sveta so v sejni sobi Gasilsko godbenega doma, Zavrti 2, Mengeš, vhod iz Grobeljske ceste.

mag. Tomaž Štebe, župan

Resna vlada si kaj takega ne bi smela privoščiti. V resnici se je bala uvesti nujne in za marsikoga boleče spremembe tudi zaradi interesov ozkega kroga ljudi.

Povsem neumestno je bilo preprečevanje lokalne avtonomije ustanavljanja občin na eni strani ter predpisovanja nepotrebnega administriranja. Vse občine, razen kake izjeme, so postale bolj uspešne in tudi zaradi lastne učinkovitosti in zavzetosti bistveno hitreje napredovale. Država dosedaj ni bila pripravljena sodelovati pri učinkovitem odpravljanju problemov, češ ne smemo posegati v avtonomijo lokalne samouprave. Brez pravih pristojnosti naj bi reševali okoljske in družbene probleme. Za avtoceste je bilo poskrbljeno, pogosto so bile umeščene na silo ali pa se država ni držala dogovorov. Za skupna odlagališča odpadkov, pomembno sofinanciranje okoljskih projektov in vodooskrbe na osnovi povezovanja in sodelovanja vladi ni bilo pomembno, da bi z bistveno več sredstvi in učinkovitim načinom vzpodbujanja sodelovanja reševala izgradnjo in učinkovito upravljanje in delovanje teh sistemov. Občine plačujejo zaposlene v vrtcih, o plačnih pogojih in normativih pa je odločala vlada. In tako naprej. Občinam se sploh ne priznava evropskega naziva – da delujemo kot lokalne oblasti.

Prvi teden v poslanski funkciji delujem bolj občinsko - regionalno. Povezujem (obiskujem in lobiram) na gorenjskem in domžalskem območju ter preko ministrstva za smiselno reševanje ravnanja in odlaganja komunalnih odpadkov. In seznanjam najodgovornejše pristojne na stanje državnega prometa in cest v Mengešu ter o obljubah in zahtevah po obvoznici. Občina Mengeš je zaključila polletno koordinacijo tako imenovane Podjetne regije. Morebiti so bile te koordinacije bolj uspešne od prejšnjih toda pravih rezultatov ni, tako da smo se samopomenovali debatni klub in zaključili, da je dobro, da se vsaj sestajamo! Imeli smo predvolilno akcijo za podporo javnemu transportu: kombinaciji hitre in moderne tramvajske železnice in bočnega avtobusnega prevoza kot projekta ljubljanske urbane regije. Za to se bosta morali Ljubljana in RS resneje odločiti. Sem pa na ministrstvu za promet slišal zanimivo razmišljanje o drugem tiru Ljubljana Jesenice, ki bi potekal ob kamniški progi do npr. Rodice, objel Mengeš ob obvoznici ter povezal tako tudi letališče Brnik!

V drugem tednu smo imeli pomembno sklepanje o stališču Slovenije o širitvi EU s Hrvaško in o približevanju Turčije. Prvo stališče jasno govori o izpolnjevanju pogojev, to je urejanju meje, ki bo slovensko močno orodje za preprečevanje nerazumnih namer Hrvaške. In na hitro popravljamo najnujneše v zvezi z davčno zakonodajo. Ostale »spremembe« s tega področja bodo možne po resnejši analizi vseh okoliščin.

Sicer pa imam izdelan spisek zadev, ki jih je potrebno spremeniti, odpraviti, izboljšati. Nekaj sem jih navedel v predvolilnem gradivu. Evidentne, vsem očitne zadeve moramo spremeniti takoj. Ostale pa preiščljeno in postopno ter strokovno in pregledno. Bistveno za uspeh bo usklajeno, strokovno in pošteno delo ter odločno odklanjanje vplivov koruptivnega in klientelističnega izvora ali namer.

mag. Tomaž Štebe

SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA

Veselo in doživeto praznovanje Božiča, prijetne decembrske dni in vse dobro v letu 2005 želimo občankam in občanom občine Mengeš!

Občinski odbor SDS Mengeš

Vesele božične in novoletne praznike.

OO LDS Mengeš

Blagoslovljene božične praznike, sreče in zdravja v novem letu 2005.

OO Nsi Mengeš

Sporočilnost ljudskih modrosti nam je včasih nerazumljiva; zgornja nam sporoča, naj prisluhnemo tudi tistemu glasku v sebi, ki včasih prav potihno in počasi prihaja na plan in ima zagotovo v sebi vso resnico tistega trenutka.

Vse lepo vsem občankam in občanom občine Mengeš, želi

OO SLS Mengeš

*Naj vas sreče žar obseva,
zdravje, mir vam bodi z njim,
kar le srce vam velevala,
v novem letu vam želim!
(iz ljudske zakladnice)*

Zadovoljne in vesele praznične dni. V novem letu 2005 naj se vam izpolnijo vse želje, ki jih nosite v svojih srcih.

Tina Železnik, svetnica Občinskega sveta občine Mengeš

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE,
SREČNO, ZDRAVLJA IN USPEHOV POLNO
NOVO LETO 2005

VAM ŽELI

OO ZLSD MENGEŠ

Odgovori na vprašanja in pobude članov Občinskega sveta Občine Mengeš

Pobuda g. Romana Kalušnika

1. Predlagam, da se Občina Mengeš vključi v prostorski informacijski sistem občin – »PISO«. Gre za projekt Ministrstva za informacijsko družbo, s katerim je omogočen interni dostop (za občane) in javni dostop (za občane, podjetja in druge subjekte) do podatkovne baze, ki vsebuje najpopolnejšo zbirko državnih in občinskih prostorskih vsebin na enem mestu. PISO vsebuje prostorske evidence, ki so javne narave in predstavlja učinkovit vir informacij za občane, podjetja in javne ustanove. Dostop do podatkov je enostaven – preko interneta. Upravljalce podatkov je REALIS, d. o. o. (www.geoprosor.net/piso).

Obrazložitev:

Cilj projekta je, da občine z javnim dostopom nudijo informacije uporabnikom ter razbremenijo delovanje svojih služb pri izdajanju informacij (ki so jih dolžne dajati), kar posredno povečuje učinkovitost delovanja vseh subjektov lokalne skupnosti. Občinam, ki so vključene v PISO nudijo tudi posredovanje podatkov GURS, vključevanje državnih podatkov financirajo sami in jih pridobivajo direktno od producentov. Mesečna naročnina za občine do 10.000 prebivalcev je 150,00 EUR, odpovedni rok je 1 mesec.

Doslej se je v projekt vključilo že veliko občin, med njimi od naših sosednjih občin Domžale, Kamnik, Komenda. Menim, da je tudi za Občino Mengeš to potrebno, za občane pa še kako koristno.

Odgovor:

Pobudo bomo proučili.

2. V kakšni fazi so dogovori z Občino Komenda glede izgradnje kolektorja za kanalizacijo v smeri Mengeš - Topole - Suhadole?

Odgovor:

Projekti, ki jih pripravlja Občina Mengeš (od mostu na Prešernovi cesti do priključka v Topolah so v zaključni fazi, prav tako dogovor o sofinanciranju.

Pobuda g. Petra Gubanca

1. Cesta med Mengšem in Rodico je slabo vzdrževana, tako da se na večjih mestih pojavljajo luknje, asfalt je razpokan in se pogreza. Zaradi

navedenega je vožnja po tej cesti zelo nevarna. Dajem pobudo, da Občina Mengeš na tako stanje takoj opozori odgovornega vzdrževalca ter zahteva temeljito obnovo.

Odgovor:

Trenutno občinsko cesto mora sanirati občina. Sanacijo (vsaj delno) bo potrebno planirati v letu 2005.

2. Na Zavrteh naj se postavijo hitrostne ovire, saj avtomobili z visokimi hitrostmi ogrožajo pešce, predvsem pa seveda otroke, ki hodijo v šolo.

Odgovor:

Ulica ima zgrajen obojestranski pločnik, ki predstavlja osnovno varovanje pešca. Grbine so planirane, niso pa bile še izvedene.

Pobuda ge. Marije Sitar

V letu 2000 so občani Koblerjeve ulice v Mengšu, na pobudo občine podarili del zemljišča, v zameno pa bi Občina narejeno cesto asfaltirala.

V ta namen je bilo v proračunu občine Mengeš takrat odobrenih 11 mio SIT proračunskih sredstev.

Sredstva niso bila namensko porabljena in cesta je še vedno v zelo slabem stanju.

Zato so občani navedene ulice letos 24. 3. na sestanku z županom zahtevali, da se asfaltiranje ulice izvede prioritarno in da se sredstva zagotovijo v kratkoročnem planu.

Obljubljena je bila celovita obnova, kar pomeni plin in vodovod, popravilo kanalizacije in asfalt.

Vse navedeno naj bi se naredilo v dveh letih. Sredstva bodo planirana v proračunu za leto 2005/2006, naslednji kontakt z občinsko upravo naj bi bil po dveh mesecih (kar pomeni konec maja 2004).

V nadaljnjih kontaktih pa imajo občani navedene Koblerjeve ulice občutke, da se občinska uprava iz njih norčuje, prav tako poslušajo izjavo, da so krivi svetniki, "ki ne dajo denarja."

Zaradi navedenega vprašujem:

1. Zakaj se Koblarjeva ulica še ni asfaltirala v letu 2000/2001 kot je bilo obljubljeno?

2. Zakaj župan obnove ni planiral v proračunu za

leto 2004 - 2007, čeprav je na sestanku v marcu 2004 zagotovil rešitev oziroma ureditev v dveh letih?

3. Zakaj občinski svetniki nismo bili seznanjeni z navedenim problemom?

4. Zakaj si dovoli občanom odgovarjati, da smo krivi svetniki "ki ne damo denarja, čeprav s problemom nismo seznanjeni, niti ni bilo planiranih sredstev obnove v nobenem proračunu tega mandata Občinskega sveta."

Odgovor:

Občina je v letu 2001 že naročila projekte za ureditev cestišča. Glede na to, da je potrebno zamenjati vodovod in zgraditi plinovod, smo se dogovarjali s projektantom plinovoda, da sprojektira oba komunalna voda, kar pa še ni realizirano. Izdelati je potrebno še projekte iz JR in ostale kabelske kanalizacije. V letu 2004 je občina s predpogodbo odkupila del manjkajočega zemljišča za cesto. Koblarjeva ulica bo v proračunu za leto 2005.

Vprašanje ge. Milice Tomšič

1. Ob zadnji številki glasila Mengšan so nekateri stanovanjci Mengša dobili ob glasilu tudi zgoščenko Mengeš v sliki in glasbi. Postavljam vprašanje zakaj tega niso bili deležni tudi stanovanjci blokov na Kolodvorski, Slamninarski in Levčevi. Baje so našo poštni nabiralniki premajhni za tako pošto. Če je to res ne vidim razloga, zakaj zgoščenke skupaj z Mengšanom niso raznosili od vrat do vrat, kot se je to dogajalo z delitvijo lončkov, čokolad ali vina in medu za stranko SDS. Če so lončki lahko stali na tleh pred vrati, bi lahko tudi zgoščenke. Bolj verjetno je, da "blokovci" niso omembe vredna volilna baza, pa se ne splača. Zgoščenka in časopis sta namreč zgolj slučajno izšla tik pred volitvami.

Zanima me, kdaj bomo tudi prebivalci blokov dobili zgoščenko in se vsaj malo približali Mengšanom, čeprav prav mi plačujemo velik delež v občinski proračun.

Odgovor:

Prebivalci večstanovanjskih objektov na Kolodvorski, Levčevi in Slamninarski bodo zgoščenke Mengeš v sliki in besedi prejeli skupaj z decembrsko številko Mengšana. Za nerednost, ki se je pripetila v mesecu septembru in prebivalci omenjenih ulic niso prejeli zgoščenke, se opravičujemo.

PRORAČUN ZA 2005 in 2006 na 19. seji OBČINSKEGA SVETA OBČINE MENGEŠ

Mengeš, 15. decembra 2004 – Občinski svetniki LDS, SLS, ZLSD in Tina Železnik so z dnevnega reda umaknili Predlog proračuna Občine Mengeš za leti 2005 in 2006. Poleg nekvalitetno pripravljenega predloga proračuna, razlikovanj med numeričnim delom in odlokom in to že pri samih dohodkih, je Breda Jamšek, predsednica odbora za okolje in prostor, na svojem odboru ugotovila: »Nihanja med plani in realizacijami v prejšnjih letih so bila prevleka, zato odbor ponovno ugotavlja, da je predlog za dvoletni proračun nesprejemljiv.« Svetniki omenjenih strank pa so se poleg kvalitete oziroma nekvalitete pripravljenega predloga proračuna ter kasneje županove samovoljne realizacije sprejetega proračuna dotaknili tudi problema nespoštovanja poslovnika pri sklicevanju sej občinskega sveta. Jožica Komatar, svetnica SLS, je poudarila: »Tudi ta seja občinskega sveta, kljub tako pomembnemu dokumentu, kot je dvoletni proračun, ni bila sklicana skladno s poslovníkom in nekateri svetniki so bili prisiljeni pregledati dvoletni proračun v dveh delovnih dneh.« Nekateri svetniki so materiale za sejo in predlog

proračuna za leti 2005 in 2006 prejeli dva delovna dneva pred sejo, ki sta poleg delovnih in drugih obveznosti prav gotovo premalo, da bi lahko kvalitetno predelali tako pomemben dokument, kot je dvoletni proračun.

Tina Železnik, svetnica OS, je obrazložila: »Sprejem proračuna za prihodnje leto, vsaj tako je v navadi v občinah, kjer imajo postopke skladne z zakonodajo in iz leta v leto ne lovijo stranskih vrat z začasnim financiranjem, kot to počnemo v občini Mengeš, je sprejem občinskega proračuna najpomembnejše delo občinskega sveta. Prav zato je za nas svetnike časovni termin dveh delovnih dni za potrditev ali zavrnitev tako pomembnega in obsežnega dokumenta nesprejemljiv.« Svetniki so že pred časom opozorili, da se niso sklicane skladno s poslovníkom, ki določa sklic seje ter posredovanje materialov zanj, 7 dni pred sejo. Prav tako so opozorili na razlike med dokumenti, ki jih dobivajo za seje odbori in dokumenti, ki jih kasneje prejmejo svetniki za občinski svet.

Svetniki LDS, SLS, ZLSD in Tina Železnik so na seji ugotavljali tudi, da po njihovi oceni župan

nima interesa sprejeti proračuna za leto 2005 pred koncem 2004 ter da mu ribarjenje v kalnem, ki mu ga zaradi tega omogoča začasno financiranje, odgovarja. Prvič so usmeritve za pripravo proračuna obravnavali na septembrski seji, ko jih je občinski svet zavrnil. Nato so nove predloge pričakovali na oktobrski ali pa na novembrski seji, pričakali pa so jih šele na decembrski:

»Predlog proračuna je nesprejemljiv tudi zato, ker je pripravljen na predlogih, ki jih je občinski svet v septembru že zavrnil. Novih pogajanj, ki bi pripeljali do skupne rešitve ni bilo oziroma so bila pri oblikovanju novega predloga povsem preslišana. Ugotovimo lahko le, da se situacija iz preteklih let ponavlja. Upamo, da bomo z županom dosegli predčasni dogovor in da ne bo tako kot je bilo v preteklih letih, ko smo morali svoje predloge vključevati z amandmaji.«

Eden od predlogov, ki jih podal župan in na podlagi katerega je tudi sestavljen predlog proračuna, je zadolževanje občine. Svetniki so že v usmeritvah za sestavo proračuna kot kasneje na usklajevanju svetniških skupin nasprotovali zadolževanju občine, še posebej v primeru omenjenega predloga proračuna, v katerem poraba s kreditom pridobljenih sredstev ni jasno opredeljena.

Odbor za finance je župana že večkrat opozoril tudi naj proračun pripravi skladno z navodili ministrstva

za finance, saj je to edini način, da bodo občina in javne ustanove v občini lahko kandidirali na državnih razpisih.

Svetniki so tudi menili, da je šel župan z nepoštovanjem poslovnika tokrat predaleč in da v podobnih primerih na prihodnje seje ne bodo prišli, oziroma bodo obravnavali samo točke, za katere bodo ocenili, da so pomembne za življenje

v občini in njen razvoj. Poslovnik je potrebno spoštovati tako v primeru posredovanja zapisnika prejšnje seje, ki bi ga morali svetniki prejeti v 14 dneh, najpogosteje pa je nekvalitetno pripravljen še za samo sejo. Poslovnik je potrebno spoštovati tudi pri sklicevanju sej, saj je potrebno vabila in dokumente posredovati 7 dni pred sejo, ki naj bi bila vsako prvo sredo v mesecu. V primeru sklicevanja sej občinskega sveta v Občini Mengeš pa se dogaja,

da so nekateri dokumenti na voljo šele na sami seji. To vsekakor onemogoča kvalitetno odločanje svetnikov in dodatno, brez potrebe, povečuje konflikt pri njihovem delu.

LDS, SLS, ZLSD, Tina Železnik

*Pripravila:
Tina Železnik*

Člani občinskega sveta občine Mengeš (po abecednem vrstnem redu):

• **Gubanc Peter, Hribar Franc, Jamšek Breda, Janežič Aleš, Kalušnik Roman, Komatar Jožica, Ošep Ljiljan, Per Janez, Sitar Marija, Tomšič Milica, Vahtar Jožef, Železnik Tina.**

Odprto pismo županu občine Mengeš mag. Tomažu Štebetu !

Kršenje poslovnika občinskega sveta občine Mengeš

Spoštovani g. župan ! Obveščamo Vas, da smo tudi tokrat vabila za sejo občinskega sveta prejeli prepozno kar je v nasprotju z 18. členom poslovnika občine Mengeš. Vabilo smo podpisani člani občinskega sveta prejeli v petek dne 10. 12. oz. 5 dni pred sejo namesto 7 dni pred sejo, kar je skrajni rok, ki ga določa naš poslovnik. Poleg navedenega nismo prejeli celotnega gradiva saj ste nam vsebino proračuna za leto 2005 ter zapisnik 18. seje (45-dnevna zamuda) poslali še en dan kasneje to je v soboto 11. 12. 2004. Nekateri svetniki pa smo gradiva prejel še kasneje in sicer v ponedeljek, dva dni pred začetkom seje. Nerazumljivo je, da novembrske seje niste sklicali in ste imeli kar dva meseca časa za sklic decembrske seje, vendar kljub temu niste bili sposobni upoštevati rokov, ki jih določa poslovnik. Nesprejemljivo je dejstvo, da ste proračun uvrstili na dnevni red brez predhodnega usklajevanja s predstavniki svetniških skupin, poleg tega pa je gradivo nepopolno in tudi po vsebini npr. omenjena kršitev poslovnika se tokrat ni zgodila prvič saj vabila z nepopolnimi in nepreglednimi gradivi svetnikom pošiljate že celo leto, kljub stalnim opozorilom svetnikov, da morate upoštevati poslovniška določila. Stalno kršite tudi 26. člen poslovnika občine Mengeš, saj nam še nikoli v tem mandatu zapisnika končane seje niste poslali v 14-ih dneh po zaključku seje kot to določa omenjeni člen. Zapisnike nam posredujete šele po enem mesecu ali še kasneje. Poleg tega so zapisniki nepopolni in pomanjkljivi zaradi česar ne izkazuje pravih dogajanj in odločitev na sejah občinskega sveta. Svetniki na sejah zamenjamo protestiramo tudi zaradi različnih gradiv za posamezne točke saj se večkrat vsebina posamezne točke na odboru razlikuje od vsebine na občinskem svetu (npr. predlog proračuna za leto 2004 in 2005).

Poudarjamo, da se navedene kršitve poslovnika ponavljajo že od začetka mandata, na njih pa vas stalno opozarjamo, vendar se na naša opozorila ne odzivata in ne prizadeto kršitve ponavljata še naprej. S takim ravnanjem onemogočate kvalitetne in demokratične razprave na sejah občinskega sveta saj nam s tem preprečujete, da bi gradiva proučili in se pripravili na razprave in odločanje na občinskem svetu. Praksa delovanja občinskega sveta občine Mengeš kaže, da so seje zaradi tako neurejenih razmer dolge, konfliktno in neučinkovite. Na tak način ste privedli do razmer, ki občinskemu svetu ne zagotavljajo pogojev za delo oz. nam ne omogočajo pogojev za sprejemanje odločitev, za katere smo pristojni.

Kot člani občinskega sveta, ki smo odgovorni za svoje delo v občinskem svetu in njegove odločitve od vas ZAHTEVAMO, da nepravilnosti nemudoma odpravite in seje občinskega sveta sklicujete v skladu s poslovnimi določili. Tokrat vas na to zadnjič opozarjamo in vas obveščamo, da se naslednjih sej ne bomo udeležili vse ne bodo sklicane v skladu s poslovnikom. Opozarjamo vas, da boste glede na navedene kršitve poslovnika osebno odgovorni za vse morebitne posledice, do katerih bo prišlo zaradi nesklepnosti sej, ki bodo sklicane v nasprotju s poslovnikom.

Zahteva za sklic izredne seje občinskega sveta

V nadaljevanju opozarjamo tudi na neurejene razmere v občinski upravi katero vodite, saj je ena od posledic te neurejenosti tudi nesposobnost zagotavljanja pogojev za delo občinskega sveta. Zatečeno stanje je zaskrbljujoče saj v enem letu odhaja že drugi direktor občinske uprave (oba direktorja sta imela ustrezno izobrazbo in izkušnje v državni upravi), več kot eno leto je uprava brez vodje finančne službe, pred odhodom zadnje delavke pa se je na tem mestu v kratkem času zamenjalo več delavk. Od 3. 12. je občina tudi brez poklicnega župana, podžupana pa še niste uspeli predlagati. Zaradi kadrovskega deficita je zaskrbljujoče stanje na področju javnih financ, ki je netransparentno in neverodostojno. Po našem mnenju navedeno stanje ogroža redno delovanje Občine Mengeš. Pri analizi stanja ugotavljamo tudi, da ne obstajajo pogoji za začetek prve obravnave proračuna za leto 2005, saj še nismo sprejeli načrta razvojnih programov katerega bi morali obravnavati na izredni seji, kakor je o tem odločil občinski svet na svoji 18. seji dne 13. 10. 2004.

Zaradi navedenih problemov od vas v mesecu januarju 2005 ZAHTEVAMO sklic izredne seje z naslednjim dnevnim redom.

1. Obravnava kadrovske problematike v upravi občine Mengeš
2. Sprejem načrta razvojnih programov občine Mengeš za obdobje 2005-2008
3. Predstavitev organizacije notranje revizije porabe proračunskih sredstev občine Mengeš

K točki 1 (Obravnava kadrovske problematike v upravi občine Mengeš)

priloge pisna gradiva oz. poročila z naslednjo vsebino:

- Poročilo o trenutnem statusu župana občine Mengeš (urejenost statusa v skladu z 22. členom statuta občine Mengeš, ki ureja višino nadomestila za nepoklicne župane)
- Predstavitev sistemizacije občinske uprave in njena polnitev
- Natančen pregled vseh delavcev na delavnih mestih s področja financ in računovodstva od 1.1. 1999 do 1.1. 2005. Pri tem morate navesti imena in priimke delavcev (delavk), ki so opravljali to delo kot zaposleni ali pogodbeni sodelavci oz. samostojni podjetniki in podjetja. Za vsakega je potrebno navesti čas v katerem je opravljal delo.
- Pregled vseh kadrovskih razpisov za delovno mesto na področju financ, ki je še nezasedeno s številom prijavljenih na posamezen razpis ter

obrazložitev razlogov za neustreznost kandidatov oz. kandidatke.

- Primopredajna zapisnika zadnjih dveh direktorjev občinske uprave (Kovačič, Benkovič) ob njunem prihodu oz. odhodu iz občinske uprave.
- Poročilo o delu občinske uprave v letih 2003 in 2004 po posameznih področjih.
- Predstavitev delovanja občinske uprave do prihoda novega direktorja in delavca na področju financ.

K točki 2 (Sprejem načrta razvojnih programov občine Mengeš za obdobje 2005-2008) priložite naslednja gradiva:

- Predlog načrta razvojnih programov, ki mora biti sestavljen v skladu z zakonom o javnih financah. V načrtu razvojnih programov se morajo izkazovati načrtovani izdatki proračuna za investicije, projekte in programe v prihodnjih štirih letih ter za »državne pomoči« (občinske pomoči), v skladu z zakonom o državnih pomočeh, ki predpisuje katere pomoči lahko državni, oziroma občinski proračun dodeljuje tistim subjektom, ki s svojo dejavnostjo delujejo na trgu, in so vsi skupaj razdeljeni po:
- posameznih programih neposrednih uporabnikov oziroma funkcionalnih namenih;
- letih, v katerih bodo izdatki za programe bremenili proračune prihodnjih let, in
- virih financiranja za celovito izvedbo programov.

Načrt razvojnih programov morajo poleg občinskih investicij sestavljati tudi letni načrti oziroma plani razvojnih programov neposrednih uporabnikov občinskega proračuna.

Predlog mora biti predhodno usklajen na kolegiju svetniških skupin ter na odborih občinskega sveta.

- Končno poročilo o investiciji Vrtec Sonček
- Poročilo o porabi koncesijskih sredstev za plinifikacijo

K točki 3 (Predstavitev organizacije notranje revizije porabe proračunskih sredstev občine Mengeš) pripravite naslednje gradivo:

- Organizacija notranje revizije porabe proračunskih sredstev v skladu z Zakonom o javnih financah (99a, 100 in 100 a člen).
- Pogodba o izvajanju notranje revizije s pooblaščen organizacijo v kolikor v upravi ni ustrezno sistemiziranega delovnega mesta.

Sklic izredne seje je tudi pogoj za našo udeležbo na naslednjih rednih sejah občinskega sveta saj imamo glede na trenutno stanje v občini kot člani zakonodajnega organa občine Mengeš pravico vedeti ali sta župan in občinska uprava opravilno sposobna oz. ali sta v bodoče sposobna izvajati odločitve občinskega sveta in druge naloge razpolaganja z javnimi sredstvi kakor to določata Zakon o lokalni samoupravi in Statut občine Mengeš.

Lep pozdrav !

Gubanc Peter, Hribar Franc, Jamšek Breda, Janežič Aleš, Kalušnik Roman, Komatar Jožica, Ošep Ljiljan, Per Janez, Sitar Marija, Tomšič Milica, Vahtar Jožef, Železnik Tina.

BALETNI PODMLADEK IZ MENGŠA

Baletne začetnice se z velikim veseljem učijo prvih baletnih korakov in se soočajo s prvimi nastopi. S svojim plesom so razveselile sv. Miklavža in otroke v vrtcu Sonček, v OŠ Mengeš pa so zaplesale v spremstvu Dedka Mraza. Morda bo katera nekoč stala celo na slovenskih odrih.

SKRIVNOSTI DECEMBRSKIH NOČI

V mesecu septembru so se mengeški starši in njihovi otroci ponovno vrnili v vrtec ali pa vanj vstopili prvič. Dnevi v septembru so bili še polni sonca, zrelih sadežev in velikih solz. Zlasti najmlajši otroci v prvem mesecu z jokom sporočajo svoje neugodje in se pritožujejo nad spremembo, ki so jo doživeli.

September se prevesi v oktober, solz je le še za vzorec; otroci se že navadijo na vrtčevski okus juh, prilog in prikuh in znajo že ugrizniti v kos kruha namazanega z različnimi namazi. Seveda se razveselijo tudi kakšnega čokolina, ki pa v našem vrtcu ni pogosto na jedilniku. Namesto vlečenja dude in slinjenja, otrok krepi svoje čeljusti z grizenjem hrane, pripravljene tako, kot zahtevajo predpisi Zavoda za zdravstveno varstvo R Slovenije. Starši se takemu načinu prehranjevanja otrok v drugem letu starosti sprva zelo čudijo, zmagujejo z glavo nad takim vrtcem, ob koncu šolskega leta pa so zadovoljni, saj vidijo, da otroci lepo telesno in intelektualno napredujejo.

V oktobru ponudimo priložnost tudi staršem, da se na popoldanskih druženjih lahko srečajo z obema strokovnima delavkama, ki skrbita za njihovega otroka. Ob različnih delavnicah čas hitro mine in ker se tudi sonce že nekoliko preje poslovi, opozori tudi najvztrajnejše pomenkovalce, da je čas za domov.

November je že precej let poleg vsega drugega, namenjen tudi spoznavanju z vodo v kranjskem bazenu. Otroci se spoznavajo s prvimi vzorci pravega gibanja v vodi, naučijo se pravega dihanja v vodi, osvojijo prve »srčkove plavalne zamahe«.

Letos smo na prošnje, ki jih je poslal vrtec različnim donatorjem, dobili denarna sredstva, s katerimi smo staršem omogočili, da so plačali dve tretjini cene plavalnega tečaja. K zgodnjemu odpravljanju plavalne nepismenosti pri predšolskih otrocih, je letos pristopila tudi Občina Mengeš in za to dejavnost namenila tudi proračunska sredstva.

Otrokom ob prvem srečanju z vodo nekoliko upade pogum, toda v sredo je že vse veselo in čofotajoče, nič več jih ne moti pljuske vode v nos, ni si več treba brisati oči, znajo se že navihano prevažati z različnimi »vodnimi vozili«, ki so v bazenu na razpolago. Če otroci obiščejo tečaj še enkrat v pomladnih mesecih tekočega šolskega leta, jih večina splava in so v vodi varni. Prav varnosti v vodi je namenjeno učenje plavanja v predšolskem

obdobju, saj v poletnih mesecih še vedno lahko v časopisih preberemo, da se je nekaj državljanov utopilo.

V vrtcu ni nikoli dolgčas, ko se na večernem jesenskem nebu pokažejo rdeče zarje, starejši otroci že vedo, da se bliža čas, ki jih bodo obiskali dobri možje. Nenehno se pogovarjamo, kaj vse si želimo, da bi dobili od Miklavža, ki pride prvi, od Božička, ki pride drugi in napove, da bo dan daljši in dnevi toplejši, včasih tudi od Dedka mrza, ki zaključí koledarsko leto.

Otroci v vrtcu morajo za »čas«, ki nam ga odraslim vedno primanjkuje, imeti vidno oporo v različnih običajih, spremembah v naravi, pravljičah, risankah in risbica. Tudi kakšna pesmica pomaga, da se ve, kdaj je konec dneva, tedna, meseca, letnega časa, kdaj so počitnice, kdaj nedelja in kdaj ponedeljek.

Smešno, boste morda rekli nekateri; drugi mi boste dali prav in se spomnili, kako so otroška leta minevala vam, in na kaj se spomnite sedaj, ko že skrbite za lastne potomce.

Ob takih čarobnih trenutkih pričakovanja in uresničevanja skritih želja kot jih ponuja čarni december, spoštovani starši svojim otrokom ponudite veliko svojega časa, povejte svojim nadebudnežem, kako ste se imeli vi ob prihodih decemberskih stricev, kaj ste si želeli, in koliko želja se vam je uresničilo.

V čarobnem decembru v vrtec pride vsak dan nekaj prijetnega, starši si to lahko ogledajo na različnih mestih in se o tem doma tudi z otroki lahko o vsem pogovorijo. Čarobnost meseca decembra, ki je ves v lučkah in hrepeni po novem soncu, naj vam bodo dnevi prijetni, večeri zanimivi in prazniki nepozabljivi.

Hvala vsem dobrim ljudem za letošnje denarne darove, ki ste jih vrtcu naklonili v letošnjem koledarskem letu; darovi so prišli v prave roke in otroci bodo iz njih največ iztržili.

Vsi iz Vrtca Mengeš želimo vsem bralkam in bralcem srečno in prijetno prihajajoče leto, zdravja in veselja in veliko prijateljev.

KROŽEK ZAKAJ – ZATO

Dva meseca delovanja krožka sta za nami. Čudno ime za krožek, boste rekli, pa ni, saj se ukvarjamo z vsemi nemogočimi ZAKAJ-i. Učenci iz tretjih in četrtih razredov, ki krožek obiskujejo, kar 26 jih je, imajo veliko vprašanj ZAKAJ, KAKO: zakaj zrak premika predmete, kako nastane podtalnica, kako so živeli včasih, zakaj voda pronica skozi tla, kako deluje magnet, zakaj žarnica sveti, kako potuje zvok, zakaj živali spijo zimsko spanje, kako naredimo vulkan, motorni čoln ... in še in še. Pogosto sami ne znajo poiskati odgovore na vse te ZAKAJ-e in KAKO-je. S skupnimi močmi bomo skušali poiskati čim več odgovorov. Za vse pa bo šolsko leto prav gotovo prekratko.

Krožek imamo dve uri tedensko. Ker je učencev preveč za eno skupino, hodijo eni v torek in drugi v petek, kar precej pa jih prihaja tako v torek kot tudi v petek. Na prvem srečanju smo se pogovarjali, kaj želijo delati. Idej in predlogov je bilo veliko, najbolj zanimivi pa so se jim zdeli raziskovalni kovčki. V razredu imamo kar tri take kovčke, ki jih je šola kupila lansko šolsko leto. Bili so dragi, a so vredni svojega denarja. Omogočajo preko 100 različnih poskusov o zraku, vodi, elektriki, zvoku, magnetih, recikliranju ... Dela smo se lotili po skupinah. Vsaka skupina si je izbrala, katere poskuse želi narediti. Prebrali so navodila za izvedbo, poiskali potrebne pripomočke, poskus izvedli in ga po izvedbi analizirali. Zanimive poskuse so pokazali še drugim skupinam oziroma učencem, ki jih je poskus zanimal. Skupno smo nato še ugotovili, kaj smo se iz poskusa naučili. Za konec tega prvega sklopa nalog smo se odločili, da obiščemo Hišo eksperimentov v Ljubljani.

Ker so učenci iz različnih razredov, je bil ogled mogoč le v soboto. Prva skupina je šla v Ljubljano 23. oktobra, druga pa 13. novembra. Ravnatelj, gospod Lipar, nam je organiziral prevoz (ki je bil za učence brezplačen), gospod Slapar pa nas je z veseljem odpeljal do Ljubljane in nazaj. Predno smo vstopili v Hišo eksperimentov, smo si med sprehodom po Ljubljani ogledali še nekaj znamenitosti starega mesta: Križanke, NUK, pokukali smo v Stolnico in si na tržnici privoščili pečen kostanj. V Hiši eksperimentov smo bili dobri dve uri in še potem je bilo nekatere kar težko spraviti ven. Učenci so res uživali, jaz pa tudi.

Sedaj se bomo lotili nove naloge. Najprej smo pregledali kup knjig in izbrali teme, ki jih zanimajo. Potem smo se odločili za temo, ki večino učencev najbolj zanima: STARI EGIPET.

Natančna razdelitev nalog, kaj vse bomo počeli, nas še čaka. Pohecala

sem se, da bomo šli po končanem delu v Egipt, si ogledali piramide in reko Nil, kar je zbudilo gromozansko navdušenje. To sicer ne, ali pa, bo pa verjetno kdo od teh učencev, ko bo starejši, šel v Egipt in se bo spomnil našega dela. Bomo pa prav gotovo nekam šli, nekam, kar nas bo vsaj malo spominjalo na Egipt. Kam? Še ne vem, skupaj bomo premislili in se odločili za ekskurzijo.

V decembru se bomo lotili še ene športne teme in si za zaključek ogledali zanimivo tekmo (temo in tekmo bodo izbrali dečki), deklice pa bodo za konec koledarskega leta pripravile ogled filma v Koloseju. Pred filmom pa si bomo ogledali še Prirodoslovni muzej in Narodni muzej. Tam bomo gotovo našli tudi kaj iz Egipta.

V novem koledarskem letu se bomo zopet lotili različnih poskusov, saj je zanimanje zanje pri učencih zelo veliko.

Vem, da ogledi pomenijo finančno obveznost za starše, vendar, ko bi videli, koliko navdušenja in veselja sproži vsaka naloga, ki se konča z ogledom, je strošek hitro pozabljen.

Prav o tem sem se pogovarjala tudi z županom, gospodom Štebetom, ki ga tako delo z mladimi zelo zanima in je obljubil, da nam bo morda tudi kaj »primaknil«.

Kaj pa o krožku menijo učenci?

Eva in Urška: Na krožek sva se vpisali, ker sva slišali, da tam delajo zanimive poskuse. Sedaj raziskujemo Egipt. Res je zanimivo in ni nama žal, da sva se vpisali, saj je super.

Katarina in Špela: Všeč nama je, ker dalamo različne eksperimente. Ni pa nama všeč, ker je ure prekmalu konec in ker nas je kar preveč. Prvi mesec smo delali poskuse o vodi in zraku, potem pa še o toploti. Veseli sva, da obiskujemo ta krožek.

Matic in Zala: Krožek redno obiskujemo v torek in petek. Delamo zanimive poskuse, kot so kako nastane vulkan, kako deluje avto na zrak, kako potuje zvok ... Obiskali smo tudi Hišo eksperimentov, šli pa bomo tudi v Prirodoslovni muzej. Krožek poteka tako, da si izberemo poskus, ga sami izvedemo, potem pa se pogovorimo, zakaj je tako. Zelo nama je všeč. Najbolj pa nama je ostal v spominu vulkan.

Lara in Amela: V krožek sva se vpisali, ker radi raziskujemo. Prva dva meseca smo delali poskuse iz kovčkov. Obiskali smo Hišo eksperimentov. Tam je bilo vse zelo zanimivo. Delali smo ogromne balone, opazovali, kako gori litij, stroncij ... Najbolj pa nama je bila všeč postelja z žebli. Ko si se ulegel nanjo, so se začeli dvigati žebli. Čeprav si ležal na njih, te ni nič bolelo.

Neža: Krožek mi je všeč, ker veliko raziskujemo. Naredili smo že veliko poskusov. Najbolj mi je bil všeč vulkan. Sedaj smo s kovčki nehali in se lotili knjig o Egiptu. Napisali bomo tudi svoje ime.

HUMANITARNI AKCIJI na OŠ Mengeš

Na naši šoli smo v novembru organizirali dve dobrodelni akciji.

Prva dobrodelna akcija:

V prvi smo zbirali sredstva za nakup nogavic za brezplačno ambulanto v Ljubljani, ki jo je ustanovil dr. Doplihar, ki ga najbrž že poznate, saj večkrat nadomešča naše zdravnike v Mengšu, kadar so odsotni. Dr. Doplihar je sicer zdravnik v pokoju, ki pa še vedno aktivno sodeluje in pomaga bolnim in pomoči potrebnim ljudem. V Ljubljani, kjer so ustanovili brezplačno ambulanto, je pomoč takoj poiskalo kar 200 ljudi, med njimi pa so bili tudi otroci, ki niso bili do takrat niti cepljeni proti nalezljivim otroškim boleznim, ker niso bili zavarovani. V tej dobrodelni ambulanti sodeluje kar 36 zdravnikov, ki se trudijo pomagati tem ljudem.

Ambulanti pomagajo tudi humanitarne organizacije, kot sta Karitas in RK; ki jo oskrbuje z obleko. Vendar med temi zalogami ni nobenih nogavic, ki pa jim jih vedno primanjkuje. Zato smo se odločili, da jim tudi mi priskočimo na pomoč.

Z učenci razredne stopnje smo zbrali denarja za kar 125 parov nogavic. Od teh pa jih je nekaj prispevala trgovina Hani, kjer pravijo, da je potrebno pomagati, še zlasti otrokom, ker si sami pač ne morejo.

Dr. Doplihar se je za trud ustno zahvalil vsem sodelujočim, vsem, ki so še pripravljene priskočiti na pomoč ljudem v stiski.

Simona Hrovat

Druga dobrodelna akcija:

PODARI OBJEM, ki jo organizira ZPM Slovenije.

Otroci so v lanskem letu podarili skoraj 19 500 knjig.

Geslo akcije je bilo:

Vsake smuči, sani ali katerakoli druga športna oprema (tudi smučarske palice, smučarski čevlji, drsalke, bobi...), ki je ne potrebujete več (a je seveda še v uporabi), lahko osreči nekoga, ki te oprema nima.

Na šoli so učenci podarili nekaj smučarske opreme, ki bo zagotovo osrečila kar nekaj otrok po Sloveniji, da bodo lahko uživali v zimskih radostih.

Vsem sodelujočim bo ob koncu akcije posredovana zahvala za humanitarno delo.

Vsem sodelujočim se zahvaljujemo.

Mentorica RK šole, Simona Hrovat

Likovne razstave v OŠ Mengeš

V knjižnici naše šole prirejamo likovne razstave že polno desetletje, povprečno štiri v vsakem šolskem letu. Namen teh predstavitev je predvsem približati originalna umetniška dela našim učencem, kakor tudi krajanom Mengša in okolice, ki jih to zanima, saj so razstave odprte za javnost, ne samo ob otvoritvenem programu, temveč tudi v vseh delovnih dneh, ko je šolska knjižnica odprta. Možno pa se je tudi dogovoriti za posebni vodeni obisk in obisk izven delovnega časa, predvsem za skupine (iz drugih šol, vrtcev ipd).

Prireditve ob odprtju razstave navadno pripravijo mentorji kulturnih dejavnosti z učenci naše šole, največkrat z recitacijami, glasbenimi točkami ali krajšimi dramskimi predstavami. Likovna dela pa predstavi bodisi avtor sam ali v obliki predstavljene likovne kritike, pogovora z avtorjem in podobno, skratka, trudimo se za kulturno izobraževalno vzdušje od začetka pa do konca razstavnih terminov. Na ta način smo si izoblikovali za nekatere bolj stalne obiskovalce že kar ustaljeno in skoraj tradicionalno navzven odprto kulturno življenje naše (ob)šolske dejavnosti, ki pa jo po našem mnenju upošteva premalo ljubiteljev in zlasti staršev šolske mladine, saj se prireditve kljub obveščanju in odprtjem v času govornih ur ali roditeljskih sestankov udeležuje (pre)malo ljudi. Kot svetlo izjemo naj omenim lansko razstavo gospe Milice Tomšič, ki je bila zaradi popularnosti in likovne kvalitete del ustvarjalke in naše sodelavke za vzor tudi prireditvam na veliko širšem nivoju, saj je bilo na otvoritvi prisotnih več kot 100 obiskovalcev.

Pomen take in podobnih prireditev za našo mladino pa je približevanje likovno kulturne

ponudbe v šolsko okolje, v knjižnico, kjer se tako dopolnjujejo različna področja človekove kreativnosti, zlasti tistih ustvarjalcev, če lahko citiram gospoda Vinka Železnikarja, akademskega slikarja iz Mengša in mentorja menškega likovnega društva, kjer deluje tudi Milica Tomšič, ki so odkrili, za KAJ gre pri umetniškem ustvarjanju. S tem imajo možnost in pomembno vlogo neposredno vzgojno vplivati na likovno zavest učencev, ki te prostore dnevno obiskujejo in v njih kar nekaj časa preživijo ne samo ob listanju in brskanju po knjigah, temveč tudi ob študijskem opazovanju likovnih del. Tako naša knjižnica spreminja svojo podobo najmanj štirikrat vsako šolsko leto in vsakič dobi nov karakter glede na razstavljen umetniška dela. Do sedaj so bila zastopana že vsa likovna področja, največ seveda slikarstvo. Poudarek dajemo ilustraciji, sledijo fotografije in grafike,

pa risbe in študije. Najmanj pa je, razumljivo, zaradi prostorskih omejitev, zastopano kiparstvo in prostorske instalacije. Če naštejemo samo zadnjih nekaj: poleg Milice Tomšič so se v letošnjem šolskem letu predstavili ilustrator Lucijan Reščič, umetniški fotograf Andrej Perko in grafičarka ter likovna pedagoginja Martina Lesjak, naslednja razstava pa bo predstavljala fotografske dokumente dela televizijskega in filmskega snemalca Marjana Sedeja ter del njegove umetniške zbirke. Iz preteklih let pa so izstopale razstave staroste slovenske fotografije Petra Lampiča ob njegovi stoletnici, likovnih del umetniške zbirke Majde Lampič, karikatur Bogdana Potnika, akvarelov Dušana Lipovca in Miha Pirnata, slik Maria Petriča, Vinka Železnikarja, Črtomirja Freliha, Rajka Čubra, Andreja Božiča, Poldeta Miheliča, in Lojzeta Kalinška, fotografije Frana Kraševca in Roka Ulage, ilustracije Sava Sovreta, Kamile Volčanšek, Milana Batiste in Lučke Sever, grafik in kaligrafskih zapisov Lucijana Bratuša, pastelov Aleša Komana in druge. Trenutno pa predstavljamo otroška likovna dela, nastala na letošnji Mali Groharjevi koloniji v Škofji Loki, kjer je bila med nagrajenkami tudi naša učenka Valerija Zabret.

Ob razstavi dejavnosti pa naša šola organizira tudi likovno kulturne dobrodelne akcije, kot je bila odmevna »Dvigalo za Jureta« in kasnejše s pomočjo odbora šolskega sklada. Njihov namen pa je zbiranje denarja za uresničevanje humanitarnih, socialnih in drugih programov in nalog, katerih šola drugače ne more uresničevati. Ob tem je začela nastajati tudi šolska zbirka podarjenih umetniških del, ki je občasno predstavljena v obliki razstave v knjižnici, likovna dela iz te zbirke pa so glede na osnoven namen seveda tudi naprodaj, denar od prodaje pa namenjen v dobrodelni sklad. Zadnji projekt pa je spominski koledar za leto 2005, obeležujemo pa 850-letnico Mengša, 100-letnico smrti Janeza Trdine in 70-letnico smrti pesnice Franje Trojanšek-Zorane. Koledar še vedno lahko naročite v tajništvu šole

*Lojze Kalinšek,
lik. pedagog na OŠ Mengeš*

Bilo je zelo mrzlo, vendar jasno jutro. Polni energije in navdušenja smo se učenci in učitelji OŠ Mengeš podali pred gasilni dom. Svoje unikatne izdelke, ki smo jih ustvarjali več kot mesec dni, smo razstavili po stojnicah in jih ponudili obiskovalcem. Bili so zelo navdušeni, saj nas je grela glasba in misel na dobro delo, kajti izkupiček od prodaje je bil namenjen za šolski sklad. Sejem je letos že drugo leto in upamo, da bo postal tradicionalen v Mengšu. Ob tej priložnosti se lepo zahvaljujemo za obisk in nakup!

Na sejmišču je bila tudi naša šolska novinarska ekipa, ki je morda prav vas povprašala za mnenje. Preberite si nekaj utrinkov!

Drugi sejem OŠ Mengeš

Enajstega decembra 2004 je pred gasilskim domom potekal že drugi bazar osnovne šole Mengeš. Na njem smo prodajali izdelke učencev naše šole. Kakšen se je zdel udeležencem, boste izvedeli v intervjuju, ki sva ga naredili z obiskovalcem, g. Maksom Slaparjem.

Ali ste letos prvič na sejmu? Vam je všeč? Kaj vam je še posebno všeč?

G. Slapar: »Letos sem prvič na sejmu. Všeč so mi vsi izdelki, ki so jih izdelali učenci.«

Ali ste že kaj kupili?

G. Slapar: »Zaenkrat še ne. Izdelke bo kupila hčerka.«

Se vam zdijo cene previsoke?

G. Slapar: »Cene se mi absolutno ne zdijo previsoke, saj so izdelki ročno narejeni, torej unikatni.«

Kako bi opisali vzdušje, ki vlada na sejmišču?

G. Slapar: »Vzdušje je zelo prijetno in sproščeno. Najbolj so mi všeč nastopi učencev.«

Ali se vam zdijo dobra dela v božičnem času potrebna?

G. Slapar: »Seveda. Dobra dela so potrebna skozi celo leto in ne samo v božičnem času.«

*Špela Urankar, 8. č, in
Katja Koželj, 8. č*

Končno se je zgodilo – božični sejem. Bilo je hladno vreme, a obiskovalci so poskrbeli za lepo in prijetno vzdušje.

Učenci smo se ves mesec trudili, da bomo karseda lepo naredili svoj izdelek, saj smo ga na sejmu potem lahko kupili, denar pa je šel v dobrodelne namene. Naš razred je naredil okraske za smrečico. Za vzdušje sta skrbela Urška in Tilen, za čaj in kavo pa učiteljice. Videli smo lutkovno igrice, plese, poslušali smo božične pesmi in še in še. Naša družina je kupila svečnik in piškote. Kmalu, prekmalu je bilo sejma konec in razšli smo se. Želim si, da bi bil ta sejem še veliko let.

Urša Ručman, 5. c

Na sejmu je bilo zelo mrzlo, vendar sem se ogrela s čajem. Na vseh stojnicah so bile na ogled uporabne stvari, in sicer čestitke, vaze, svečniki, piškoti, okraski, knjige, koledarji, ogrlice ... Starši so se greti s kavo ali čajem. Dogajalo se je marsikaj – od solopetja, plesa učenk osmega in petega razreda do lutkovne igrice in nastopa zborčka. Tudi sama sem veliko kupila: rutico in venčke. Če vas ni bilo tam, vam je lahko kar žal! Pa naslednje leto!

Nina Stopar, 5. c

Letos se, žal, nisem mogel udeležiti sejma, ker sem bil bolan. Obiskal pa sem ga lani. Verjetno je bilo zelo zabavno – kot lansko leto. Ker nisem bil na kraju dogajanja, vam lahko povem, kako je bilo lani. V petek smo v šoli pekli piškote. V tistem tednu smo tudi pri likovni vzgoji delali izdelke za sejem. Za sobotno jutro je bilo vse pripravljeno. Ko sem zjutraj prišel na zborna mesto pred gasilni dom, je že dišalo po piškotih. Bilo je toliko izdelkov, da si je vsak lahko napašel oči. Ljudje so se sprehajali med stojnicami, nakupovali in bili dobre volje. Tudi sam sem z nakupom prispeval k šolskemu skladu. Upam, da vam je bilo na letošnjem sejmu lepo.

Matej Lipovšek, 5. c

Letos sem bila na sejmu prvič. Bilo mi je všeč kljub mrazu, kajti ogreli smo se lahko s toplim čajem. Stojnice so bile polne koristnih stvari in tudi program je bil zelo dober. S prijateljicami in sošolkami smo na koncu tudi plesale. Kupila sem piškote, ki so bili zelo okusni., cene pa so bile zmerne. Vzdušje je bilo praznično in veselo.

Teja Vavpetič, 5. c

INTERVJU

Sašo Polak: »Ste prvič na sejmu? Kako vam je všeč?«

Gospa Polak: »Ne, na sejmu sem že drugič. Posebno všeč so mi svečke in čestitke.«

Sašo: »Ste že kaj kupili?«

Ga. Polak: »Da, kupila sem svečko, okraske in voščilnico.«

Sašo: »Se vam zdijo cene previsoke?«

Ga. Polak: »Ne, zdijo se mi povsem normalne.«

Sašo: »Kako bi opisali vzdušje na sejmu?«

Ga. Polak: »Zabavno, igrivo, skratka veselo.«

Sašo: »Se vam zdijo dobra dela v božičnem času potrebna?«

Ga. Polak: »Seveda, čeprav dobrih del tudi med letom ni nikoli preveč.«

INTERVJU

Novinar Jan: »Ali ste letos prvič na sejmu? Vam je všeč? Kaj vam je še posebno všeč?«

Gospa Repnik: »Letos sem prvič na sejmu in mi je zelo všeč. Najbolj so mi všeč ročno izdelani okraski.«

Novinar Jan: »Ste že kaj kupili? Kaj?«

Gospa Repnik: »Da, kupila sem nekaj okraskov.«

Novinar Jan: »Se vam zdijo cene previsoke?«

Gospa Repnik: »Ne, so primerne za tako lepe in unikatne izdelke.«

Novinar Jan: »Kako bi opisali vzdušje, ki vlada na sejmišču?«

Gospa Repnik: »Vzdušje mi je všeč, ker ni pretirane gneče.«

Novinar Jan: »Se vam zdijo dobra dela v božičnem času potrebna?«

Gospa Repnik: »Zelo. Zlasti osamljeni in ostareli potrebujejo kakšno lepo besedo in da jim podarimo kakšno lepo darilo.«

NOVINAR: Jan Repnik
INTERVJUVANEC: Renata Repnik

Odprtje razstave slik Male Groharjeve kolonije Škofja Loka 2004 in predstavitev spominskega koledarja za leto 2005

V knjižnici OŠ Mengeš je bilo v ponedeljek, 13. decembra slovesno. Razstava slik učencev, ki so jih priznani umetniki izbrali na koloniji v Škofji Loki iz vse Slovenije, je prikazala, da tudi mlajši ne zaostajajo s svojimi slikarskimi idejami za veliko starejšimi umetniki. Slike navdušujejo s svojo raznolikostjo tehnik ustvarjanja, barvitostjo in različnimi pogledi na okolje. Med najboljšimi je tudi učenka OŠ Mengeš Valerija Zabret, ki je za stvaritev dobila tudi nagrado. (slika1)

Spominski koledar je prav tako delo učencev pod vodstvom mentorja Lojzeta Kalinška in Nade Cotman. (slika2 – s prejetima šopkoma) Lojze Kalinšek, med drugim je tudi sam odličen likovni umetnik, je z nasveti pomagal učencem ustvariti grafike in slike za koledar, Nada Cotman pa je domiselno izbrala besedila k tem grafikam. Koledar je sicer narejen v enobarvni tehniki, vendar na pogled zelo lep. Izkupek od prodaje koledarja bo namenjen v Šolski sklad, ki deluje na šoli, torej za humanitarne namene. Kulturni program ob tej priložnosti so pripravile Karin Kosec, Saša Voler in Ilovar Katja.

Marij Urh

Sv. Miklavž na obisku v Loki

Obiski sv. Miklavža v Loki so že tradicionalni, zato se je dobrotnik tudi to leto odzval našemu vabilu.

Pričakalo ga je mnogo pridnih otrok, željnih njegovih pohval in daril. Tokrat pa je bil potek njegovega obiska malce drugačen od dosedanjih. Sv. Miklavža nismo kaj dolgo čakali, saj se je zelo potrudil in prišel ob dogovorjenem času. Letošnje leto smo namreč mi pripravili zanj skromno presenečenje – tudi mi smo obdarili njega, saj 6. decembra goduje prav on. Bil je zelo presenečen in vesel drobne pozornosti. Sledil je kratek pogovor Miklavža z otroki, z Vilmino pomočjo smo mu tudi zapeli nekaj pesmic ter mu obljubili pridnost še za prihodnje leto. Sv. Miklavž je potem obdaril vse otroke, se z njimi fotografiral, nato pa se od otrok poslovil in se odpravil dalje.

Tudi mi smo se počasi razšli s prijetnimi vtisi in nasmehi na obrazih, saj smo bili ponovno priče nepozabnih trenutkov presrečnih otrok.

Veseli december se je tako zares začel; pa ne samo za obdarjene otroke, tudi mi odrasli smo si ob ponovnem snidenju stisnili roke, si izmenjali nekaj toplih besed, za katere nam skozi leto prepogosto zmanjkuje časa. Naj torej stare navade živijo čim dlje; zaradi otrok, zaradi soljudi, zaradi Loke...

Hvala vsem za obisk; prihajajte še naprej!

P.S.: Zahvale tudi tokrat KD Antona Lobode, Občini Mengeš, Vilmi Hrovat, še posebej pa Pleterjevim oz. družini Kimovec iz Loke, pri katerih smo tokrat gostili sv. Miklavža.

Tanja Dečman

Sv. Miklavž v Mengšu in Topolah

Miklavževi spremljevalci angeli so prinesli zlato in črno knjigo. V zlati knjigi so zapisani pridni otroci, v črni pa ni bilo niti enega Mengšana.

V petek, 2. decembra zvečer je po beli nebeški cesti pred cerkev sv. Mihaela v Mengšu prišel sv. Miklavž in obdaril pridne otroke.

Množica se je zbrala pred župnijsko cerkvijo, si ogledala kratko igrico in končno pričakala sv. Miklavža in njegovo obdarovanje.

Sv. Miklavž je šel iz Mengša v Topole in v soboto, 3. decembra 2004 pri kapelici sv. Lucije obdaroval pridne Topolce.

Letošnji Taizé v očeh mladih

K izviru življenja v skupnosti

Obstaja mesto, kjer ni težko najti milijon nasmehov na dan. Obstaja mesto, kamor pride v povprečju tisoč mladih na teden in skupaj v 52 tednih, okoli 60 tisoč na leto. Konec julija jih je bilo več kot 4000, največ pa v začetku avgusta in septembra, skoraj 6000. Obstaja kraj, kjer se srečajo na leto ljudje, ki prihajajo iz več kot 45 držav, iz vseh petih kontinentov. Slovencev je bilo tu v poletnim času okoli 200. Obstaja mesto, kjer se sreča več religij. Obstaja kraj, ki se mu reče Taizé.

In če še ni dovolj števil, tu redno živi več kot 100 bratov iz več kot 25 držav. Najmlajši brat šteje komaj 22 let, brat Roger 89, ki je ustanovitelj taizéjske ekumenske skupnosti. Tu je že od svojega 25. leta, od avgusta 1940. Skupnost je nastala z namenom, da najde pot do sprave in zaceli razlike med kristjani ter premosti določene konflikte v človeški družini. To je hotel doseči v srcu žalosti tistega časa, ki ga je prinesla 2. svetovna vojna. Zato je tu tudi skrival begunce, predvsem Jude. Čez čas je skupnost zrastle, sem je prišlo še več bratov in od leta 1962 k njim (v pokrajino Burgundijo v Franciji) prihaja na tisoče mladih iz vsega sveta.

Tudi letos so lahko mladi med 17 in 29 let izbirali med različnimi skupinami, kjer so preko uvodov z bratom in potem v majhnih skupinah spoznavali svojo vero. Na osnovi zgodbe o romarjih na poti v Emavs so poslušali uvode v skupini z naslovom Iz dvoma v zaupanje. V drugi skupini so razmišljali ob Pismu 2004 – K izviru veselja. Biblični uvod pa je bil namenjen tretji skupini – Ustvarjeni po božji podobi ob prebiranju Geneze. Mladi pa lahko teden preživijo tudi v tišini ali se udeležijo vsakdanjih pevskih vaj. Organizirane so tudi posebne skupine za mlajše, ki sem pridejo v spremstvu starejših ali družine.

Bila je še ena nedelja, dan ko se več ali manj vse zamenja in začne znova. Zamenja se nekaj tisoč mladih, ki vsako leto – še posebej v poletnih mesecih – radi obiščejo to mesto. Razlogov je več. Iščejo sebe v svetu in svet v sebi. Iščejo Boga v svojih srcih. Iščejo notranji mir, veselje, srečo, način življenja, odmik od vsakdanjosti ... Iščejo prijateljstva iz vsega sveta, ki jih je tu lahko stkati. Čeprav se verjetno z večino ne bojo nikoli več videli, neka vez ostaja in je močna. Mogoče se srečajo spet čez štiri leta, tisti čas kratek čas preživeti spet skupaj je dovolj, da si povejo vse ... In prišla je še ena nedelja in bilo je slovo.

Najlepše se je vse predstaviti le preko zgodb ljudi in tu ni težko najti na stotine povsem različnih, mi smo si jih izbrali le sedem.

Alba, Španija, 22 let, študentka psihologije

»Tu sem šele prvič, prišla sem zato, ker me je prepričal fant. Predvsem pa z razlogom, da bi bolje razumela Boga, vero. Moja družina ne verjame v Boga, jaz pa sem bila krščena šele pred dvema letoma. Tukaj sem s skupino, približno 50 ljudi in smo prišli z avtobusom. Najbolj mi je všeč okolica tega jezera tu, kjer lahko

razmišljam o svojem življenju, družini, prijateljih. Priložnost imam spoznati toliko ljudi iz različnih držav. Rada imam molitve, ker se lahko povežem z Bogom in zberem svoje misli.«

Armento, Portugalska, 20 let, študent ekonomije

»To je že moj sedmi obisk v Taizéju, prišel sem sam. Razlog, zakaj vedno prihajam sem, je predvsem mir, ki ga najdem tu. Na novoletnem taizéjskem srečanju še nisem bil. Šel pa bom letos v Lizbono. To je šele moj prvi teden tu in sem prišel delat kot prostovoljec. Pomagam pri organizaciji novoletnega srečanja. Menim,

da je toliko različnih religij na enem mestu dobro za nas, dobro je spoznati tudi druga mnenja. Vseeno vera je ista, le ljudje prihajajo z različnih cerkva, večina pa nas je kristjanov.«

Fanny, Kamerun, 21 let, študentka biologije

»Zelo mi je všeč, čeprav sem tu prvič. Tukaj sem že drugi teden. Prejšnji teden sem med drugim tudi delala. Pomivali smo stranišča in tuš kabine (namršči obraz, op. p.). Najbolj so mi všeč molitve, rada pojem zato hodim sem tudi v pevski zbor. Sem se bom še vrnila, mogoče že drugo leto. Res je čudovito. Prišla sem z ladjo iz Alžirije, potrebovali smo 20 ur in potem z avtobusom.«

Kathryn, 26 let, Kanada, učiteljica

»Pravkar sem končala študij, menila sem, da je čas, da si vzamem malo odmora. Tako sem se odločila, da grem sem za eno leto, da vidim moje življenje iz druge perspektive, daleč stran in da razmislim, kaj je res pomembno v življenju. Drugače pa sem v Taizéju drugič. Sem glavna "šefica" za pomivane posode. Prišla sem tri tedne nazaj in vsak teden je drugačen.

Veliko je sprememb. Že če samo pogledam, koliko ljudi pride sem. Vsakič jih je več. Ta teden še največ odkar sem tu in sicer med 4000 in 4500. Kako zmorem vse? Imam odlično ekipo! Manj idealno je, ko se začnejo tuširati z vodo (nasmešek). Tu je res veliko dela, ki ga je treba narediti, da uspeš obvladati vse. Stanujem še s 15 drugimi dekleti, ki smo tu dlje. Najbolj mi je všeč spoznavanje ljudi in seveda molitev.«

Anna, Poljska, 18 let, dijakinja

»Tu delam vsak drug večer in zjutraj kot natakarica. Prodajamo pijačo, tudi alkohol, samo vsak lahko vzame le en kozarec. Zjutraj je bilo 400 ljudi, zvečer je tu vse polno, včeraj smo prodali 500 kozarcev. V Taizéju sem že tretjič. Kaj mi je najbolj všeč? Služba!«

Meta, Litva, 18 let, študentka zgodovine umetnosti

Res je veliko mladih ljudi, ki jih tu lahko spoznaš. Tudi vreme je zelo lepo. Sebe lahko spoznaš bolje kot doma. Ko je med molitvijo tišina, premišlujem o dnevu, ki sem ga preživela, premišlujem o naslednjem dnevu, kakšnega bi rada imela ...

Moja skupina mi ta teden ni tako všeč kot tista, kjer sem bila prejšnji teden. Na začetku so bili samo Francozi in nihče ni govoril angleško, zato sem jo zamenjala. Saj drugače so v redu, samo so

vsi mlajši od mene. Prišla nisem le za dva tedna, nameravam jih preživeti še nekaj. Hrana mi je všeč, le premalo sadja. Zajtrk pa vedno zamudim, ker je prezgodaj (nasmešek).«

Brat John, ZDA

Rekli ste, da bi morali ljudje brati Biblijo kot »pismo od prijatelja, čigar jezika kdaj ne razumemo. Vemo pa, da nas ima zelo rad in da vse kar pove, počne le iz ljubezni do nas«. Kaj je bil glavni namen in sporočilo, ki ste ga hoteli povedati mladim preko vašega bibličnega uvoda?

Rad bi povedal ljudem, da Biblija in le neka stara knjiga. Je nekaj za nas v današnjem času. Pomaga nam odkriti, kaj pomeni resnično živeti, kaj je resnično življenje.

Tu ste že mnogo let. Vidite in srečujete mlade ljudi. Kaj menite, so se mladi kaj spremenili? So njihove vrednote kaj drugačne?

Na nek način so še vedno enaki, zato ker iščejo več življenja, bolj avtentično pristno življenje. Spreminjajo se bolj zaradi situacij v njihovih državah od koder prihajajo. Danes so mladi bolj raztreseni, pogosto ne tako močni, ker družba ponuja še toliko drugih možnosti. Ne govori se več toliko o velikih idejah, teorijah ampak bolj konkretne stvari. Vseeno pa mislim, da so ljudje globoko v sebi, še vedno enaki.

Kako bi predstavili Taize mlademu človeku samo v nekaj besedah? Nekomu, ki zanj sploh še ni nič slišal ... kaj bi mu rekli?

Prostor, kjer lahko odkriješ, da pripadamo družini, razširjeni po vsem svetu. Družini Boga.

*Besedilo: Maja Hitij
Foto: Peter Škrlep*

10 LET KULTURNEGA DRUŠTVA ANTONA LOBODE

Loško Kulturno društvo Antona Lobode je 19. novembra praznovalo 10. obletnico ustanovitve. Na slavnostni seji se je zbralo veliko število članov, prijateljev kulture in eminentnih gostov. S svojim obiskom so pokazali, da ima kultura v Loki velik pomen, in da je globoko zasidrana v srcih ljudi. Svečanost se je začela z najmlajšimi. Njihov pevski, recitatorski in glasbeni nastop je bil pravo poživilo za prisotne, ki so uživali v njihovem repertoarju skozi celotni program, in jih seveda tudi bogato nagradili z aplavzom. Po uvodnih taktih otrok je besedo prevzel predsednik društva, gospod Matjaž Loboda, ki je orisal prehojeno pot skozi desetletje in podal smernice dela, ki bodo naša popotnica v prihodnjem obdobju.

Ker se ob takšnih prilikah podeljujejo tudi zahvale, priznanja in odličja najbolj zaslužnim članom in prijateljem društva, je to z veseljem opravil tudi naš predsednik.

Zahvale so prejeli: Stane Ocepek, Milan Kralj, Franci Stopar, Franc Malus ml., Miro Dimec, Janez Škrlep, Matej Zevnik, Janez Per, Občina Mengeš, KD Franca Jelovška Mengeš, KUD Svoboda Mengeš, ZKD Občine Mengeš, Športno društvo Loka in Prostovoljno gasilsko društvo Loka.

Bronasto priznanje je bilo podeljeno: Veri Vrhovnik, Mateji Tavčar, Tanji Dečman, Vilmi Hrovat, Urši Schiro, Anji Jankovič in Barbari Brojan.

Imetniki bronastega odličja Janka Testena pa so postali: Matjaž Loboda, Nataša Vrhovnik Jerič, Andrej Urbanc, Justina Jerič in Jože Brojan.

Pred končnim dejanjem, ko smo si zbrani nazdravili in tudi zapeli pozno v noč, so besedo dobili tudi naši dragi gostje – g. Franc Malus ml., gdč. Ana Sitar, g. Franc Jerič, g. Štefan Borin, g. Tomaž Štebe in g. Janez Škrlep, ki so s spodbudnimi in pohvalnimi mislimi zaključili uradni del večera.

Spoštovani Ločani, dragi gostje, hvala vam za vse – obisk, spodbudne besede in darila. Vedite pa, da nam največ pomeni tisto prvo, obisk, ki pomeni, da ste z nami zadovoljni in, da je naša pot na katero smo stopili pred desetimi leti, vseh tudi vam.

Barbara Brojan

2. DEKANIJSKI PASTORALNI DAN DEKANIJE DOMŽALE

Naj živim le zase?

Z darovanjem svete maše ob desetih dopoldan 2. oktobra se je pričelo srečanje verujočih iz 17 župnij, ki so združene v domžalski dekaniji. Somaševalo je 10 duhovnikov, glavni pridigar pa je tokrat nagovoril ljudi z mislimi o duhovnih in redovnih poklicih, ki so v sodobni družbi premalokrat izbrani kot način življenja in darovanja za druge. Pri maši je sodelovalo okoli 50 ministrantov ter redovnice in redovniki, ki so izšli iz dekanije. Po maši so sledila pričevanja, kosilo, festival vere v dvorani kulturnega doma, športno-družabno srečanje in za zaključek še pete litanije Matere Božje.

Po sveti maši je redovnica sestra Svetega Križa Helena Furar predstavila podatke o duhovnih poklicih v dekaniji. V štirih župnijah nimajo teh poklicev, v preostalih trinajstih pa je duhovni ali redovni poklic sprejelo 66 ljudi, od tega je 33 škofijskih duhovnikov, 12 redovnikov in 21 redovnic. Le v župniji Mengeš pa imajo trenutno 2 bogoslovca. Udeleženci so se nato razporedili po skupinah k pričevanjem, ki so jih pripravili mladi, predstavniki župnij in redovnice ali redovniki. V uri in pol, kolikor časa so imeli na voljo, je stekel pogovor o redu, odločitvi za poklic in še marsičem. Pričevanja so potekala v župnišču, kulturnem domu, gasilskem domu in v šoli. Celo kosilo je bilo imenitno družabno srečanje, zaznamovano z mnogimi pogovori. Festival vere so oblikovali člani molitvene skupine iz Starega trga. Že vodja skupine, župnik Janez Kebe, je z umirjeno, preprosto in narečno obarvano pripovedjo vnesel posebno domače vzdušje, vendar se je jasno čutila njegova molitvena moč, ki se je prenašala na poslušalce. Njegovo zavzetost so potrdile tudi pripovedi štirih žensk različnih starosti, ki so zaradi vztrajne molitve dosegle osebno rast, ozdravljenje in vidno spremembo v odnosu do soljudi. Frančiškan Janez Ferlež pa je v slovenskem prostoru znano ime. S pesmijo zna in prepriča, da je to jezik, ki ga vsi razumejo. O svoji vlogi v cerkvi in družbi so spregovorili tudi stegi skavtov iz Domžal, Moravč, Doba in Vira. Poslušalce v dvorani so uspešno tudi razgibali z igro konjske dirke. V pogovorih z voditeljem Vitom Kotnikom so nastopajoči spregovorili tudi o sebi in svojem delu. Na družabnih igrah so svojo domiselnost ponovno pokazali skavti, ki so vsako ekipo na igrišču za šolo dodobra preizkusili, preden so razglasili zmagovalce ekipo župnije Dob. Kot pika na i pa so bili deški glasovi fantovskega zbora iz Doba, ki so prepevali litanije in tako slovesno zaključili srečanje. Komur pa se le ni preveč mudilo domov, je sobotno pozno popoldne preživel ob pogostitvi s picom in pijačo ter v razgovorih z ljudmi iz celotne dekanije.

Uspeh dneva je gotovo to, da je skupina ljudi iz različnih župnij uspela pripraviti tako raznolik potek dogajanja, ki pa se je odvijal po programu in brez zapletov. Zadovoljstvo bi bilo zagotovo še večje, če bi se na mnoga vabila odzvalo še več ljudi in morda bi kdo resneje prislul klicu, ki bi se oglasil nekje v najbolj skriti notranjosti, mu dovolil, da se razbohoti in končno odloči. Naslednja priložnost bo kmalu tu, že naslednje leto. Boste zraven?

Bernarda Mal

GOSTOVANJE MENGEŠKE GODBE V HÄGENDORFU

Mengeški godbeniki (tokrat prvič skupaj z veterani) smo se letos zopet odpravili na gostovanje v tujino, tokrat v Švico, natančneje v vas Hägendorf, kjer sedaj prebiva naš someščan Franc Kompare s svojo ženo Esther.

Razlog našega obiska je bilo prav vabilo zakoncev Kompare oz. Kulturne zveze Hägendorf k udeležbi na prvem festivalu slovenske narodnozabavne glasbe ali bolje rečeno vikendu slovenskih melodij v tem okolišu. Seveda smo bili mengeški godbeniki zopet zvezde večera (beri večerov), kar pa nam verjetno brez odlične organizacijske priprave, za katero gre vsa pohvala Francu in Esther, predvsem pa izjemne gostoljubnosti in odprtosti tamkajšnjih domačinov, zagotovo ne bi uspelo. Na kratko vam bom opisal ta, verjamem da za vse nas godbenike, prelep jesenski konec tedna- za podrobnosti pa lahko radovedneži pocate katerega od godbenikov kar za rokav.

Začelo se je z našim prihodom v Hägendorf v petek, 10.9.- vsega hudega vajeni godbeniki smo se po naporni vožnji razpakirali v našem začasnem bivališču v šolskem centru. Po obveznem ogledu vaških znamenitosti (da, prave znamenitosti imate v mislih), smo se okrepčali s toplo večerjo- tak obrok seveda pred napornim nastopom vsak godbenik več kot potrebuje. Večer je začela domača godba na pihala, za njimi pa smo koncert opravili še mi. Čeprav šotor ni ravno pokal po šivih, je bilo vduhu zelo živahno. Po izmenjavi priložnostnih daril in pozdravu tudi našega mengeškega župana, je sledilo presenečenje za vse obiskovalce- posebej za ta večer se je zbrala družina mengeških godbenikov z Robijem Stoparjem in z glasbo zabavala veselo družino pozno v noč. Tisti, ki še nis(m)o potrebovali spanja, s(m)o se kar v nošah odpravili na majhno nočno ogledovanje Švice (tukaj se začne cukanje za rokav).

Naslednji dan smo se odpravili na ogled mesta Soloturn in »križarjenje« po reki Aare. Čakalo nas je prijetno kosilo Pri zeleni afni, kjer naročanje hrane in pijače za nikogar od nas ni bil problem- naročal si po slovensko, natakari pa so ti odgovarjali v prekololpskem jeziku (pa naj še kdo reče da svet ni majhen!). Sledil je še »ogled« shopping centra ter povratek nazaj v Hägendorf, kjer so nas zvečer že čakale obveznosti. Sobotni koncert si je ogledalo precej obiskovalcev, ki so svoje zadovoljstvo nad našim muziciranjem izražali z velikim aplavzom. Posebnost tega

večera je bila ta, da so se koncerta udeležili tudi slovenska društva iz Švice ter klub ljubiteljev slovenske (!) narodnozabavne glasbe iz Švice, Nemčije in Avstrije. Seveda je slednje še bolj vnel koncert ansambla Gašperji, ki je poskrbel za zabavo do zgodnjih jutranjih ur.

V nedeljo smo se zbudili (no, kakor nekateri) v deževno jutro, kar pa nas, glede na to, da je bil dan odhoda, ni preveč motilo. Po zajtrku so nas še vedno čakale obveznosti- »mlajši« godbeniki smo pod šotorom odigrali še zadnji koncert, veterani pa so svoj glas in stas predstavili prebivalcem bližnjega doma za ostarele, kjer nas je vse skupaj na koncu čakalo še poslovilno kosilo (o naročanju hrane tukaj ne bi izgubljal besed, ker se je zgodilo skoraj enako kot Pri zeleni afni).

Tako se je, moram priznati, eno boljših gostovanj mengeške godbe, žal prehitro zaključilo. Sedaj smo nekako tudi mlajši začutili, zakaj so bili slovenski glasbeniki (torej naši starejši kolegi) v preteklosti toliko čislani v deželah severno od naših meja- odprtosti tamkajšnjih prebivalcev ter njihove ljubezni do slovenske glasbe še dolgo ne bomo pozabili in verjamem, da se bomo »tja gor« še kdaj odpravili.

Naj vas na koncu vse še lepo povabim na tradicionalni novoletni koncert mengeške godbe, ki bo 26.12. ob 19.00 v KD Mengeš. Vljudno vabljeni!

*Gregor Žun
Fotografije: Franc Žun*

Iz dobrih, zdravih korenin, Jesenski cvet ožarja lica, ki jih je narisal čas

Tretjega decembra, ko se spominjamo rojstva našega velikega pesnika Franceta Prešerna, so v poznih popoldanskih urah, dvorano Kulturnega doma v Lukovici napolnili mladi po srcu in njihovi vodje, da bi se poveselili, si ogledali predstavo ter ob dobrih mislih in željah drug drugemu zaključili iztekajoče se leto.

Lepo je bilo videti do zadnjega kotička napolnjeno dvorano zadovoljnih in srečnih ljudi, ki so prisluhnili uvodnim besedam Majde Hrovat, pobudnice oziroma »velike mame« Medgeneracijskega društva Jesenski cvet, ustanovljenega pred tremi leti v občini Domžale, ki pokriva tudi občine Lukovica, Moravče, Mengeš in Trzin. Društvo šteje dvajset skupin, v kratkem smo slišali, se bodo povečali še za dve skupini. Majda in vodje skupin so to prijetno srečanje pripravile starostnikom, da jim polepšajo dan in vsaj za tisto popoldne odženejo samotnost, monotonost in tegobe, ki jih prinašajo pozna leta.

K dobremu razpoloženju je prav gotovo prispevala tudi zabavna igra Navadni človek, ki jo je uprizorilo Kulturno društvo Janko Kersnik Lukovica. Zelo kakovostno odigrana igra, ki smo se ji od srca nasmejali, nosi sporočilo. Človeka je potrebno imeti rad, ali ga ljubiti takšnega kot je v resnici, ne idealov, s katerimi je prepoznaven. Vse to se nam prepogosto dogaja tudi v vsakdanjem življenju.

Za to lepo in družabno popoldne se je Majda Hrovat posebno zahvalila Občini Lukovica, ki je brezplačno odstopila dvorano Kulturnega doma ter KD Janko Kersnik, ki je veselo predstavo poklonilo Medgeneracijskemu društvu Jesenski cvet ob kulturnem dnevu Slovencev. Seveda gre zahvala tudi direktorju gostinskega podjetja Trojane Bojanu Gasiorju, ki vse navzoče pogostil s slavnimi trojanskimi krofi. To je njegova zelo lepa lastnost, ki jo je že nešteto krat ponovil in ne odkloni tudi prošilcev raznih društev za denarno pomoč.

Po končani predstavi je v vlogi dobrotnika in preobleki Miklavža Vili Golob povedal nekaj misli, ki tiče globoko v nas samih, le znati jim moramo prisluhniti ter jim pustiti, da v pravi luči in podobi privrejo na dan.

December je mesec pričakovanj, obdarovanj in voščil. Zato Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet ob tej priložnosti želi vsem svojim članom in občanom prijazne božične in novoletne praznike ter mnogo zdravja, sreče in razumevanja v naslednjem letu.

Milena Bradač

Likovno društvo Mengeš

ZLATA PALETA SLOVENIJE 2004 – ZAKLJUČNA RAZSTAVA

V Galeriji GASSPAR, v Piranu je potekala zaključna likovna razstava Zlata paleta 2004. Projekt obstoji že šesto leto, kar kaže, da je spoznavanje likovne kulture doseglo vidne rezultate, glede množičnosti ustvarjalcev in napredovanja kvalitete njihovih del. Zlata paleta je najvišje priznanje, ki ga podeljuje Zveza likovnih društev Slovenije. Letos je na razstavah sodelovalo 18 amaterskih društev, katera so ponudila 531 del svojih članov. Od tega je bilo razstavljeno na tematskih razstavah 177 del. Za 45 izbranih del so podeljeni certifikati kvalitete. Iz teh 45 del je izbranih, za posamezno področje po eno delo, za katero avtor prejme najvišje priznanje »Zlato palet«. Na slovesni kulturni prireditvi je bilo podeljeno 5 Zlatih palet. Likovno društvo Mengeš je kot običajno sodelovalo pri treh tematskih razstavah, na katerih so avtorji prejeli 8 certifikatov. Posebna čast nam je, da sta dva člana našega društva prejela tudi najvišje priznanje »Zlato palet« in sicer:

Handi Behrič za monotipijo »Vrata«

Irena Kunst za lavirano risbo »Vodnjak«

V konkurenci 45 prejemnikov certifikatov je sodelovalo tudi naših 8 nagajencev s certifikati:

Handi Behrič z monotipijo »Vrata«

Handi Behrič z računalniško grafiko »Mengeš«

Irena Kunst z lavirano risbo »Vodnjak«

Teodora Blejec z lavirano risbo »Pot na pod«

Miloš Dekič z suho iglo »Stari trg«

Miloš Dekič s perorisbo »Detajl vrat«

Miro Kolenko z jedkanico »Kanal«

Miro Kolenko s perorisbo »Soline«

Prejete najvišje nagrade nas navdajajo z veseljem in novim poletom za nadaljevanje likovnega ustvarjanja.

*Za Likovno društvo Mengeš
Barbara Rabič*

Kako preprečiti in pozdraviti »mačka«

Med ljudmi zmotno velja prepričanje, da alkohol dviguje razpoloženje in povečuje pogum. V prvi fazi alkoholne omame res občutimo razigranost in veselo razpoloženje, vendar le do zelo nizke vrednosti alkohola v krvi (0,5 promila). V večjih količinah deluje depresorno na centralni živčni sistem. Refleksi postanejo upočasnjeni, koordinacija gibov je slabša, postanemo zmedeni in imamo težave s spominom. Pri predoziranju pride v končni fazi do izgube zavesti, kome in smrti.

Za preprečevanje tega neprijetnega stanja, ki ga imenujemo »maček«, je najbolj pomembna zmernost pri uživanju alkoholnih pijač. Nikoli jih ne pijte na dušek, temveč jih uživajte po požirkih. Pijte čim manj žganih pijač. Preden greste spat, popijte veliko vode ali sadnih sokov, da nadomestite izgubljene elektrolite, glukozo in vodo. Nikoli ne vzemite analgetikov (npr. aspirina), še preden vas začne boleti glava, saj draži želodčno sluznico. Bolje je, da vzamete tableto multivitaminov ali vitaminov B kompleksa, primerni pa so tudi rehidracijski napitki, ki jih uporabljajo športniki. (izomaratonik, isostar) Naslednje jutro se izogibajte kavi, saj kofein še dodatno poveča izločanje vode in zato podaljša neprijetno počutje. Ob glavobolu raje vzemite tableto proti bolečinam (aspirin, lekadol), ob slabosti in ob bolečinah v želodcu pa pomagata soda bikarbona ali kakšen drug antacid (rupurut, rutacid, rennie). Tudi naslednji dan uživajte dovolj brezalkoholnih pijač, da nadomestite izgubljene minerale in vodo. Vzemite tableto B kompleksa in vitamina C, ter si privoščite obilnejši zajtrk, ki naj vsebuje več sadja (banane, jagode), medu, pomarančnega soka in mleka.

Alkoholnega mačka, oziroma splošnega slabšega telesnega počutja ne prestajajte v postelji. Na svežem zraku si bo ob gibanju vaše telo hitreje opomoglo.

Veseli božič in srečno novo leto!

Alenka Uršič, mag. farm.

TABORNIŠKE NOVICE

Zdravo!

Prišel je veliki preizkus. Nekaj najtežjega v življenju MČ-ja, prehod v naslednjo starostno skupino (GG). Tako so naši medvedki in čebelice (MČ) postali gozdovniki in gozdovalnice (GG). Seveda pa to ni kar tako, pa čeprav se je zgodilo čez noč iz petka na soboto. Morali so pokazati obilo znanja in iznajdljivosti, da so prehodili nevarno, mokro, strmo, spolzko,... nočno orientacijo po Gobavici in njeni okolici. Na poti so reševali naloge in se skušali kar najhitreje prebiti nazaj do LGM-ja. Seveda pa so vse skupaj spremljali strogi sodniki, ki so ocenjevali znanje in sodelovanje v skupini. Po naporni poti jih je čakala večerja. Na ognju so se pekli piščanci in pravi izziv je bilo počakati, da so bili dovolj pečeni. Nato pa veselo na delo, pojedli so jih in se odpravili spat. In jutro je bilo tu še preden so dobro zaprli oči.

Po zajtrku pa je že sledila nova dogodivščina. Pridružili smo se še ostali člani rodu in skupaj smo odšli na kostanjev piknik. Pot nas je vodila na Dobeno proti Gobavici in nazaj v LGM. Po poti smo seveda skrbno gledali za kostanjem in ga nekaj tudi nabrali. Ker ga ni bilo dovolj, smo zaskrbljeni prišli v kamnolom. Tam pa smo izvedeli veselo novico, da je nekaj starejših že prej nabralo kostanj in smo tako lahko začeli s peko. Dokler kostanj ni bil pečen, smo se šli nekaj igrice, bivši MČ in bodoči GG pa so imeli zadnji razgovor pred prestopom z našim načelnikom. Ta jim je povedal, kako so se odrezali na nočni orientaciji. Ko pa smo pojedli kostanj, pa se je zgodila še velika prisega novih GG-jev. To je bil tudi zaključek kostanjevega izleta, no še pospravili smo za seboj, pogasili ogenj in odšli domov.

Ker pa se bliža novo leto, vam taborniki voščimo vesele praznike in obenem želimo, da boste naslednje leto preživeli v sožitju z naravo.

Z naravo k boljšemu človeku!

Propagandist Andrej

Vesela družina gre po kostanj

Prisega novih GG-jev

SPOŠTOVANI OBČANI MENGŠA, ČLANI RK

Vsem članom RK Mengeš, ki ste izkazali zaupanje naši organizaciji pri pobiranju članarine, se iskreno zahvaljujemo. Ker ste nekateri podvomili v delo naše organizacije in v pravilno porabo sredstev, vam bomo tako, kot vam je obljubila gospa Iličeva, predstavili delo naše organizacije in za kaj porabimo finančna sredstva. Sredstva dobimo od Občine Mengeš, članarine in Občinskega združenja RK Domžale. Nobenih sredstev ne odvajamo drugam, ampak vse porabimo za potrebe občanov naše občine. V zadnjem času posebno pozornost namenjamo izvajanju socialne dejavnosti. Pomagamo občanom, ki so se znašli v raznih socialnih stiskah. Pomoč obsega konkretne oblike materialne pomoči v obliki prehrabnih izdelkov, pralnih praškov, oblačil in obutve. Obravnavali smo vloge občanov za finančno pomoč in jim pomagali pri plačilu stanarine, električne energije, dodatnega zdravstvenega zavarovanja, plačilu šolskih položnic, ogrevanju stanovanja. Posebno pozornost smo namenili družinam, ki so se zaradi težke življenjske situacije znašle v stiski. Velik del dejavnosti namenjamo obiskom bolnih, invalidnih oseb, oseb z drugačnimi potrebami in varovancem v Domu počitka. Obiščemo tudi vse 90 let stare občane in enkrat letno vse nad 70 let stare. Za dejavnosti, ki sem jih naštel, smo letos porabili približno 1 250.000 sit, za delovanje naše organizacije pa smo porabili približno 80.000 sit. Natančno finančno poročilo boste lahko dobili na vpogled na občnem zboru v mesecu februarju. Ob koncu koledarskega leta vsem našim simpatizerjem želim veliko sreče in zdravja.

*V imenu OORK Mengeš
Majda Trobec*

Strma, nevarna, blatna, mokra, ... je ta pot

POJASNILO K ČLANKU »OBISK OBČANOV V TOVARNI FILC«

Zaradi mojega članka »Obisk občanov Mengša v tovarni Filc«, ki je bil objavljen v prejšnji številki Mengšana, sem bila dne 3.12.2004 povabljena v tovarno Filc. Direktor gospod Luckmann in delavci so želeli dobiti od mene pojasnilo o spornem 4. odstavku besedila. V njem je bilo govora o vplivu dela na zdravje skupine delavcev ter povzeta izjava gospoda Luckmanna o posledicah zaradi alkohola. Direktor me je opozoril, da sem to izjavo potegnila iz konteksta njegovega razmišljanja. Menim, da bi bilo dobro, da gospod Luckmann naknadno pojasni omenjeno izjavo oziroma da odgovor na zadnje vprašanje občanov tovarni Filc.

ZA BOLJŠI ZRAK V OBČINI MENGŠ

Delovanje civilne pobude je usmerjeno na varovanje okolja v naši občini in opozarjanje na probleme v okolju z namenom, da se izboljša kvaliteta našega bivanja. Naravna pravica vsakega človeka je pravica do zdravega okolja in zdravja. Politika in gospodarstvo pa bi morala skrbeti, da bi razvoj mesta potekal vedno bolj v skladu z ekološkimi načeli. Žal ugotavljam, da se je v naši občini stanje okolja v zadnjih dveh letih poslabšalo, še posebno moti slab zrak.

V okviru civilne pobude sem imela drugi teden decembra koristen razgovor z direktorjem tovarne Filc gospodom Luckmannom. Pokazal je pripravljenost sodelovati z občani, da bi s skupnimi močmi izboljšali zrak v mestu. V ta namen sva se dogovorila, da mu sporočim zaznavo moteče vonjave, v tovarni bodo takoj preverili možen izvor ter po potrebi namestili dodatne filtre. Občani lahko svoje opažanje sporočite na moj tel. 7239-153. Enak dogovor sva imela v mesecu juniju tudi z direktorjem tovarne Lek gospodom Boševskim s tem, da mi je zagotovil še nekatere dodatne ukrepe. Upam, da bomo s takšnim pozitivnim odnosom obeh tovarn do okoljske problematike in ob podpori občanov uspeli v Mengšu izboljšati zrak v dobro vseh nas.

K prizadevanju za boljši zrak v našem mestu vabim poleg industrije tudi predstavnike malega gospodarstva. Vem, da je ekološki strošek za marsikoga velik finančni zalogaj, a s tem dolgoročno koristi sebi in sokrajanom.

Z drobnimi dejanji ali pa velikimi stvarmi, prav vsak v občini lahko prispeva nekaj za LJUDEM IN OKOLJU PRIJAZNO OBČINO MENGŠ.

Prazniki so že med nami. Vsem bralcem Mengšana želim prijetne božične praznike, v novem letu pa veliko sreče, zdravja in medsebojnega razumevanja.

*Civilna pobuda za varovanjem okolja Mengeš
Tanja Hribar*

Odziv na članek OBISK OBČANOV
MENGŠA V TOVARNI FILC

V FILCU SMO OGORČENI ZARADI NEOBJEKTIVNEGA POROČANJA

V četrti številki Mengšana nas je gospa Tanja Hribar označila s črko (F), kot neprijetne vonjave iz Filca. V želji po razjasnitvi zmore smo gospo Hribar povabili v Filc in ji v začetku junija pokazali našo proizvodnjo. Naš namen je bil, da preprečimo navajanja nekaterih dejstev na pamet. Dne 8.11.2004 so na pobudo gospe Hribar na ogled naše dejavnosti prišli tudi zainteresirani občani, sledil pa je šokanten zapis tega obiska v deseti številki Mengšana.

Zaradi popolnoma izkrivljene resnice in tendencioznega poročanja gospe Hribar je potrebno navesti nekatera dejstva. Nikakor tovarna v zadnjih petnajstih letih ne povzroča hudih nevšečnosti sosedom. Da vzorno skrbimo za urejenost okolja potrjuje tudi priznanje, ki smo ga leta 2001 prejeli od GZS. Izpuhi v zrak se v Filcu redno merijo in izmerjene vrednosti so daleč pod dovoljeno mejo. Zaradi skrbi za zdravje svojih zaposlenih jih pošiljamo na redne preventivne preglede k našemu pogodbenemu zdravniku dr. Goršku, ki do danes še nikoli ni zaznal večje obolevnosti zaposlenih, kot posledico dela v naši tovarni. Popolna izmišljotina je navedba ga. Hribar o nekakšnem »zunanem strokovnem opozorilu«. Neresnica je navedba moje trditve, da je obolelost ljudi posledica uživanja alkohola in da smo skupino delavcev poslali na zdravljenje. Nasprotno je zahtevnost dela in prisotnost nevarnosti zaradi vrtečih delov na strojni opremiti takšna, da zahteva še kako dobro psihofizično kondicijo delavcev v proizvodnji. Nikakor tudi ni res, da bi naši delavci v večernih urah kašljajoči odpirali zadnja vrata tovarne zaradi smradu. Proces dela pri nas je konstanten, tovarna obratuje 24 ur na dan, skozi vse leto in ni možno, da bi v juliju in avgustu bili vplivi na okolje drugačni kot v preostalih mesecih v letu.

Na sestanku smo obljubili, da bomo zahodno mejo naše parcele zasadili s smrekami, ker so nekaj prevelikih smrek sosedu na svojih parcelah podrli. Predstavili oz. posredovali bomo podatke o meritvah emisij v zrak, ki jih merimo vsako leto, kakor tudi monitoring, ki ga predvideva naš sistem ISO 14001. Z načrtovano zamenjavo starih proizvodnih linij bomo zagotovili pogoje za uspešno poslovanje podjetja tudi v bodoče, ter posledično poskrbeli tudi za boljše pogoje v našem kraju.

Žal ob pomanjkanju objektivnosti gospe Hribar in jemanju stvari iz konteksta prihaja do popolnoma napačnega informiranja javnosti. Očitno nekateri ozki interesi gospe Hribar pozabljajo na velike koristi, ki jih ima Mengeš z okolico od

Filca. Na današnji lokaciji deluje Filc že 68 let. V Evropski skupnosti delujejo podobne proizvodnje naši, tudi v naseljenih središčih (primer Eswegee/Hof), čeprav je politiko preseljevanja v industrijske cone najbolj dosledno izpeljala ravno Nemčija. V Filcu smo leta 2002 prejeli tudi nagrado za drugo mesto po urejenosti okolja in se neprestano trudimo delovati v sožitju z okoljem. Prepričani smo, da si izkrivljenega pisanja gospe Hribar, ki očitno zaradi negativne nastrojenosti do industrije deluje škodljivo tudi za okolje in povzroča ogorčenost vseh zaposlenih v Filcu, nismo zaslužili.

*Alex Luckmann
Direktor, Filc d.d. Mengeš*

Pomembna obletnica

Velike osebnosti slovenskega naroda

V mnogih krajih širom Slovenije se je v drugi polovici meseca novembra praznovalo. Bili so MASTROVI DNEVI. Mengeška srenja je udi obetala slovesnost in celo spominsko ploščo, saj so v Mengšu pokopani njegov oče in dva brata. Žal nič. Kadar se veliko govori se malo stori.

V občinskem glasilu Mengšan sem zapisal, da je bilo iz Mengša udeleženi 14 prostovoljcev za severno mejo, pa še marsikaj drugega. Še danes obžalujem, da bi bila natisnjena spominska medalja v barvah. Menda ni bilo pomembno!

Prav bi bilo, da bi se postavilo primerno obeležje, ki bi sedanjim in bodočim rodovom dalo vedeti, da so bili naši predniki hvale vredni ljudje in da je boj proti okupatorju bil tudi boj za severno mejo.

Le pravilno lokacijo za spominsko obeležje je treba najti, občinski prostor za Jelovškovim spomenikom strahotno sameva!

Nimam namena in ne znanja pisati o tem pomembnem človeku. Prosi sem gospoda dr. Hartman Brunota, zgodovinarja, ki je najboljšje raziskal njegovo življenje in delo, da bi dovolil objaviti njegov zapis v našem lokalnem glasilu, ki v skrajšani obliki prikazuje raziskave iz njegovih del.

G. Hartman je dobrohotno privolil, njegov spis je naslednje vsebine:

Stane Lužar

General Rudolf Maister, vojščak in ustvarjalec

Letos se spominjamo dvoje obletnic, ki zamejajeta življenje slovenskega generala Rudolfa Maistra —130. obletnico njegovega rojstva in 70. obletnico obletnico smrti. Zato je primerno, da si obnovimo naše vedenje o tem pomembnem slovenskem častniku, ki je v razburkanih dneh ob koncu prve svetovne vojne z vojaško močjo ubranil našo severno narodnostno mejo na Štajerskem in Mariboru za novo državo Slovencev, Hrvatov, Srbov, ki se je izoblikovala na osnovah znamenite majniške deklaracije. Maistrovo osebnost pa niso odlikovale samo vojaške vrline, marveč tudi omikanost in umetniško ustvarjanje. Bil je namreč pesnik, poznavalec književnosti, zbiratelj knjig; bil je zavzet za glasbo in likovno umetnost. Tako je v sebi združil lastnosti, ki jih v vojaškem svetu ne najdemo pogosto. Zato je tem manj razumljivo, da so v preteklosti vlogo generala Maistra pri nag podcenjevali ali jo celo zanikovali. V svobodni, samostojni Sloveniji smo ji dolžni odmeriti pravo vrednost.

Rudolf Maister se je rodil 29. marca 1874 v Kamniku nadzorniku v finančni straži, veteranu vojne v Italiji, sicer lončarskemu in pečarskemu pomočniku s Ptujca Francu Maistru in Frančiški (Franji) Tomšičevi iz ugledne trebanjske družine solnikov in kranjcev. Po osnovni šoli v Mengšu in Kranju je končal nižjo gimnazijo v Litanju. Medtem sta mu umrla brat in oče, tako da je bil odtlej sirota. Z materjo sta se preselila v Ljubljano, kjer je končal peti in šesti razred gimnazije in se še bolj kot v Kranju posvetil književnosti. Spoprijateljil se je z mladimi literati, med njimi s Cankarjem, Župančičem, Kettejem in Murnom. Toda skromne življenjske razmere so ga usmerile v vojaško službo; zanj je imel veselje, povrhu pa mu je zagotavljala preživetje. Na Dunaju je uspešno dokončal šolanje za domobranskega častnika (domobranstvo je bilo ob armadi vojska za notranje državne potrebe). Dodeljen je bil v domobranski regiment s sedežem v Celovcu in oddelkoma v Ljubljani. Tu se je predal slovenskemu kulturnemu razcvetu, pesnil in objavljval v revijah. Izdal je pesniško zbirko Poezije (1904) in se imenitno poročil z Marcio, hčerko deželnega sanitarnega inšpektorja dr. Stanka Stergerja. V vojaški službi se je izpopolnjeval in napredoval. Kot četni častnik je na manevrih slovenske dežele, kar je kasneje s pridom uporabil. Po krvavih dogodkih 1908 v Ljubljani so Maistra premestili v Galicijo, v Przemysl. Tam pa se je na vojaških vajah prehladil in vnela se mu je rebna mrena. Kot hud pljučni bolnik se je zdravil celo v Egiptu, potem pa so ga iz zdravstvenih razlogov premestili v črno vojsko (Landsturm), v tretjo avstrijsko vojaško formacijo. Po krajšem službovanju v Celju je bil premeščen v Maribor, kjer je bil imenovan, kljub nasprotovanju mariborskih Nemcev, za poveljnika okrožnega poveljstva črne vojske. Napredoval je v čin majorja. Po svojem položaju je sodil v vojaški vrh mariborskega mesta, zato je dobro poznal vojaške in politične razmere v njem, kar

mu je dobro služilo, ko je ob prevratu leta 1918 prevzel v Mariboru in na Spodnjem Štajerskem vojaško oblast za novo Državo Slovencev, Hrvatov in Srbov.

Konec oktobra 1918 se je rušila avstro-ogrska monarhija. V Italiji so antantne vojske potiskale avstro-ogrske čete v razkroj. Z vseh front so bežale domov, nad stotisoče tudi čez Maribor. Tega in njegovo zaledje si je lastila Država Slovencev, Hrvatov in Srbov, pa tudi republika Nemška Avstrija. 1. novembra 1918 so se v mestu zbrali vojaški poveljniki in na zboru je major Rudolf Maister v imenu Narodnega sveta za Štajersko držno prevzel vojaško poveljstvo in oblast nad Spodnjo Štajersko na novo državo. Narodni svet mu je podelil čin generala. General Maister je zbral slovenske prostovoljce, kasneje pa je vojake dobil tudi z mobilizacijo. V dobrih treh tednih je postavil slovensko vojsko več kot štiri tisoč mož različnih rodov, celo letalstva. Iz Maribora je odpravil enote z nemškim moštvom, 23. november 1918 pa razorožil zeleno gardo, ki so jo z denarjem postavili mariborski Nemci, da bi se z njo polastili mesta. S svojo vojsko je zasedel slovensko narodnostno mejo na Štajerskem in ostala je v slovenskih rokah do danes. Svojo vojaško oblast je raztegnil še na Vzhodno Koroško. Urejal je spore z mariborskimi Nemci in socialnimi demokrati, ki so hoteli s stankami onemogočiti železniški promet in spodnesti slovensko oblast. Njo je varoval z močjo svoje vojske.

Aprila 1919 se je začela slovenska ofenziva na Koroško, s katero je slovenska politika želela spodnesti odločitev zaveznikov o plebiscitu. A vojaško podjetje se je slabo končalo. Slab mesec kasneje se je začela nova ofenziva, v kateri je sodelovalo pet odredov. Na desnem krilu je nastopal labotski odred pod poveljstvom Generala Maistra. To pot je bil pohod zmagovit. V tednu dni je bila Koroška do Gospe Svete zavzeta. Za odlično poveljevanje je dobil general Maister visoko jugoslovansko odlikovanje. Odločitev o plebiscitu je obveljala; plebiscitno območje je bilo razdeljeno na dve coni. Cono A je dobila v upravljanje Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev, poveljstvo nad jugoslovanskimi četami v coni pa je bilo zaupano generalu Rudolfu Maistru. Korošci so osnovali Narodni svet za Koroško, za predsednika pa so izvolili Maistra. Ta se je s sodelavci lotil temeljitih priprav: spodbujal je gospodarske dejavnosti, snovanje različnih društev in izdajanje slovenskih publikacij. Razgibal je družabno življenje in prirejal zborovanja v prid slovenski stvari. Toda zavezniki so premeteno izločili prisotnost jugoslovanske vojske in jo zamenjali s policijo; tudi tej je poveljeval general Maister. Slab mesec pred plebiscitom pa so Maistra odpoklicali s Koroškega v Beograd, tako da v usodnih dneh ni mogel več poseči v dogajanje.

Po zgubljenem plebiscitu je bil Maister ledo dni vojaški poveljnik Maribora, potem pa je bil v letih 1921 – 1923 predsednik jugoslovanske komisije za razmejitve z Italijo. Nato je bil v nepojasnjenih okoliščinah upokojen. Pokoj je bolehen preživel v Mariboru. Vrnil se je k svoji ljubezni – pesništvu. 1929 je izdal pretehtano zbirko Kitica mojih, v katerih izraža svojo ljubezen do slovenske zemlje, zlasti do Slovenskih goric, in bolečino spricho trpljenja Slovencev med prvo svetovno vojno, še zlasti vojakov. Na svojem domu je zbral literature in jih povezal v književniški klub. Urejal je svojo bogato knjižnico, ki je danes spravljena v Univerzitetni knjižnici Maribor. Zbiral je dokumente o prevratnih dogodkih v Mariboru in severovzhodni Sloveniji ter napisal več pomembnih člankov o njih. Sobojevnike iz prvih prevratnih dni je povezal v Zvezo Maistrovih borcev, nekdanji bojevniki iz prve svetovne vojne pa so se združili v Zvezo slovenskih vojakov; za častnega predsednika so izbrali generala Maistra.

26. julija 1934 je generala Rudolfa Maistra na oddihu na Uncu pri rapalski meji zadela kap. Čez vso Slovenijo so med pogrebnimi slovesnostmi prepeljali njegove posmrtno ostanke v Maribor, kjer so se množice, kolikršnih dotlej tam še ni bilo na pogrebu, poslovile od človeka, ki jim je ubranil dom. General Rudolf Maister je velika osebnost slovenskega naroda. V odločilnem času zanj je z vojaško odločnostjo, drznostjo, zanesenostjo in pesniškim navdihom ukrepal nam vsem v prid.

Bruno Hartman

Lek, novi član skupine Sandoz, bo v sklopu letne dobrodelne akcije podaril številnim osnovnim in srednjim šolam, zdravstvenim ustanovam in organizacijam, ki se ukvarjajo z otroki, ter lokalnim združenjem, ki prispevajo k izboljšanju učnih pogojev otrok in mladih v lokalnih okoljih po Sloveniji, več kot 1000 osebnih računalnikov.

Lek podaril računalnike Zavodu za usposabljanje invalidne mladine Kamnik

V zavodu za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku je potekalo prijetno druženje, ki sta ga zavod in farmacevtska družba Lek, novi član skupine Sandoz, organizirala ob slavnostni predaji podarjenih računalnikov v sklopu Lekove vseslovenske letne dobrodelne akcije. V skoraj dveh mesecih akcije je Lek podaril že preko 600 računalnikov več kot 90 prejemnikom po vsej Sloveniji. »Z dobrodelno akcijo želimo prispevati k izboljšanju učnih pogojev otrok in mladih ter delovnih pogojev posameznih ustanov in združenj,« je danes ob predaji računalnikov dejal Igor Boševski, izvršni direktor Proizvodnje Leka v Mengšu, ki je v imenu Leka podaril računalnike predstojnici Zavoda za usposabljanje invalidne mladine Kamnik Zdravki Slavec.

V Leku so letos izvedli zamenjavo celotnega informacijskega sistema z namenom, da ga modernizirajo in uskladijo z informacijskim sistemom poslovne skupine Novartis. Do konca leta 2004 bo Lek tako zamenjal več kot 1000 osebnih računalnikov (namiznih in prenosnih). Vsi računalniki so še vedno v dobrem stanju in niso primerni za odpis. Zato so se v Leku odločili, da jih podarijo zainteresiranim in pomoči potrebnim vrtcem, osnovnim in srednjim šolam, fakultetam, humanitarnim organizacijam (materinski domovi, varne hiše, varstveno-vzgojni zavodi)

ter zdravstvenim ustanovam, ki s svojim delom doprinašajo k izboljšanju kakovosti življenja.

Lek se je tako kot v preteklih letih odločil, da bo letna dobrodelna akcija vseslovenska. V tem tednu je skupno na širšem območju Mengša, Domžal in Kamnika podaril več kot 70 računalnikov. Med prejemniki so poleg Zavoda za usposabljanje invalidne mladine Kamnik še OŠ Preserje pri Radomljah, OŠ Mengeš, PGD Šinkov Turn, PGD Topole, OŠ Jurija Vege, Šolski center Rudolfa Maistra, OŠ Roje, Srednja šola Domžale in Društvo tabornikov Domžale.

Zavod za usposabljanje invalidne mladine Kamnik je republiški zavod, ki je specializiran za vzgojo, izobraževanje in usposabljanje gibalno oviranih in dolgotrajno bolnih otrok in mladostnikov. Trenutno je, po besedah direktorice Zdravke Slavec, v zavodu 173 otrok in mladostnikov, starih od 6 do 23 let.

V zavodu, ki deluje že 57 let, izvajajo naslednje programe: prilagojen vzgojno-izobraževalni program osnovne šole z enakovrednim izobražbenim standardom, prilagojen program z nižjim izobražbenim standardom, prilagojene programe srednje šole na ravni nižje poklicnega, srednje poklicnega, strokovno tehniškega in poklicno tehniškega izobraževanja ter posebni program vzgoje in izobraževanja oz. celostnega usposabljanja. Poleg na šolskih je velik poudarek tudi na zdravstvenih, vzgojnih, psihosocialnih in terapevtskih programih. Pri celostnem usposabljanju seveda ne gre brez računalniškega znanja in dostopa do svetovnega spleta informacij.

»Zato je toliko bolj pomembno, da otrokom in mladostnikom izobraževalne ustanove zagotovijo pogoje za pridobivanje računalniškega znanja, saj jim računalnik predstavlja pripomoček pri učenju ter omogoča komunikacijo z zunanjim svetom,« je ob predaji računalnikov dodala Zdravka Slavec.

Večino podarjenih računalnikov bodo v zavodu namestili v dnevnih sobah, nekaj pa tudi v učilnice.

Sodelovanje Leka z zavodom ni novo, saj traja že več let. Leta 2001 jim je podaril sredstva za pokrito jahalnico in otrokom polepšal dan s predstavo Palčica. Danes jih je razveselil z računalniki in nastopom klovnesa. Najlepša zahvala Leku je zadovoljstvo otrok in mladostnikov, saj jim je s svojo humanitarno akcijo omogočil kakovostnejše usposabljanje.

Kot farmacevtska družba, ki skrbi za dolgoročno izboljševanje in ohranjanje kakovosti zdravja in življenja, Lek aktivno deluje na humanitarnem in zdravstvenem področju ter pomaga na kulturnem, izobraževalnem, znanstvenoraziskovalnem in športnem področju. Široka vpetost Leka v družbeno okolje ima skupno točko, to je velika odgovornost do otrok in mladih, za katere si Lek prizadeva izboljšati njihov danes in jutri. Kot je poudaril Igor Boševski: »Dobra dejanja izpopolnjujejo tako mene kot človeka kakor tudi družbo Lek in zaposlene. In vedno, ko podariš, prejmeš še več. Veselje, smeh, sreča, ki se odsevajo na otroških obrazih, so največ za nas starše in prihodnost družbe.«

Omenjena akcija je tako še eden izmed korakov, ki jih Lek pogumno in odločno dela na poti udeležanja družbeno odgovorne vloge kot dela svojega poslanstva pri izboljšanju skrbi za zdravje in kakovost življenja v najširšem pomenu besede. Ta Lekova vloga pa se ujema tudi z Novartisovo družbeno odgovornostjo, ki za tega globalno uspešnega farmacevta kot tudi za Lek predstavlja enega od stebrov uspešnega poslovanja.

Katarina Klemenc Dinjaški
Lek farmacevtska družba d.d.

Foto: Marij Urh

Klovnesa Mika Maka: zabava se začelja

Navdušeno občinstvo ZUIM Kamnik

Izjava Igorja Boševskega, izvršnega direktorja Proizvodnje Mengeš, ob slavnostni predaji podarjenih računalnikov Zavodu za usposabljanje invalidne mladine Kamnik

Lepo pozdravljeni tudi v mojem imenu. Najprej bi se želel zahvaliti za toplo gostovanje, ki nam ga je danes z veliko dobre volje pripravil Zavod za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku. Prepričan sem, da to toploto, prijaznost in domačnost Zavoda in zaposlenih občutijo tudi varovanci. In tako je prav, saj smo tu zaradi njih, tudi mi – Lek. Veseli me, da bom lahko danes v imenu Leka za izboljšanje učnih pogojev varovancev in delovnih pogojev zaposlenih v zavodu podaril računalnike.

Obdaja me občutek radosti, ko gledam otroke, njihov smeh, veselje, brezpogojno ljubezen. Ob vsej tej naglici, ki me spremlja v službi, pomeni tak trenutek obogatitev mojega vsakdanjega dela. Zgodi se, da ljudje pogosto zaradi izpolnjevanja dnevnih nalog zamudimo priložnosti, ko bi lahko slišali toplo besedo, uzrli iskričev pogled in slišali iskren smeh. Ponosen sem, da lahko danes v imenu Leka delim te trenutke z vami. In to je izjemen dogodek tudi za Lek, ki potrjuje da smo ravnali prav.

Lekovo sodelovanje z Zavodom, kot je dejala že gospa Zdravka Slavec, se je začelo že leta 2001, ko smo Zavodu podarili sredstva za njegovo delovanje, otrokom in mladim pa predstavo Palčica. Tudi letos smo se odločili, da prisluhnemo željam in v sklopu naše letne vseslovenske dobrodelne akcije podarimo računalnike. Da pa bomo za trenutek postali vsi brezskrbni, nasmejani otroci, bo poskrbela naša klovnesa.

Direktor Igor Boševski, direktor obrata LEK v Mengešu (Foto: Marij Urh)

V MENGŠU ZOPET ZAŽIVEL POZABLJEN OBJEKT

Ker je bila jesen še nekaj časa radodarna s še kar toplimi večeri, so bili le ti primerni za sprehode. Drevored je bil prav prijazen, saj se je tam še vedno zbiralo kar nekaj sprehajalcev. Tudi s poti, ki pelje mimo teniških igrišč se je še slišal otroški vrišč. Le nekaj se nam je zdelo čudno kajti, ko smo prihajali vse bližje Muljavi, smo opazovali teniško dvorano FIT TOP, ki je bila razsvetljena in na parkiriščih je bilo videti kar nekaj obrisov avtomobilov. Radovednost nas je gnala k vstopu in osuplo smo spoznali, da je dogajanje v polnem teku. Kar takoj je nastal tale zapis s pomočjo vseh, ki smo prišli do spoznanja, da je končno mrtva stavba zaživela in služi svojemu namenu. Pogovarjali smo se z Martino Tarle. Pa naj govori kar sama.

Mogočna stavba, ki je pripomogla, da je marsikdo ravno zaradi nje dne in večere preživel v Mengešu spet služi svojemu namenu. Občani jo poznate kot legendarni FIT TOP, kjer se je zaradi velikega zanimanja tenisa igralo tenis tudi v poznih večernih in zgodnjih jutranjih urah. Zgodovino nekateri poznajo dobro, večina pa nas je vsaj skozi pogovore slišala za njo.

Letošnjo sezono smo začeli kot novi lastniki ne kot najemniki. Na celotni hiši smo opravili sanacijska dela. Njeno notranjo podobo in naziv smo spremenili. V FIT KLUB-u Mengeš smo prostore spremenili domače, ljudem prijetnejše, toplejše barve. Od športnih dejavnosti smo TENIS-u,

SQUASH-u, dodali BADMINTON.

RESTAVRACIJA ponuja različno hrano. Prostor je kljub velikosti prijeten. Primeren je za romantično večerjo v dvoje, nedeljska kosila in zaključene družbe.

V začetku naslednjega leta bomo našo ponudbo razširili tudi v spodnje prostore, kjer bo ponovno zaživela aerobika, savne in masaže.

Potrudili se bomo, da bomo v svoje prostore povabili čimveč ljudi različnih generacij, okusov in želja. Za naš obstoj je pomembno, da vas prepričamo o naši kvaliteti in ponudbi, ter vas čim dlje gostimo in razvajamo. Zavedamo se, da je bilo veliko zgodb, ki so trajale kratek čas. Naš cilj je, da občini Mengeš in njenim občanom povrnemo prostor, kjer se lahko srečujejo in saj za kratek čas z našo pomočjo pozabijo dnevne probleme.

Torej, pomembno je samo to, da stavba ne propada in se ne uničuje. Ne tako dolgo nazaj smo lahko opazovali pred njo pravo smetišče, propadanje fasade in okrasne grmovnice brez nege. Dvorano smo pred leti vzeli za svojo in čeprav sedanji lastniki prihajajo od drugod, smo bili mnenja, da to ni pomembno temveč le to, da so dobri gospodarji. To bomo videli v prihodnje in niti ni zanemarljivo, da ima tudi občina nekaj od tega.

Marij Urh
in skupina sprehajalcev

DELA NA ŠPORTNEM PARKU TOPOLE

Dela na športnem parku Topole potekajo od 27. 9 2004 dalje, ko je bila podpisana pogodba z izvajalcem del CP Ljubljana. Obširneje smo o samem pričetku del, vrednosti projekta in njeni vsebini že pisali v oktobrski številki Mengšana.

Do sredine decembra so bila opravljena vsa zemeljska dela, vgrajene kabelske kanalizacije, zgrajen vodovodni priključek in zgrajena vsa igrišča. Ploščad za roket/košarko in dovozna pot sta bili izvedeni v grobem asfaltu, saj končno asfaltiranje zaradi nizkih temperatur ni bilo več možno. Gradnja je tako v letošnjem letu zaključena. Opravljeno je bilo 90 odstotkov planiranih del.

Dela se bodo nadaljevala spomladi z dokončno ureditvijo vseh površin, namestitvijo luči, postavitvijo ograje in opreme.

V 2. fazi izgradnje, ki je planirana za pomlad naslednje leto, se bo izvedla pokablitev od transformatorja za elektro priključek in postavila igrala za otroke.

Planiramo, da bo park dokončno zgrajen konec marca. V aprilu 2005 naj bi pridobili uporabno dovoljenje in bo lahko od tedaj naprej namenjen uporabi.

Andrej Urbanc

POMAGALI SMO SV. MARTINU

V soboto, 18. novembra, smo se upokojenci odpeljali z avtobusom na vinogradništvo štajersko območje, da bi pomagali sv. Martinu spremeniti mošt v vino. Če nam je uspelo, bodo presojali znanjci do prihodnjega novembra. Bili smo sicer že za kak teden bolj pozni, a je letošnje poletje z zorenjem grozdja nekoliko zakasnilo.

Med potjo smo opazili povsod prazne brajde, kar je pomenilo, da nas mošt že čaka v sodih. In res nas je v Podgori, vasi v bližini sotočja Pake in Savinje. Prijazni domačin, vinogradnik, nas je povabil v svojo klet na prigrizek in mlado vino, saj so pri njih krst mošta opravili že pred nami. Z veseljem smo se lotili okusnih domačih dobrot in še bolj z užitek nagnili kozarce mladega vina. Po polumnem postanku smo se podali v Letuš, manjše naselje v bližini Braslovč, ki je bilo nekoč znano kot središče trgovine z lesom. Po predhodnem dogovoru z gostincem, gospodom Pirnatom, so nas tam že čakali pogrinjki in lepo opremljeni gostinski sobi. Tudi ogenj v odprtem kamnu je pripomogel k občutku domačnosti. Po dobrem kosilu so nas – kljub letom, ki jih nosimo na svojih plečih – zasrbele pete in začelo se je sproščeno razgovor. Glasbenik, ki je s pomočjo sintesajzerja pričaral odlično ansambel, se je z izborom glasbe prilagajal naši populaciji. Svoj izvajanje je dopolnil z lepim glasom. Njegov repertoar pesmi je segal celo v našo mladost, to je v šestdeseta leta. Malo kdo med nami je ob tako »izzivalni« glasbi obsedel in zablesal smo tudi modernejše plese. No, po nekaj rundah plesa je med nas prišel »duhovnik«, ki je izbral še tri pomočnike – ministrante za pomoč pri krščenju mošta. Prislunili smo

obredu in po končanem krstu takoj poskusili pijačo v kozarcih, če se je res spremenila v vino. Ugotovili smo, da je ceremonial uspel in zato smo mlado vino kar pridno pokušali, saj je bilo vedno močnejše. Tudi naše noge so bile vedno bolj živahne in ogrevanje je povzročilo rosenje čela, hrbta in še česa. Odnehali pa nismo vse do desete ure zvečer, ko se je bilo treba odpraviti proti domu. Zelo dobro razpoloženi, brez vinjenosti, smo posjedli na svoje sedeže in nadaljevali s prepevanjem ljudskih pesmi vse do doma.

Ob izstopu iz avtobusa smo bili enotnega mnenja o preživetem martinovanju: bilo je lepo, zelo prijetno in sproščeno. Spoznali smo, da se da tudi brez opitosti lepo preživeti v družbi veseljakov in pevcev.

Pravijo, da je martinovo jesenski pust, ki nas prav tako kot spomladanski spominja na pogansko praznovanje in šege, ki so se razvile ob tem.

Zato naj sv. Martin kar praznuje, mi pa mu bomo povedali po belokranjsko:
PRŠU JE, PRŠU SVETI MARTIN,
ON GA JE KRTIL, JEST GA BOM PIL.
KUME MOJ DRAGI, ZDAJ SE NAPI,
DUGO GA NE BOŠ, ZDA SE NAUŽI.

Vsem ljudem na področju naše občine želimo v letu 2005
MNOGO ZDRAVJA, ZADOVOLJSTVA
IN STRPNOSTI V MEDSEBOJNIH ODNOSIH!

DRUŠTVO UPOKOJENCEV MENGEŠ:
Teodora BLEJEC

PETROL

PLINIFIKACIJA OBČINE MENGEŠ

Bliža se konec leta in to je vsekakor primeren čas za inventuro. V lanskem letu (v letu 2003) smo kljub nemalo problemov vseeno uspešno zaključili projekt izgradnje I. faze plinifikacije občine Mengeš. Za letošnji projekt II. faze smo si v skladu z občinskimi plani in občinskim proračunom zadali bistveno manjše cilje, pa še te nam ni uspelo realizirati. Razlog je seveda občinske narave, saj nam Občina (kljub poprejšnjim dogovorom in obljubam ter že od junija pridobljenem gradbenem dovoljenju) ni izdala cestne zapore. Gradnjo smo tako začasno ustavili, nadaljevali pa jo bomo takoj, ko nam bo dala Občina zeleno luč (seveda ob primernih vremenskih razmerah). Objekti na ulicah z že zgrajenim sekundarnim nizkotlačnim plinovodom (Zavrti, Grobeljska cesta in Kersnikova ulica) bodo tako morali še malo počakati - glavni namen omenjene gradnje je bil ravno ta, da omogočimo uporabo plina vsem, ki že imajo priključek do hiše, plina v cevi pa še ne.

ZAČETEK UPORABE PLINA

Ne glede na malo bolj črnogled uvod, pa na območju, kjer poteka samo srednjetačni plinovod (to je Kolodvorska cesta, Zoranina ulica, Zadružniška ulica, Maistrova ulica, Liparjeva ulica, Testenova ulica, Gasilska cesta in Trzinska ulica) pospešeno pridobivamo prve uporabnike. Pri njih lahko iz prve roke izveste vse prednosti in koristi uporabe zemeljskega plina, kar je še posebej očitno sedaj, ko je zemeljski plin kar cca. 30% cenejši kot kurilno olje.

Občani na omenjenem območju že imajo zemeljski plin do omarice na fasadi in lahko z uporabo začnejo takoj po ureditvi notranje plinske napeljave. To pomeni:

- Pridobiti projekt za izvedbo notranje plinske napeljave, ki ga izdela projektant strojnih inštalacij s strokovnim izpitom. En izvod morate dostaviti distributerju plina Petrol d.d., Dunajska 50, Ljubljana, ki vam bo projekt potrdil in izdal brezplačno soglasje.
- Izvedba notranje plinske napeljave, ki jo izvede za ta dela registriran izvajalec.

AKCIJA »Zdaj je čas za zemeljski plin«

Z decembrom se tudi zaključuje naša akcija »Zdaj je čas za zemeljski plin«. Z akcijo smo želeli vzbuditi lastnike hišnih plinskih priključkov, da pričnejo zemeljski plin tudi uporabljati. V okviru akcije smo našim potencialnim uporabnikom nudili:

- projekt za notranjo plinsko napeljavo po akcijski ceni,
- ugoden bančni kredit,
- popust pri nakupu plinske ogrevalne tehnike in
- dva meseca plin na pol zastoj - to pomeni, da bosta redna mesečna računa (za uporabnike, ki so začeli uporabljati plin v času akcije) za dejansko porabo plina v januarju in februarju 2005 vključevala 50-odstotni popust.

Podobno akcijo načrtujemo tudi za naslednje leto, o njej pa boste obveščeni preko direktne pošte in preko člankov v občinskem glasilu Mengšan.

PLINOHRAMI ZA UTEKOČINJEN NAFTNI PLIN (UNP)

Ker plinifikacija občine Mengeš poteka počasneje kot smo planirali si lahko občani že sedaj omislite plinohram za UNP. Prednost le-tega je v tem, da pri kasnejšem prehodu na zemeljski plin ne bo potrebnih večjih predelav. Za več informacij pokličite na 080-22-66, kjer boste dobili odgovore na vsa vaša vprašanja (v zvezi s plinohrami za UNP) ali obiščite spletno stran www.petrol.si.

POSVETOVALNA ENERGETSKA PISARNA

Termin za posvetovalno energetsko pisarno v Mengšu se je malenkost spremenil in sicer pisarna sedaj obratuje vsako delovno sredo med 15.30 – 16.30 uro v prostorih Občine Mengeš.

PETROL d.d. želi vsem občanom občine Mengeš vesel Božič in srečno novo leto ter, da bo osebna sreča in zadovoljstvo vaš projekt leta 2005.

KOLUMNA

V naše kraje je na prodajna mesta prišel nov časopis MAMUT. Pokrival naj bi območje vzhodne Gorenjske, obravnaval pa naj bi dogodke občin tako na resen način kot na satiričen. Prva izdaja je pokazala, da bo branje za nekatere zabava, za druge pa morda ne preveč posrečeno poročanje. Zadovoljni bodo tisti, ki bodo brali dogodke iz svojih občin pa jih niso prej slišali na ulici. Malo manj, pa bodo zadovoljni tisti, ki bodo v satirah prepoznali sebe in morda dogodke, ki so se pripetili njim samim. Kako okategorizirati časopis; težko! Resno, humorno in rumeno. Je morda MAMUT tekmeč lokalnim časopisom? Težko! Lokalne skupnosti financirajo svoja glasila iz proračunov, ta časopis pa bo moral skrbeti za komercialne oglase z močno ekipo. Tako se lahko zgodi, da bomo videli še več polstranskih oglasov. Tekmeč pa tudi ne more biti državnim hišam saj pokriva le nekaj odstotkov trga. Finančna rešitev je morda povezovanje z lokalnimi skupnostmi, saj ni napak, da se sliši tudi o čisto človeških napakah. Časopis je na voljo po 300 SIT za izvod na večjih prodajnih mestih v občinah, ki jih medijsko pokriva. Morda pa je le namenjen naši prihodnosti in sicer z dobro kadrovsko zasedbo.

Marij Urh

(mnenje avtorja ne odraža nujno stališč uredništva)

Študentski klub Domžale

ZIMSKE RADOSTI TRKAJO NA VRATA ŠKD

Mesec december je pred vrati in v študentskem klubu prihaja na spored polno zanimivih in zabavnih, predvsem pa snežnih dogodivščin. Že lansko leto je bilo nemalo snežnih ugodnosti tako za člane, kot tudi za nečlane in ker je bil odziv vedno dober, smo se odločili, da vam tokrat stvari ponudimo v še nekoliko bolj obširnih akcijah.

OTVORITEV DOMAČE SMUČARSKE SEZONE

Zima že trka na vrata, zato smo za vas pripravili otvoritev domače smučarske sezone, ki bo na smučišču Cerkno. Seveda, če nam bodo temperature in sneg naklonjene. Prvič se bo »Cerkno« dogajalo v sredo, 22. 12. 2004. Cena za člane ŠKD in ŠKK za celodnevno smuko s prevozom bo skromnih 2.500 SIT, za vse ostale pa 6.000 SIT. Drugič, prav tako v sredo, 29.12.2004 pa bo potrebno članom ŠKD/ŠKK odšteti 3.500 sit, vsem ostalim pa 7.500 sit. Tokrat bo v ceno poleg prevoza in smučarske karte všteta še pizza in pijača. Rok prijav je vsakič dva dni pred odhodom – torej v ponedeljek, 20.12.2004 ter ponedeljek, 27.12.2004.

DECEMBRSKO POHORJE

Če nadaljujemo pri »smučkanju«. Huda klubska akcija, ki jo pripravljajo naši člani je Vikend paket smučanja za le 13.500 SIT. Vse skupaj se bo odvijalo na Pohorju v hotelu Bellevue, kjer bomo prespali (polpenzion 2x). V ceno je všteta tako dnevna, kot tudi nočna smučarska vozovnica. Vse skupaj se bo dogajalo od 17. – 19. decembra, rok za prijave pa je 15. december. Ker je zanimanje veliko, število mest pa omejeno, je najbolje, da pohitite s prijavo. Pa brez skrbi, za zabavo bodo kot vedno poskrbeli klubski animatorji, prav tako pa je pred vrati »tekmovanje v žuranju«! Več informacij pa na www.studentski-klub.com.

KOPE 2005

Na spored pa prihaja tudi Vikend ski party! V letu 2005 smo samo za vas pripravili vikend smučarske pakete po najbolj ugodnih cenah doslej! Prvič se bo ta vikend zgodil 21. januarja 2005, nadaljeval pa se bo vsak drugi vikend do konca februarja! Vse skupaj se bo dogajalo na skrajnem in najvišjem delu Pohorja – smučišču Kope. Cena bo skromnih 14.600 SITkov za člane ŠKD in ŠKK, medtem ko boste ostali plačali, še vedno skromnih 18.990 SIT. In kaj vse je všteto

v ceno? Prevoz iz Domžal do Slovenj Gradca, 2x nočitev s polpenzionom, 3 dnevno smučarsko karto (vključno z nočno smuko), ski bus od hotela do smučišča, testiranje snowboardov Goltese, vso organizacijo in animacijo na smučišču in v hotelu. Tudi tukaj so števila mest omejena, vse informacije pa dobite v ŠKD ali na telefonu: 01/721-97-10, 041-757-727.

KULTURNA DOGAJANJA

Da pa ne bomo ostali samo pri smučanju, bi vas radi opozorili na nekatera kulturna dogajanja, ki se pripravljajo. V prostorih ŠKK je možen ogled fotografske razstave sprejetih del z natečaja Arhitektura. Fotografije so na ogled tudi na www.studentski-klub.com.

Ponovno se bodo odvijal turnir v igranju Naseljencev otoka Catan, ki bo tokrat v prostorih domžalskega študentskega kluba v soboto 18. decembra od 18. ure dalje. Pripravljajo se tudi privlačne nagrade v vrednosti 5000, 3000 in 2000 SIT.

Za tiste, ki niste dovolj pogumni, da bi se udeležili turnirja »Naseljencev«, pa se v nedeljo, 12. 12. ob 18. uri lahko sprostite v igranju družabnih namiznih iger kot so: Boogle, Gospodar Prstanov, Zofijin svet, Monopoly, Risk, Ena, Štiri v vrsto, Šah, Človek ne jezi se, Naseljenci...

Ali si zagrizen popotnik in bi želel deliti svoje izkušnje in posnete fotografije s ŠKD-jevci? Če sta tvoja odgovora DA, lahko v ŠKD-ju pripraviš POTOPISNO PREDAVANJE. Na voljo ti je velik, prijeten prostor in oprema (računalnik, projektor, veliko platno). Prijave in info SAMO na e-mail info@studentski-klub.com.

ZIMSKO OBARVARNI FILMSKI VEČERI

Filmski večeri v decembru bodo nekoliko drugače, predvsem decembrsko obarvani. Ogleдали si bomo naslednje filme: It's all about love, Ledena doba, Cool runnings, Peterka: leto odločitve, Himalaja, Kako je Grinch ukradel božič, Čudež na 34. ulici. Filmski večeri bodo tokrat ob ponedeljkih in petkih ob 20. uri, medtem, ko si lahko ob torkih, sredah in četrtnih ogledate športne prenose na velikem platnu.

Filmski maraton pa bo tokrat »gangstrsko obarvan«. Dogajalo se bo 11. decembra 2004 od 16. ure dalje, naši gostje pa bodo vsi veliki igralci, ki so se predstavili v BOTRU. Marlon Brandon, Al Pacino, Robert Duvall, Diane Keaton, Talia Shire in ostali vas pričakujejo, da se prepustite njihovim akcijam v prostorih ŠKD-ja.

Mateja Kegel

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage Tine se iskreno in spoštljivo zahvaljujemo organizaciji Rdeči križ Mengeš, župnijski Karitas Mengeš in Občini Mengeš za denarno pomoč. Prav tako se zahvaljujemo vsem prijateljem, sosedom in znancem, ki so nam stali ob strani v teh težkih trenutkih.

Vsem še enkrat prav lepa HVALA!

Družina Delič

Poštena Bohinčka v Benetkah.

Kako ena misel vso dušo prevzame, da vse krog sebe pozabi, se je dobro vidilo na Jožeku, ki je pred svojo sestro domu koračil, kakor da bi mu za herbtom streljal. Zagledal je zeleno senošet, mirno hišico pod sivo skalo -- in zabolelo ga je serce. Vse to bo moral zapustiti. Ustavil se je, ko da bi bil okamenel, da ga je sestra naprej iti opomniti morala.

Stopila sta v hišo. Pozdravili so jih lepo mati: „Hvaljen Jesu Krist!“ in oba englasno sta odgovorila: „Na veke,“ na kar so vsi trije, „amen“ rekli. Sok se je že hladil. Po kratki molitvi se vsedejo in jedo. Koj je materno ljubezni polno oko zapazilo v svojih otrocih, da ni vse po navadi.

„Kaj se je vama prigodilo,“ skerbno poprašajo; „tako sta oplašena?“ Po jedi so se pred hišo na bruno usedli, ki je pred hišo na mestu klopi ležalo in kamor so se sončit hodili.

Jožek je začel govoriti in vse razlagati, kar mu je Cvetnarjev Janez povedal. Ko je o snubačih hotel začeti, se Rezika materi okrog vrata glasno zdihovaje okleno. Stisnili so jo mati k sebi in Jožeku se je tudi milo narejalo. „Ljuba hči,“ so rekli mati, „če ga imaš rada, mi je prav; če pa ni tako, te noben ne sili, ga vzeti. Zato govori odkritoserčno s svojo materjo, kakor mora otrok vsako pot biti proti tistim, ki so mu naj dražji na zemlji.“ Preden je začela, pokaže Jožek: „Lejte Franceta, lejte ga.“

Kakor bi jo bila strela zadela, skoči kviško, pogleda z bistrim očesom na stezo, ali je res, kar je brat rekel, in zalega Franceta zagledati jo pobegne v hišo kakor divja koza. Rekli so mati Jožeku: „Noben človek še ni danes pogledal za kozami. Dobro bi bilo, ko bi ti ti šel.“ Prostdušen Jožek ustane in čez majhno časa se je zgubil v skalah in le znana žvižga se je čula. Približal se je France brisaje si pot iz čela. Sapa se mu je skor zaperla. „Vsedi se, ljubi France, rečejo Veršanovka, in besedica „ljubi“ mu je bila kakor ključ pri zapertih vratih. Razložil je ob kratkem vse, da mu je Rezika danes prostovoljno roko dala. V teh okolščinah ni bilo nič premišljevanja, primejo ga za roko: „Tukaj moja desna! Nadjam se, da boš priden zet in me v starosti ne preganjal.“ Obljubil je France, ter sta se podala v kamerco, kjer sta Reziko polno solz našla. Kmalu so se posušile solze, in oko se je blisketalo, kakor večernica v čistem zraku. Začela se je govorica od Jožeka in Janeza. Spoznali so mati, da ni drugače in zelo se je žena premagovala, da ni na glas začela jokati. Marsikaj je bilo poskerbeti. Jožek je moral novo obleko imeti. Klobuk je bil še dober, čeravno ga je po očetu dobil, ko je še na skali ostal in v znamenje bil, kam so bili padli. Malo prevelik je bil, vender se mu je podal na kodrasto glavico. Nočev boter so ta čas zboleli in pred ko ne jim je že zadnja začela biti. Povedali so jima, kje da stanuje Andrejčkov Lorenc v Terstu in pismo so gosp. fajmošter pred ta dan nanj napisali, da sta ga sabo vzela. Janez je bil serčen, in še dražje mu je bilo peš iti, kakor na vozu zraven masla in sira se cincati. Čas ločitve se je vedno bolj približeval. Grenek čas je bil in težek kamen vsim v sercu.

Osem dni pozneje, v torek po binkuštih je bilo, ko sta dva fantiča zmernih korakov stopala čez blejski most. Naša Bohinca sta bila. Znana se jima je zdela voda. Mislila sta, da jo je iz Bohinja primahala. Akoravno sta se nekoliko motila, nič ne dé. Vse se jima je ponovilo pred očmi, slovo od nje jemaje ideta naprej. Večkrat sta obstajala in ozirala se nazaj po domačih gričih. Ko sta z mosta nazaj gledala in nič več Triglava vidila, sta mislila, da ga ne bo nič več. Ali kmalo se jima je pokazal, ko sta iz doline izza poraščenega hribčka prišla. Oba sta imela plave nogovice, gosto podkovane čizme in besage čez ramo, v katerih je bilo oblačilo, srjace in ene nove hlače. Na palice z železom okovane sta se opirala.

Marsikdo se bo čudil in djal, da še tega ni nikdar slišal, da bi bili Bohinci hodili v Terst po taci opraviilih. Kaj mu hočem odgovoriti? Pojdi z mano in uprašajva bogatega moža v Benetkah, kje je doma in rekel ti bo: Jaz sim iz Bohinja Veršanov Jože. Dobro še razumi kranjsko in vesel je, ako kterege Kranjcov dobi v Benetkah. Ali pa poprašaj po Bohinji -- ni mogoče, da bi noben človek te prigodbe od kraja do konca ne vedel. Rečem pa; da sta bila serčna, pogumna, poštena in bogaboječa Bohinčka.

„Veš kaj, če si bom kej kmalo kaj prislužil, si bom pomaranč in limon nakupil in jih na Kranjsko prodajat nesel. Če si veliko zaslužim, si kupim take orgle, kakor jih je tisti imel, ki je pred dvema letoma na jezeru bil in si mnogo denarjev prislužil. „Jaz bom počakal,“ odgovori Jožek „kako če Bog narediti.“

„Tja da,“ pristavi Janez, ki ni hotel omolkniti; „pa ko imam denarja, se

povernem nazaj in v Bistrici si naj lepšo hišo kupim in štacuno naredim. Ti moraš tudi za mater skrbeti. To te bo nekoliko težilo. Ne dé nič, Jožek, v španovii bova vse delala, če imam jaz prav več kot ti, pa po primerleji več dobivam obresti in vse je dobro. Jožek ga ni hotel ustavljati. On je bil pametnejši. Vse je zročil Bogú, kakor so ga mati vedno učili; delaj in moli in Bog ti bo dal srečo; ostani vedno pravičen, ker le to ima vspeh in blagoslov božji.

Popotovala sta naprej in naprej. Dober kup je bilo njuno potovanje, kajti prenočevalo sta na kakem skednu ali pa v kaki štali. Vsaka gospodinja jima je rada košček kruha pomolila in perišče hrušk in kerhlev v torbico vergla.

Ali, kako sta se začudila zagledati morje in neštivilno množstvo hiš. Zdelo se jima je valovito morje, kakor oblaki doma, ki jih je vihar podil po visočinah Triglava. Samo ta razlika je bila, kar sta doma od spod gori gledala, gledata zdaj od zgor doli.

„Lej, kako se barke zibljejo kakor divje race po bohinjskem jezeru,“ pravi Janez -- „raji bi skorej tukaj ostal in romajoče parobrode in druge barke gledal, kakor naprej v Terst šel. Počivala sta na Opčinah. Čez pol ure se vzdigneta in kmalo sta v Terstu. Andrejčkovega Lorenca sta kmalo imela, ker so mu poprej že Nočev boter povedali, da bojo drugi pot dva fantiča sabo pripeljali. Ker so bili pa bolni, sta jo sama s pismom primahala. Andrejčkov Lorenc ju je prijazno sprejel. Pečal se je z vertnarijo, zato jima reče drug dan, naj gresta smeti pometat po ulicah. Ni se jima predobro godilo pri tem rojaku, ker njegova žena je bila skerna ter rada jo kateremu poslu priložila, zato pa tudi noben ni bil dolgo pri njej. Tudi Lorenc se je sčasom po nji zvergel. Kaj pa je hotel početi? Malo kruha jima je odrezal zjutraj, pa tudi opoldne je skerbil, da si nista želodca prenasasala. Tri tedne sta terpela pri svojem rojaku.

Nekega dne pobirata smeti v naj končnem kotu Tersta, kamor se ljudje pozimi in od konca spomladi sprehajati hodijo. Setal je tukaj neznan gospod. Plavo suknjo je imel, majhno kapico z zlato porto okrašeno. „Lej Jožek, kak lep nožiček mu visi pri strani. Ko bi pač takega naš čednik Grega imel, to bi cikle dolbel!“

Še se fantiča pomenkvata in gospoda pregledujeta, kar se jima smejeti začne. Razumel jih je. Bil je namreč kapitan parobroda „Venecia.“ Znano je, da so naj bolji mornarji Dalmatini, urni kakor mački, pogumni kakor levi, ali tudi glavico imajo, katero bi z marsiktero ošopirjeno in z dišavami namazano ne zamenjali. Zato pa tudi po vsem svetu slove za naj bolje mornarje. Vpraša jih neznan gospod, od kod sta doma in kaj tukaj počenjata. Janez, bolj jezičen od Jožeta, odgovarja in se toži čez svojega rojaka, da se jima ne godi predobro, posebno jih žena zelo terpinči, in še več drugih reči jih je gospod popraševal. Dopadla je odkritoserčnost Janezova gospodu, kakor pohlevnost in nježnost Jožetova. Začne jima razlagati, kako je na morji, kako veselje je biti mornar. Ali to ne gré preveč k sercu našima Bohinjcom, posebno Jožetu ne. -- Oh, po nobeni viži bi vedno ne bil na morji. Sam bi vedno moral biti na barki, kaj bi počenjal? Raji bi čevlje snažil ljudem, in to me res veseli, reče Janez, samo v Terstu ni navada razun kakih dveh ali treh, ki si pa tudi ne zaslužijo še potrebnega kruha ne.

„Ali imata res k tej reči veselje,“ ju upraša gospod? „Ako gresta z mano, jest vaji prepeljem zastonj v Benetke, tam vama bo gotovo bolje šlo, kakor vama je tukaj po vaji pripovedki. Orodje vama tudi jaz kupim. Pridita jutra ravno na ta kraj in odrinili jo bomo proti Benetkam.“ Kako jima je sercé v persih skakalo. Janez si ni ničesar bolj želel, kakor to. Jožek je spet začel na Bohinj misliti -- joj mi, spet dalje potovati, saj sirm že zdaj tako daleč, da nič ne vidim Triglava! Potolaži ga Janez, ker gospod jima je obljubil, ako jima ne bo dopadlo v Benetkah, ju hoče spet zastonj nazaj prepeljati. Kaj je storiti, si misli Janez?

„Lahinja naji že vedno bolj pisano gleda, in ako bi ne spoštovala vsaj nekoliko volje rajnega Lorenca, bi naji bila že izgnala. Pustila naji bo rada, saj ji ni nič mar za naju.“

„Saj se še spomniš pripovedi našega gosp. učenika od tistega, ki je tudi v Benetkah čevlje ljudem snažil, in čez deset let domú pridši upraša župana, koliko da vas velja? To je bil mož!“ „Tisti je bil nek Nemec. Nemci so pa bolj zviti kakor mi Kranjci.“ „Pojdi, pojdi, če se Kranjec pripravi, deset Nemcov v kozji rog vžene. Nič se ne pozna, le verjemi mi, ali je kdo Kranjec ali Nemec, če mu Bog pomaga in sreča. Veš Jože, jaz bom govoril z najino gospodinjo.“

Po pičli večerji pove Janez svoji gospodinji mnenje in vse od kraja do konca, kaj mislita početi.

Pomolči nekoliko časa, saj v škodo fantiča vender nista bila. Ostanke sta

pojedala in spala v štali. „Če mislita tamkej svojo srečo dobiti, in če sta tako dobrega gospoda dobila, vaji zastoj sem ter tje voziti, pojta z Bogom!“ Sercé se je vender le nekoliko ganilo terdi ženi, ker drugi dan jima je zavezala brešna v rutice in vsakemu nekaj denarja dala. Komaj pa sta odšla, ji je bilo žal, kakor nekdanj kralju Faraonu, da je pustil Izraelce iti iz svoje sužnosti, le toliko je bilo razločka, da ni za njima šla z vojsko.

Umivala si še ni zora svojih zlatih perstov v penečih valovih jadranskega morja; naznanovaje njen prihod je dihal prijazen: vetrič v črni banderček na parobrodu „Venezia“; le semtertje je zaškripal kak jambor na spraznjenih barkah, ko so začele kolesa parobroda po morji ploskati. Zibaje, kakor rangar na bregovih Save poskuša svoje dolge krila, preden se spreleti, je plaval parobrod dalje in dalje zmed družih bark v visoko morje. Na pokrovu parobroda sta molče stala Jože in Janez. Gledala sta zelen pas, ki se je motal spod ladije kakor ogromna kača, iz spanja se zbudiš.

Glej Janez, začne Jože, kako se je križec zasvetil na gerški cerkvi, oh, glej krasen pas kakor tekoče zlato na morji. Kaj je to? Kviško je pogledal in opomnil svojega tovarša, da še nista jutranje molitve opravila. Odkrjeta se in pobožno skleneta roke ter angelsko češenje zmolita. Dopadla je kapitanu pobožnost fantičev, pristopi k njima in začne marsikako reč ž njima govoriti.

Veselega serca so brodili po silovitem morji. Solnce je že visoko stalo, ura je bila deset. Pozove ju kapitan v spodnji hram parobroda ter jima da za zajterk neznane pijače in nekoliko kruha, ker dobro ni na morje s polnim železom se podati. Ko je še pri njima bil in radoval se veselih obrazov, začno matrozi kričati. Znan je bil glas kapitanu. Vsedita se v ta kot in nikar se ne bojata, jaz moram ven. Že so se vzdigovali valovi, hite proti barki, ktere so kolesa pod noge metale; in parobrod se je ujškal z doline na kviško in s kviškega na vzdol. Vedno bolj in bolj se je čula tuleča burja in valovi so vdarjali na steno, da se je vse šibilo. Kakor plahe ovce v staji, kadar gladni volk okoli kočje tuli, trepetajo in se komaj dihati upajo, tako sta sedela plašno Bohinčka v koti kajite, iz ktere sta se mnogokrat tudi na sredo nehoté priplazila. Jamborji so škripali, brodarji kleli, med njimi se je čul krepki glas kapitana. Kadar je zaupil, zapoved delivši podložnim, se je uklenil razserdeni val. Vihralo in šumelo, cvililo in tulilo je krog barke kakor tropa gladnih volkov po tamnih gozdiščih kočevskih, kadar na jelena padejo, ki se mu je spodpolznilo na ledu. Tamno je bilo v barkinem hramu, ker še svetlost bliska ni prišla vanj, tako je bilo zaperto. Tri ure in čez je trajala nevihta. Kakor dva merliča sta ležala v kajiti Jože in Janez, vender Janez bolj terden še kot Jože. K sebi ga je potegnil Janez in na svoje kolena njegovo glavo položil. Sčasoma potihne vse, odpro se vrata in kapitan stopi v hram.

Razveselila sta se verlo, viditi še svojega dobrotnika v življenji; mislila sta namreč, da je vse divje valovje požerlo. Ni jih daleč na stran zaneslo temveč pot jim je vihar prikrajšal, ker opoldne so že zagledali črne Benetke.

Zapustivši barko poljubita svojemu dobrotniku roko, kateri ju je na suho spremil in v bližnji štacunici jima kertač in črnila nakupi, jima še nektare dvajsetice v roko stisne in ju pusti iti rekoč: „Če se vama bo slaba godila, pridita semkaj po mojem parobrodu poprašat, in potlej hočemo že poskerbeti.“

Kako sta mesto gledala; si vsak lahko misli; vender zijala nista kakor sploh kmečki otroci, ki še nikjer niso -- saj sta bila že v Terstu! Prenočila sta prvo noč v kotu na dvorišču neke kerčme. Terdo je bilo, ali trudnemu človeku je vsaka postelja pernica, in mehkužna nista bila. -- Drug dan sta morala moščno odvezati. Kupila sta si kruha, in med sabo razdelila, imel je Jožek še nekoliko sira sabo. Po zajterku si je bilo treba prostor zbrati, kjer bi kaj bolje bilo. Vstavil se je. Janez pri enem mostu, kako se mu je djalo, ni vedil, kajti v Benetkah je 450 mostov in zato je težko vseh imen vediti. Mnogo ljudi je sem ter tje hodilo tukaj, zato mu je bilo tukaj po vseči. „Jaz grem naprej po teh ulicah. Zvečer se spet tukaj snideva, da veš,“ reče Jože. Prišel je na ogel ulic, ki je na terg sv. Marka deržal. Zapazil je koj hišo s podstrešjem in spoznal, da tukaj ni preslab kraj, ker velika množica ljudi se drenja iz in na terg sv. Marka. Tudi predstrešje je koj vedil, za kaj bo dobro. Vsede se, kviško pogleda in vidi lastovke nad sabo. Te so srečne, misli sam sabo in postavi klopico pred se.

„Stoj!“ si pravi. „Zapovedovali so mi vedno mati, vse z molitvijo začenjati.“ Sname klobnk, sklence ročice, zmoli po tistem angeljsko češenje in čaka mirno, da bi se kdo njegove umetnije prišel posluževati.

Prišla je malo pozneje lepa mlada gospa z majhno deklico pri sebi, gotovo njeno hčerko, podobna ji je bila kakor kaplja kaplji. Prijazno je gledala in djala svojo mično nožico na klopico. Urno se je začelo delo, in srečno je doveršil prvo nalogo. Očedil je tudi mali hčerki čevlce, akoravno niso

bili umazani. Ker ni nič terjal, saj tudi jezika ni znal, ampak lepo gospo tako prijazno gledal, mu je dala več, kot se je nadjal. Smehljaje se ji je ponižno priklonil, in ona je šla naprej. Kmalo potem pride nek gospod, ter se pred fantičem ustavi. Dal si je prah obrisati in dobro je plačal. Neprenehoma je imel opraviti; hvalil je Boga za dober prostorček in srečo, ki je vse njegove nade prekosila.

Brala se mu je še vedno otožnost na obrazu, ki mu je sercé pri ločitvi polnila. Spominjal se je vedno matere, sestrice in svojih kozic. Vse življenje in gnetenje krog njega ni moglo izbrisati žalosti iz serca. Ni si mislil, da je ravno ta otožnost, ki njegov nežni obraz še mileji nareja; da je ravno to, kar ga vsem tako prijetnega dela. Bilo je že skoraj navadno, si čevlje od lepega Ščiavonca, tako so ga imenovali, obrisati dati. Neprenehoma je delal in ker ni nič terjal, temuč prepustil vsakemu prosto voljo, je mnogo zaslužil. Dan se je nagnil. Čakal ga je že Janez težko. Naglo je Jože pritekel. Kako se mu je dobro zdelo, svojega tovarša spet dobiti! Zbežale so vse misli, ktere so ga čez dan mučile. Prvo vprašanje je bilo: „Kako se ti je godilo?“ Jože prešteje -- bilo je še čez goldinar Janez ni toliko zaslužil. Še sanjalo se mu ni, zaviden biti svojemu tovaršu, temuč veselil se je njegove sreče. Kupila sta kruha in sira in večerjala pod prijaznim zvezdami obsijanem nebom.

„Kam pojdeva spat,“ vpraša Jože? Važno vprašanje je bilo in Janez je bil, ki si je kotljo poiskal. Ravno nasprot, kjer sem jaz čez dan bil, je velika fabrika. Prostorna šupa je na dvorišču, kamor blago devajo, ktero drug dan na barke spravljajo. Dosti slame je tudi tam. Hlapec je dober človek in dovolil mi je, da smem na tej slami prenočiti. Zdaj ni mraz po noči.

Skor si ni upal Jože ž njim, ker je samo Janez dovoljenje imel. Kmalo mu zbije to skerb iz glave; kjer eden spi, tudi dva zamoreta, si misli. Zjutraj malo pred vstaneva, da naju gospod ne bo vidil, morda bi hlapca še kregal, reče Janez. Tudi te besede niso Jožku bile všeč, ali kaj je hotel storiti? Ravno zapiral je hlapec hišne vrata, ko prideta fantiča proti hiši. Spoznal je hlapec Janeza ter počakal. V šupo jih je peljal; kjer je bilo mnogo blaga za na barko pripravljenega. Pokaže jima slamo in dal jima je še staro plahto za odejo. Veselo sta se zarila v slamo in hlapec je šel spat v štalo, če ravno bil moral stražiti. Zanesel se je na fantiča. Molila sta večerno molitevco, priporočila se angelu varhu, zahvalila se Bogu za srečo prvega dne, in spanje jima zatisne oči. Gotovo ni noben bogat Benečan na mehkih pernica bolj spal, kakor naša Bohinca na slami v šupi. Polnoči je že odbila, ko se Jože zbudi. Lepa noč je bila. Zvezde so se svetile kakor bi bile še le nove; zbudilo pa ga ni to, temuč eden mu je skor na glavo stopil. Komaj si je upal dihati -- in čul je šepitanje ljudi blizo sebe, katerih ni vidil, ker so v temi stali.

Tresel se je kakor šiba. Zdelo se mu je, da to ni prav po pravici. Nekaj blizo njega zapoka in spet in zopet nekaj pade. Zvesto je poslušal in spoznal, da so tatje. Sunil je Janeza ter zaupil: „Tatje! tatje!“ Janez je meže upil „tatje, tatje,“ ker je bil ves nedolžen in ni vedil kaj da je, le v spanji je čul Jožeta upiti in on mu je pomagal.

Fabrikant je še pisal v svoji pisarnici in čul vpitje. Naglo priteče na dvorišče. Grede proti šupi, kjer je slišal klicati, vidi blago raztreseno. -- In zdaj zletita fantiča iz slame in Jožek pokaže, kaj se je zgodilo. Gledal ju je gospod osupnjeno. Še le zdaj se je upal hlapec priplaziti. Žal mu je bilo, da je svojo dolžnost zanemarlj; ali ker sta ga fantiča za prenočišče tako lepo prosila, jima ni mogel odreči in na nju se zanesel je šel spat, ker že ves teden ni očesa zatisnil. Terdih besedi je bil gospod proti hlapcu, ker je bil pa že toliko let zvest, mu je prizanesel. Za naša Bohinčka pa to ni bilo preslabo. Gospod, jima veliko dolžan, ju pelje v sobico ter jima pokaže posteljo, na ktero se skobacata in spala sta kakor grofa. Zjutraj sta morala pri družini kositi; obdaril ju jo nazadnje gospod, in rekel, da vsak večer smeta v to sobico spat prihajati.

Zahvalil se je Janez prav lepo in djala sta svojo robo v sobico. S tem časom se je njima osoda spremenila tako čudovito in srečno, da si človek komaj misliti zamore. Zato sta vedno Boga hvalila in molila za miloserenega fabrikanta, ktere ga Bog izvolil biti začetek njune sreče. Spoznala sta to dobroto čez malo dni, ki je začelo deževati in po noči merzleje biti. Po vsem sta še zjutraj dobivala kosilo. Posli so ju radi imeli in vsak večer jima kaj prihranili. Mnogo več sta si prihranila in prihodnost je njima čedalje lepša, posebno za Jožeka, ki je vedno mislil, kdaj bo toliko skupaj spravil, da bi bilo vredno svoji materi poslati, ker rasovno za hlače in jopič so na posodo vzeli. Te misli so več zdale, kakor vse tolaženje jezičnega Janeza, svojega tovarša potolažiti.

Povzeto iz Slovenske kolede za leto 1858 – se nadaljuje.

KARAKORAM KHUSH

II.del

Po aklimatizaciji se vreme pokvari za dobre deset dni. Prostor v bazi nastane majhen, vseeno je milijon stvari, katere lahko počneš v obdobju slabega vremena. Še posebej je dobrodošla fizična aktivnost, da ohraniš mišice in predvsem trezno glavo, kot najpomembnejšo mišico. Na plaz smo počasi pozabili, takoj smo začeli z načrtovanjem novih vzponov. Vse skupaj je hitro jasno, da bo naš naslednji cilj Trango Monk, ki še ni imel prvega vzpona. Deviški stolp, drzen, strm in lep granitni stolp, kamor pri tolikem obisku plezalcev iz celega sveta, še ni stopila človeška noga. Res čudno in to v enaindvajsetem stoletju. Način plezanja je bil jasn. Novodobni alpski način plezanja, je že kar nekaj časa na alpinistični sceni. Več kot deset nazaj, ga je izvajal že Kamničan Marko Prezelj v najvišjih vrhovih sveta Himalaje. Nič kaj nova stvar. Stvar je, da se človek loti stvari kot v Alpah. Napolni nahrbtnik, odrine pod steno, vstopi, pleza, pride na vrh, sestopi nazaj v bazni tabor. Brez fiksnih vrvi, višinskih nosačev in prehodnega deponiranja v steni. V Alpah je deset faktorjev, ki vplivajo na tak vzpon. V Himalaji jih je sto. Vzpon je zelo rizičen. Večkrat lahko obrneš deset metrov pod vrhom in tako nisi naredil nič, naslednjič pa moraš vso stvar ponoviti. Če hočeš biti hiter, moraš biti lahek, to pomeni da zminimiziraš opremo na minimum. Malo hrane, več tekočine, rezervno obleko, mogoče spalno vrečo.... Mi smo se odločili za spalno vrečo, kajti bivaki so včasih lahko kruti. Tudi več možnosti je da steno preplezaš.

V Monk sem se spravil že četrtič. Tokrat smo se odločili da steno preplezamo, pa če smo par dni v steni. Vremenska napoved je obetajoča. Dolg val suhega zraka prihaja iz Afganistana. V bazi je nestal nemir, pakiranje, planiranje, tuširanje, in dolg počitek pred vzponom. Šestega septembra se zapodimo po neskončnem koluarju. Na sredini koluarja nas dobi snežna ploha. Kje je lepo vreme se sprašujemo, ko se stiskamo pod balvanom. Vseeno nadaljujemo v mrzlem in vetrnem vremenu. Na pravi Ruski način, se smejimo. Ko pridemo pod steno, so razmere še slabše. Vstopimo v steno. Čim hitreje,

da se ne spremenimo v ledene sveče. Proti koncu dneva smo na polovici stene. Miha kopa prostor za bivak, z Jakom pa napeljeva vrv za naslednji dan. Spustiva se, ko je že noč. Krasen zahod nam topi premražene ude, jutri bo lepo vreme. Tišina himalajskih vrhov nam pretga brnenje kuhalnika, ki nam topi življenje.. Naslednje jutro se zbudimo v soncu. Plezamo zelo tekoče, raztežaji so težki. Široke počti, brez možnosti varovanja, kratki ledeni odstavki nas pripeljejo deset metrov pod vrh. Imel sem to čast, da prvi stopim na deviški vrh. Krasen razgled na K2, Gašerbrume, Mašerbrum, Broad Peak....itd, morje mogočnih gora, je pred nami. Mi pa z nasmeškom na ustih srkamo zadnje kapljice čaja. Ko prideš na vrh, nisi še nikjer. Znano je, da so sestopi težji kot vzponi. Koncentracija popusti, moraš obdržati trezno glavo, kajti najmanjša napaka te stane. Z vrha se ne sprehodiš, ampak moraš opraviti spuste s pomočjo vrvi, vse od vrha do vstopa stene. Tekoči spusti, neskončno dolg koluar nas pripelje nazaj v bazo. Kuhar in vodnik sta bila že vsa evforična... pesmi, hrana, zvitki hašiša nas zopet spravijo k zavesti. Veseli z obolelimi udi se zvalimo v tople spalne vreče in se pogreznemo v topel spanec.

Vreme je še kar krasno in tudi napoved velja lepa še za teden. Dali smo si samo en dan počitka. Naslednji plan je nor, ampak s tako dobro ekipo je vse možno. Odločimo se za smer Eternal Flame v Trago Towerju (6251m). Smer ima že štiri ponovitve, ampak nobena v alpskem stilu. Plan je izdelan. V steni bomo preživeli tri dni. Vsak vodi navezo po en dan, ostala dva pa imata samo nahrbtnike z minimalno opremo. Dva bivaka v tisočmetrski steni. Nor, strm, težek raz, v najboljšem granitu, so splezali legendarni Nemci z Kurt Albertom in Gullichom na čelu. Težave do obvezne osem stopnje z napredovanjem lahke tehnike. Preden vstopimo v steno, naredimo še en bivak. Vreme je noro lepo brez oblaka.

Ob 5 uri zjutraj vstanemo, pozatrkujemo in začnemo plezati iz sedla na Shoulder. Ves čas kot prvi pleza Miha. Ob 14. uri smo na rami. Tomaž začne topiti sneg, z Mihom pa fiksira dva raztežaja smeri. Spustiva se nazaj na ramo, kjer prespimo. Dolga, mrzla noč traja neskončno. Vstanemo ob peti uri zjutraj, pozatrkujemo in začnemo plezati. Vreme je krasno. Ves čas, do bivak prostora (triindvajseti raztežaj) sem prevzel vodstvo. Ob 15. uri smo na bivaku. Miha začne kopati prostor za bivak, z Tomažem pa napeljeva tri raztežaje. Uživaško plezanje v granitu. Spustiva se na bivak, kjer prespimo. Ob 5. uri zopet vstanemo. Ves čas pleza kot prvi Tomaž. Ob 13.30 smo na vrhu. Za par minut utihnemo in se prepustimo razgledu po belih vršaci. Močne občutke, nam zmoti dejstvo da bo treba sestopiti. Tukaj ni življenja, po dolgem času smo ga mi trije zopet vdihnili v te neskončne kubike skalovja. Zelo hitro, samo pet ur rabimo iz vrha do baze. Dobrih dva tisoč metrov višinske razlike.

V bazi pa nam pripravijo pravo slavlje, Nemci iz sosednjega tabora nam spustijo v zrak dve rdeči raketi. Proslavljanje traja dolgo v noč, petje nosačev, zvezdnato nebo.... Že takrat sem vedel da bo pravo doživljanje vzpona prišlo šele doma, v toplem zavetju svojih družinskih članov. Zapustiti gore po štirideset dni v baznem taboru z nekaj vzponi v žepu je lepo doživetje. Ko korakaš po Baltoro ledeniku, se pa že sprašuješ, kam? Sam sebi naproti?! Brez konca, z večnim ognjem, ki bo vedno gorel.

KLEMEN MALI

Miklavžev turnir v namiznem hokeju - Mengeš, 10. 12. 2004

Tokratnega tekmovanja se je udeležilo rekordnih 18 igralcev, ki so se najprej pomerili v dveh predtekmovalnih skupinah, najboljših 6 iz obeh skupin je nato napredovalo v finalno skupino, ki ji je sledil še play off. Po zelo napetih dvobojih v polfinalu in finalu se je do zmage znova dokopal predsednik NHK Mengeš Sergej Vasiljev.

Najboljši tekmovalci so prejeli priznanja in praktične nagrade, ki so jih tokrat prispevali Špas teater, Foto Bobnar ter prodajalna Kruhek. Rad bi se zahvalil Kulturnemu društvu Franca Jelovška iz Mengša za pomoč pri organizaciji tekmovanja, hvala pa tudi občini Mengeš za finančno podporo.

V imenu NHK Mengeš želim vsem vesel božič in srečno novo leto!

Še končni vrstni red:

1. Sergej Vasiljev	NHK Mengeš	Slovenija
2. Nejc Škrlep	NHK Mengeš	Slovenija
3. Matej Škrlep	NHK Mengeš	Slovenija
4. Bernard Škrlep	NHK Mengeš	Slovenija
5. Ajdin Osmanagić		Slovenija
6. Marjan Šmajc	NHK Mengeš	Slovenija
7. Martin Pregl	NHK Mengeš	Slovenija
8. Metod Južna	NHK Mengeš	Slovenija

9. Tomaž Zupan
10. Primož Pregl
11. Aleksander Sergejev
12. Jana Berlec
13. Anže Jagodic
14. Rok Škrlep
15. Aleš Hribar
16. Luka Škrlep
17. Ana Sitar
18. Nikita Sergejev

NHK Mengeš
NHK Mengeš

NHK Mengeš

NHK Mengeš
NHK Mengeš

Slovenija
Slovenija
Rusija
Slovenija
Slovenija
Slovenija
Slovenija
Slovenija
Rusija

*Za NHK Mengeš,
Bernard Škrlep*

Foto: Peter Škrlep

2 turnir CIKLUSA ŠAHOVSKIH TURNIRJEV MLADIH 2004/2005

Dne 19.11.2004 je bil v prostorih OŠ Milana Šuštaršiča v Ljubljani odigran drugi izmed sedmih šahovskih turnirjev mladih šahistov. Odihrali so sedem kol po švicarskem sistemu tekmovalja se je udeležilo 100 šahistov Ljubljanskih in okoliških osnovnih šol. Tekmovanja se je udeležilo šest igralcev ŠD Loka pri Mengšu in so dosegli sledeče uvrstitve.

52. Vode Dejan	3.5
68. Kimovec Anže	3
77. Anžlovar Nej	2.5
79. Abe Aljaž	2.5
92. Tavčar Jan	2
94. Abe Blaž	1.5

TEKMOVANJE MLADIH ŠAHISTOV V LOKI

Dne 22.11.2004. je bilo v prostorih gostilne Tavčar prvo klubsko prvenstvo v šahu za mlade igralce. Udeležilo se je vseh sedem mladih članov ŠS ŠD Loka. Tekmovali so po sistemu vsak z vsakim po pravilih za pospešen šah. Najbolje se je odrezal Dejan Vode, ki je postal prvak za leto 2004. in seveda prejel tudi pokal.

Rezultati tekmovanja:

1. Vode Dejan	5 točk
2. Anžlovar Nejc	4.5
3. Kimovec Anže	3.5
4. Abe Blaž	3
5. Abe Aljaž	2
6. Tavčar Jan	1.5
6. Anžlovar Katja	1.5

Najboljši trije so prejeli tudi medalje vsi pa praktične nagrade. Sponzor tekmovanja sta bila Alustil s.p. in Tavčar Sonja, ki je poskrbela za lakoto najmlajših.

Matjaž Anžlovar

EKIPA ŠAHOVSKE SEKCIJE ŠD LOKA OSTAJA V PRVI DOMŽALSKO- KAMNIŠKI LIGI

V mesecu novembru je bila končana Domžalsko-Kamniška liga. Ekipa ŠD Loka je zasedla sedmo mesto (lani 9) med desetimi ekipami in še naprej ostaja v prvi ligi.

Rezultati 8. in 9. kola.

DU Komenda: ŠD Loka	2:2
Trebušak Anton:Hribar Branko	"
Kohek Vlado: Ocepek Marjan	"
Božič Anton:Ocepek Marjan ml.	1:0
Plevel Peter:Anžlovar Matjaž	0:1
ŠD Loka :ŠK Komenda Gaber	2:2
Hribar Branko: Nadvešnik Vilma	0:1
Ocepek Marjan:Poglajen Franc	0:1
Ocepek Marjan ml.:Nadvešnik Maja	1:0
Anžlovar Matjaž:Nadvešnik Matej	1:0

Končno stanje:

1. ŠD Vele Domžale
2. ŠD Vele Domžale mladi
3. ŠK Komenda Popotnik
1. ŠD Loka pri Mengšu

ZAKLJUČNI TURNIR DOMŽALSKO-KAMNIŠKE LIGE

Dne 18.11.2004 je v Komendi potekal ekipni zaključni turnir lige. Turnirja se je udeležilo 20 sodelujočih ekip prve in druge lige. Vsaka ekipa je štela po štiri tekmovalce.

Rezultati:

1. ŠK Komenda Popotnik	15 točk
2. Sahara	13.5
3. ŠD Črni Graben	12.5
4. ŠD Vele A	12.5
5. Kamnik Duplica	12.5
6. Črni vitezi	12.5
7. Bar Repek Trzin	11.5
8. DU Komenda	11
9. ŠD Loka pri Mengšu	10.5
10. ŠD Barob Šmarca 1	9.5
11. ŠK Komenda Bocosoft	9.5
12. ŠD Vele –mladi	9
13. Bor B Dob	9
14. Bucotrada Trzin	9
15. ŠD Jus security	9
16. ŠK Komenda Gaber	8.5
17. Opel Mlakar Trzin	7
18. ŠS Bor A Dob	7
19. ŠD Mengeš	6.5
20. ŠD Barob Šmarca 2	4.5

ŠAHOVSKO DRUŠTVO MENGEŠ IMA OBETAJOČO MLADINO

Dne 1. decembra 2004 je bil v OŠ Domžale kategoriški turnir brezkatégornikov šahistov in šahistk. Član Šahovskega društva Mengeš Žan Skvarča je osvojil zlato medaljo in osvojitev IV. Kategorije. Prav tako tudi član ŠD Mengeš Anže Skvarča osvojil IV. Kategorijo. Na regijskem šahovskem tekmovanju Domžale, ki je bilo odigrano dne 24. Novembra 2004 v OŠ Domžale. Regija Domžale obsega vse osnovne

Šole bivše občine Domžale, (Domžale, Mengeš, Moravče, Lukovica in Trzin). Član ŠD Mengeš Andrej Kobold je osvojil bronasto medaljo v skupini dečki do 12 let starosti Domžalske regije in napredoval v območno regijo, (Ljubljana, Dol, Medvode, Smlednik in Vodice) Zares lepi obeti Mengeške mladine!

Jakob Bokalič

MENGEŠKA GODBA VABI NA 21. NARODNOZABAVNO PRIREDITEV POD MENGEŠKO MARELO

19.FEBRUAR 2005 ob 16. in 20 uri, v KD Mengeš

Tokrat bo prireditev v malo spremenjeni obliki. Ansamblov, ki imajo v svojih vrstah mengeškega godbenika tokrat ne bo. Bodo pa vsi najboljši mengeški godci in pevke nastopili v različnih zasedbah. To bo zagotovo svojevrstna zanimivost. O kvaliteti pa ne gre dvomiti.

Glavna bo še vedno godba z instrumentalnimi solisti in pevci!

Več bo tudi domačih gostov, kar bo zagotovo tudi to osvežitev te najstarejše narodnozabavne prireditve!

Podrobnosti pa v naslednjem Mengšan!

Vstopnice si lahko rezervirate pri godbenikih oz pri Godbi vsak torek in četrtek od 20.do22.ure!

Godba ob tej prireditvi pridobiva sredstva za svoje delovanje. In se že vnaprej zahvaljuje vsem sponzorjem in donatorjem, kot našemu zvestemu občinstvu, brez katerih prireditve nebi bilo!

*Nihče ne more biti hvaležen samemu sebi, kajti hvaležnost gre
od enega človeka k drugemu.*

Tomaž Akvinski

Vesele Božične praznike in uspeha polno Novo leto 2005 vam želi

Upravni odbor šolskega sklada Osnovne šole Mengeš.

*Obenem se zahvaljujemo vsem, ki razumete naše delo in tudi sami
pripomorete k humanitarnemu namenu sklada.*

Vse življenje je eno samo preizkušanje. Več poskusov naredimo, boljše bo. Petje, literatura, likovna umetnost, igranje so duša človeške kulture.

Kar naprej jih poskušamo vdahniti ljudem okoli nas in nam samim.

Mir in vesel Božič ter da bi v Novem letu 2005 tudi s kulturo stopali
zdravju in sreči naproti.

**Zveza kulturnih društev Občine Mengeš
Predsednik Jože Vahtar**

Spoštovane občanke in občani!

Ob decembrskih praznikih in ob vstopu v Novo leto 2005 naj vas Božiček obdari z najlepšimi darovi. Darovi, ki jih lahko nudimo svetu so ljubezen, radost, mir, potrpljenje, prijaznost, dobrot zvestoba in samoobladovanje. Želimo vam v letu 2005, da ti darovi prihajajo prav od srca in se veselimo iskrenih medsebojnih poslovnih in privatnih odnosov.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem, ki ste po svojih močeh prispevali k uspešni organizaciji in izvedbi TRDINOVEGA in MIHAELOVEGA sejma v letošnjem letu.

Člani Kulturnega društva Mihaelov sejem Mengeš

VABILO NA

TRADICIONALNI NOVOLETNI KONCERT MENGEŠKE GODBE,

KI BO 26.12.2004 OB 19:00

V KULTURNEM DOMU V MENGŠU
VABIJO MENGEŠKI GODBENIKI

MENGEŠKI GODBENIKI
ŽELIMO VSEM OBČANKAM IN OBČANOM
VESELJA POLNE PRAZNIKE TER OBILO
SREČE, ZDRAVJA IN USPEHOV
V LETU KI PRIHAJA!

LOKALNI PROGRAM KULTURE 2004-2007

Lokalni program za kulturo občine Mengeš je strateški dokument razvojnega načrtovanja kulturne politike, ki izhaja iz doseženega položaja kulture v občini in s katerim se ugotovi vloga kulture v razvoju občine ter ugotovi javni interes zanjo. Lokalni program za kulturo opredeli kulturne prioritete, opredeli cilje in ukrepe za doseg ciljev ter določi kazalce za merjenje doseganja postavljenih ciljev. Sprejema se za obdobje štirih let, za obdobje od leta 2004 do leta 2007 in opredeljuje predvsem kratkoročne in srednjeročne cilje.

Lokalni program za kulturo je temeljni programske in izvedbeni dokument, ki postavlja prioritete občinske kulturne politike in neposredno odgovarja na ključne probleme posameznih področij kulture (glasbena dejavnost, gledališka in lutkovna dejavnost, folklorna in etno dejavnost, filmska dejavnost, plesna dejavnost, likovna dejavnost, literarna dejavnost, intermedijska dejavnost). Dokument izhaja iz zgodovinskega položaja in razvoja kulture na tem območju, upošteva njene prednosti in slabosti ter zagotavlja pogoje za ohranjanje in razvoj kulture in njenih lokalnih posebnosti glede na nevarnosti in priložnosti, s katerimi se bo v naslednjem obdobju ta soočala. Hkrati opredeljuje načine in možnosti za dvig kulturne ustvarjalnosti, za večanje dostopnosti kulturnih dobrin in ustvarjanja ter pogoje za spodbujanje kulturne raznolikosti.

Lokalni program za kulturo predvidi tudi usmeritve na področju investicij ter pravne, finančne ter organizacijske usmeritve, ki so potrebne za njegovo uresničitev.

Procesi vključevanja v evropske integracije dajejo dodatne razsežnosti skrbi za ohranjanje in razvoj slovenske kulture predvsem preko skrbi za slovenski jezik in jezikovno kulturo, odprtosti za kulturno raznolikost, in spodbujanja razvoja kulture v času globalizacije in komercializacije, ki vplivata tudi na področje kulture.

Z osnutkom nacionalnega programa za kulturo je skrb za ohranjanje in razvoj kulture izkazana na ravni države, lokalne skupnosti pa na podlagi Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 96/02) zagotavljajo javne kulturne dobrine na področjih urejenih s posebnimi zakoni (knjižničarstvo, varstvo kulturne dediščine, arhivska dejavnost), podpirajo ljubiteljske kulturne dejavnosti, vključno s tistimi, ki so namenjene kulturni integraciji manjšinskih skupnosti in priseljencev ter pokriva tudi druge kulturne potrebe prebivalcev, ki jih opredelijo v lokalnem programu kulture.

Pavle Pevec, JSKD, izpostava Domžale

Spoštovani krajan in krajanke Mengša!

Mengeški gasilci vam želimo in voščimo vesele božične praznike ter veselo, zdravo Novo leto 2005 z željo:
Naj vam v letu 2005 sonce nikoli ne zaide!

S spoštovanjem
Mengeški gasilci
Predsednik Jože Žargi

Turistično društvo Mengeš želi vsem občankam in občanom vesele božične praznike ter srečno in zdravo Novo leto 2005.

Obenem vas vabimo na tradicionalni Novoletni koncert KD Mengeška godba in podelitev priznanj Turističnega društva v nedeljo, 26. decembra ob 19. uri v Kulturnem domu Mengeš.

Vabijo
KD Mengeška godba in
TD Mengeš

Varovani gozdovi

Odbor izpostave Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije Domžale o razglasitvi varovalnih gozdov in gozdov s posebnim pomenom. Zaradi priprave uredbe o varovalnih gozdovih in gozdovih s posebnim namenom, s katero bo Vlada Republike Slovenije razglasila varovalne gozdove in gozdove s posebnim namenom, so člani Območne izpostave Domžale, 3. decembra 2004, predstavniku Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Maksimiljanu Mohoriču, predstavili svoje pomisleke in težave v zvezi z omenjeno problematiko.

V uvodnih besedah je Maksimiljan Mohorič predstavil zakonske osnove za razglasitev varovalnih gozdov in gozdov s posebnim pomenom ter predstavil vzrok razglasitve varovalnih gozdov. Pojasnil je, da so varovalni gozdovi tisti gozdovi, ki v zaostrenih ekoloških razmerah varujejo sebe, svoje zemljišče, nižje ležeča zemljišča, polja, naselja in lastnino ter življenja ljudi. To so tudi gozdovi v katerih je izjemno poudarjena katera koli druga ekološka funkcija. Strokovni predlog predlaganih površin je pripravil Zavod za gozdove Slovenije. Na podlagi tega naj bi se v Sloveniji razglasilo 99.950 ha varovalnih gozdov

(od tega je 43.222 ha gozdov v zasebni lasti) in 14.592 ha gozdov s posebnim namenom (od tega je 2.837 ha v zasebni lasti).

Maksimiljan Mohorič je predstavil tudi določila 46. člena Zakona o gozdovih. V njih je definirano, da imajo lastniki varovalnih gozdov ali gozdov s posebnim pomenom v primeru omejitve uživanja lastnine oziroma uveljavljanja lastninske pravice na gozdu pravico zahtevati ustrezne davčne olajšave ali odškodnino. V primeru, da lastnik takšnega gozda zahteva njegov odkup, ga je razglasitelj dolžan odkupiti.

Na sestanku je sodeloval tudi predstavnik Sektorja za gozdarstvo pri KGZS, Igor Kotnik, ki je predstavil stališča Zbornice do omenjene problematike. Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije zastopa stališče, da je potrebno lastnikom razglašanih varovalnih gozdov ali gozdov s posebnim pomenom zagotoviti primerno višino odškodnine, prav tako pa v primeru, da lastnik gozda zahteva odkup, primerno odkupno ceno. KGZS od Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pričakuje tudi pripravo študije za ovrednotenje finančnih posledic razglasitve varovalnih gozdov in gozdov s posebnim namenom ter ogled vseh površin gozdov v primerih, ko se lastniki gozdov ne strinjajo z razglasitvijo.

Člani Odbora izpostave KGZS Domžale so izrazili mnenje, da je nesprejemljivo, da se lastnikom gozdov postavlja vedno več omejitev

in prepovedi, ustreznih odškodnin oziroma primernih odkupnih cen gozdov pa nihče ne zagotavlja. Prav tako so izrazili mnenje, da so lastniki gozdov premalo informirani o tej problematiki. Zato je potrebno v mesecu januarju 2005 pripraviti sestanek z lastniki gozdov, ki se ne strinjajo z razglasitvijo svojih gozdov za varovalne oziroma gozdove s posebnim namenom, s čimer se je strinjal tudi predstavnik Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Odbor izpostave KGZS Domžale poziva lastnike gozdov, da si pri predstavnikih Zavoda za gozdove Slovenije, Krajevnih enot Domžale in Kamnik pridobijo podatke o svojih gozdovih, ki so vključeni v predlog za razglasitev varovalnih gozdov in gozdov s posebnim namenom ter se udeležijo sestanka, ki ga bo Odbor izpostave pripravila v mesecu januarju 2005.

V mesecu februarju 2005 pa bomo za širšo javnost organizirali okroglo mizo na temo varovanih gozdov. Na njej bodo sodelovali predstavniki Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, Zavoda za gozdove posameznih lokalnih skupnosti in lastniki gozdov. O datumu in lokaciji boste obveščeni naknadno.

Damjan Jemec, predsednik izpostave Domžale, OE Ljubljana, KGZS

V Domžalah odprta pisarna evropske poslanke dr. Romane Jordan Cizelj

Dr. Romana Jordan Cizelj, poslanka SDS v politični skupini Evropske ljudske stranke - Evropskih demokratov (EPP-ED) v Evropskem parlamentu, je nedavno v Domžalah slavnostno odprla svojo poslansko pisarno. Poleg predstavnikov medijskih hiš in poslancev Državnega zbora RS se je odprtja udeležilo tudi nekaj drugih uglednih gostov. Robert Hrovat, poslanec SDS v Državnem zboru Republike Slovenije, je ob tem dogodku izrazil veliko zadovoljstvo in med drugim dejal, da je dr. Cizljeva s tem dejanjem na široko odprla vrata vsem, ki se zanimajo in spremljajo dogajanja v Evropskem parlamentu. Mesto Domžale, skupaj s sosednjimi občinami, pa so s tem dogodkom tako postale pomemben kraj tudi na evropski ravni.

Dr. Jordan Cizljeva je ob odprtju izrazila veselje, da bo lahko tudi na ta način slovenskim državljanom približala delovanje evropskih institucij, še posebej Evropskega parlamenta. Po besedah dr. Jordan Cizljeve se je za odprtje pisarne v Domžalah odločila, ker je želela tudi na simbolni ravni poudariti njeno povezanost z lokalnim okoljem. "Pisarna bo odprta tako za tiste, ki bodo potrebovali splošne informacije v zvezi z delovanjem Evropskega parlamenta, kot tudi za vse ostale, ki bi radi navezali osebni stik z mano. Kot edina slovenska predstavnica v parla-

mentarnem Odboru za industrijo, raziskave in energetiko si zelo želim, da bi navezala tesne stike s predstavniki stroke iz omenjenih področij." Poslanska pisarna evropske poslanke dr. Romane Jordan Cizelj se nahaja v samem centru Domžal, na Ljubljanski 67, torej v neposredni bližini občinske stavbe. Uradne ure so enake kot so uradne ure na Občini Domžale in sicer ob ponedeljkih od 8. do 12. ure in od 13. do 15. ure, ob sredah od 8. do 12. in od 13. do 18. ure ter ob petkih od 8. do 12. ure. Telefonska številka je 724-45-86, podrobnejše informacije o njenem delu ter ostalih dogodkih, povezanih z njenim delom v Evropskem parlamentu pa so na voljo tudi na spletni strani www.rjordancizelj.si

Ob iztekajočem letu ter bližajočih praznikih dr. Romana Jordan Cizelj vsem bralkam in bralcem Mengšana želi prijetno praznovanje Božiča in Dneva samostojnosti ter veliko zdravja, zadovoljstva in osebne sreče v letu 2005.

Janez Stibrič

S slavnostno otvoritvijo poslanske pisarne evropske poslanke SDS dr. Romane Jordan Cizelj so Domžale postale pomemben povezovalni člen med Slovenijo in Evropsko unijo.

dr. ROMANA JORDAN CIZELJ

Poslanka v Evropskem Parlamentu

EPP-ED

POSILANSKA PISARNA:
 Ljubljanska cesta 67
 SI-1230 DOMŽALE
 TEL: +386 (0)1 724 45 86
www.rjordancizelj.si

URADNE URE:
 PONEDELJEK 8.00-12.00, 13.00-15.00
 SREDA 8.00-12.00, 13.00-18.00
 PETEK 8.00-12.00

Vabljeni!

Na podlagi 37. člena Statuta Zveze kulturnih društev Občine Mengeš (ZKDOM) in na podlagi sklepa Izvršnega odbora ZKDOM z dne 7.12.2004 objavljamo

JAVNI RAZPIS

za zbiranje predlogov za podelitev priznanj na področju ljubiteljske kulture v letu 2004

1. Predlagatelji po tem razpisu so lahko kulturna društva, ki delujejo v občini Mengeš, za svoje člane ali sekcije.

2. IO ZKDOM bo zbiral predloge za:

- ZLATO priznanje za izjemne dosežke na področju ljubiteljske kulturne dejavnosti v obdobje nad 25 let ali življenjsko delo (podeljeno bo eno priznanje)

- SREBRNO priznanje za izjemne dosežke na področju ljubiteljske kulturne dejavnosti v obdobje od 10 - 25 let (podeljeno bo eno priznanje)

- BRONASTO priznanje za 10 – letno uspešno delo na področju ljubiteljske kulturne dejavnosti (podeljeno bo eno priznanje)

3. Priznanje ZKDOM lahko prejmejo posamezniki ali skupine predvsem za izjemne dosežke ustvarjalnega in poustvarjalnega dela na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti. Priznanje pa je lahko podeljeno tudi za izjemne dosežke pri organizacijskem delu, pri razvijanju novih oblik in vsebin delovanja, pri delu na področju kulturne vzgoje in izobraževanja, pri raziskovalnem delu, pri organiziranju strokovno svetovalnega in mentor-skega dela, pri razvijanju kulturnega sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu, pri publicističnem delu in pri ohranjanju nacionalne kulturne dediščine

4. Predlog za podelitev priznanj mora vsebovati naslednje:

- podatke o predlagatelju
- podatke o kandidatu
- utemeljitev

5. Vloge za podelitev priznanj je treba nasloviti na ZKDOM, Zavrti 2, 1234 Mengeš do 15. 1. 2005.

*Srce je dalo vse kar je imelo
nobene bilke zase ni poželo*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

Frančiške Kosec

*Pršetove mame iz
Loke pri Mengšu*

*Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki
ste jo v tako velikem številu
pospremili na njeni zadnji poti,
za izrečena ustna in pisna sožalja,
darovano cvetje in sveče, ki bodo
prižgane v njen spomin.*

Vsi njeni!

**Iščemo urejeno in vestno gospo
za enkrat do dvakrat tedensko čiščenje in
pospravljanje v hiši v Trzinu.
Telef. št. 041-260-752.**

HONDA

AMBROŽ

CAR-LINE AMBROŽ d.o.o.
Prešernova 12, 1235 Radomlje

Tel.: 01/722-75-34
Fax: 01/722-72-32

www.hondaambroz.com

Srečno 2005!

DEVETA AKCIJA MOJ ZDRAVNIK 2005

Spoštovani bralci. Glasilo MENŠAN se tudi leto pridružuje akciji MOJ ZDRAVNIK. Žal samo z dva – kratnim glasovanjem zaradi datumskih težav. Glasovanje se kot boste prebrali, začne šele 3. januarja. Mi pa ne smemo pred tem datumom objaviti nagradnega kupona. Začnemo z objavo v januarski številki in končamo v februarjski. Vseeno pa ste z vsakim kuponom v igri za razpisane nagrade.

Urednik

01. Glasovanje se prične 3. januarja 2005 in zaključi okoli 15. marca 2005,

02. svečana razglasitev rezultatov je predvidena na zadnji dan v marcu oz. v začetku aprila 2005.

03. Strokovno komisijo, ki spremlja akcijo Moj zdravnik 2005, sestavljajo:

- prim. Marko DEMŠAR, dr. med.
- Dean KLANČIČ, dr. med.
- Ivan CIBIC, dr. med.
- doc. dr. Marjan PREMIK, dr. med.
- prof. dr. Pavle POREDOŠ, dr. med.

04. Bralci glasujejo za:

- splošnega oz. družinskega zdravnika – zdravnico
- ginekologa – ginekologinjo
- pediatra – pediatrijo

bralci glasujejo za enega ali dva ali vse tri zdravnike; upošteva se samo en glas na posameznega zdravnika; tisti zdravnik, ki zbere absolutno največje število

glasov, dobi laskav naziv - Moj zdravnik 2005.

05. Načini glasovanja s kuponi:

- v vsaki izdani številki časopisa je objavljen kupon za glasovanje (obdobje: januar, februar, marec),

06. na vsako izdano številko časopisa se iz prispelih kuponov izžreba bralca za brezplačno polletno naročnino na revijo Viva,

07. vsi glasovalci sodelujejo tudi v zaključnem žrebanju za tri glavne nagrade in več kot petdeset lepih in praktičnih nagrad,

08. za dodatna pojasnila pokličite ali pišite:

- 041 284 970 ali andreja.stravs@stud-moderna.si ; in sicer v JPG formatu v velikosti) (navedeni so milimetri):

09. Oglas (logotip + vsebina) za objavo v reviji Viva na posebnih straneh (3 x) (naslov: andreja.stravs@stud-moderna.si ; in sicer v JPG formatu v velikosti) (navedeni so milimetri):

Višina: 64 ali 134 ali 30
Širina: 91 43 186

10. Kupon za objavo vam bomo poslali na vaš elektronski naslov,

11. predvidoma do začetka akcije vam bomo poslali tudi plakat za akcijo Moj zdravnik 2005

PRETEKLA LETA – Moj zdravnik:

1997 Franc Novak, Zagorje
1998 Tatjana Gazvoda, Novo mesto
1999 Mila Saftić, Ptuj
2000 in 2001 Drenka Jovanović Grašak, Zreče

Moja zdravnica 2002

Sivana Popov, dr. med (Slovenska Bistrica)
Moja družinska zdravnica 2002
Jožica Boldan, dr. med (Kočevje)
Moja pediatrija 2002
Višnja Zorko, dr. med, specialistka pediatrije (Slovenska Bistrica)
Moj ginekolog 2002
Mirko Jovič, dr.med., specialist ginekologije (Slovenska Bistrica)

Moja zdravnica 2003

Silvana Popov, dr. med (Slovenska Bistrica)
Moja družinska zdravnica 2003 Jožica Boldan, dr. Med (Kočevje)
Moja pediatrija 2003
Višnja Zorko, dr. med. Specialistka pediatrije (Slovenska Bistrica)
Moja ginekologinja 2003 Dušanka Bandelj Klančar, dr.med., specialistka ginekologije in porodništva (Slovenska Bistrica)

Moj zdravnik 2004 Gregor
Drnovšek, dr. med. (Maribor)
Moja družinska zdravnica 2004 Verica
Čavič Lolič, dr. med. (Kočevje)
Moj pediater 2004 prim.
Tomaž Vahtar, dr. med. (Trbovlje)
Moja ginekologinja 2004 Irena
Begič, dr. med. (Kočevje)

Vaša revija za zdravo življenje VIVA

**Za projekt Moj zdravnik – pisani mediji
Andreja Štravs**

OBCINA MENGEŠ – Telefoni, eNaslovi, www informacije

Delovno mesto / Področje	Telekom	SiMobil	eNaslov
Splošne zadeve, Vložišče, Tajništvo župana in uprave	(0)1 723 70-81(0)1 724 71-00	040 8523- 52	obcina@menges.si Marta Kuret(marta.kuret@menges.si)
Župan		040 8523- 50	Tomaz.Stebe@menges.si
Direktor občinske uprave	(0)1 724 71-02	040 8523- 60	Andrej.Benkovic1@menges.si
Svet občine, splošne zadeve	(0)1 724 71-06	040 8523- 55	Irena.Podborsek@menges.si
Sociala, vzgoja, zavodi, društva	(0)1 724 71-07	040 8523- 51	Rika.Binter@menges.si
Vodenje, investicije, okolje	(0)1 724 71-04	040 8523- 57	Andrej.Urbanc@menges.si
Prostor, lokacije, zadržljivost, zemljišča	(0)1 724 71-09	040 8523- 59	Robert.Spenko@menges.si
Vzdrževanje (redno, investicijsko), nadzor	(0)1 724 71-01	040 8523- 53	Boris.Kavcic@menges.si
	(0)1 724 71-05	040 8523- 54	Mitja.Dolinssek@menges.si
	(0)1 724 71-08	040 8523- 58	efi@menges.si
	(0)1 724 71-03	040 8523- 56	Lidija.Urankar@menges.si
Knjigovodstvo, finance			
Fakturiranje, obračun			
Knjižnica Mengeš	(0)1 723 73-74		
Vrtec Mengeš	(0)1 72375-00		
Glasbena šola Mengeš	(0)1 723 71-93		
Glasilo Občine Mengeš MENŠAN (tudi na www.menges.si)	(0)1 723 70-81 (oglas, zahvale, uprava)	031 603 713 (odgovorni urednik)	mengsan@menges.si
Prodnik – Javno komunalno podjetjeKoncesionar za vodovod, kanalizacijo, odvoz odpadkov / ekološki otoki	(0)1 729 54 30	DEŽURSTVO	
Zimska služba – Izvajalec GRASSTO d.o.o. – Odgovorna oseba	031 648 407	g. Bogo Rus	
PLINovodno omrežje – Dežurna terenska služba PETROL d.d.	040 679 344		
Policija DomžaleDežurstvo Mengeš PON 8.00-11.0, SREDA 15.00-18.00	(0)1 724 65-80		
	(0)1 723 75-68		
Policija	113		
Center za obveščanje, gasilci, reševalci	112		
Humana – stare obleke in obutev	031 510 521		
Središče »Naš Slamnik« Upravljalec Študentski klub Mengeš - Čitalnica in internet	(0)1723 02-06 Fax:7230207		
Karitas – torek 16.00 – 18.00 ure	(0)1 723 89-77	041 912 550	031 294 933 ga. Jerca Stopar
Rdeči križ -	01 723 74-42 ga. Majda Trobec	041 288 612	
Inšpekcijska služba Domžale	(0)1729 59-50		
Inšpektorat za okolje	(0)1478 71-01		
Veterinarska postaja Domžale	(0)1721 28- 84(0)1721 61-94		
Elektro Domžale	(0)1724 12-89		
Banka Mengeš	(0)1724 78-72		
Pošta Mengeš	(0)1723 70-00		

Opomba: Po fiksnem telefonskem omrežju (Telekom) so možni trije pogovori hkrati (1xanalogni, 2xISDN). Po mobilnem telefonskem omrežju (SiMobil) so sodelavci dosegljivi vsak posamezno v času spodaj navedenih ur. V nujnih primerih in ko ni dosegljiv neposredni sodelavec pokličite vodjo področja, direktorja uprave ali župana. župana (ali direktorja uprave) pokličite tudi v primerih ko menite da je bilo karkoli narobe v ravnanju občine in organizacij ter podjetij, ki delujejo v občini ali izvajajo dela. Pri županu je možno dogovoriti sestanke za občane vsak ponedeljek popoldan med 15.00 in 18.00. Termin rezervirajte v tajništvu. župana lahko pokličete v kateremkoli času. V nujnih primerih se lahko oglasite na občini med 7.30 in 8.00 uro.

URE DOSEGLJIVOSTI SODELAVCEV UPRAVE NA MOBILNIH TELEFONIH(Kličite v primeru zasedenosti fiksnega telefona na delovnem mestu v času uradnih ur ali v nujnih primerih v navedenih urah)

Ponedeljek, torek, četrtek: od 7.00 do 15.00; Sreda 7.00 do 17.00; Petek 7.00 do 13.00

Opomba: Po fiksnem telefonskem omrežju (Telekom) so sodelavci uprave dosegljivi v času uradnih ur.PONEDELJEK: 8.00 - 11.00 12.00 - 14.30; SREDA: 8.00 - 11.00 13.00 - 16.30; PETEK: 8.00 - 12.00 OBIŠČITE: www.menges.si - Novosti: Odloki, Video predstavitev »Mengeš – Glasbeno mesto«, Glasilo Mengeš, Podatkovna zbirka gospodarstva, društev ...

TRADICIONALNO SREČANJE STAREJŠIH OBČANOV

Vsako leto se v decembru ponovi tradicionalno srečanje starejših občanov. V naši občini imamo 544 ljudi starejših nad 70 let. Od teh se jih je povabilu odzvalo 152. V lepo okrašeni avli šole je od veselega snidenja kar završalo in ljudje skoraj niso imeli časa prisluhniti pozdravnim govorom, programu učencev osnovne šole Mengeš, a so se hitro umirili. Srečanje omogočimo Občina Mengeš, OORK Mengeš in OŠ Mengeš.

Čeprav je za tako srečanje potrebno veliko dela in sredstev, je bilo vse hitro pozabljeno, saj so ljudje ob dobri hrani, pijači, glasbi in prijateljih pozabili na enolične jesenske dni in se veselo zabavali. Da bomo srečanje še ponovili, smo se dogovorili že sedaj, ker smo opazili njihove vesele in zadovoljne obraze in prejeli številne pohvale.

Vse ostale nad 70 let stare občane (392) in invalidne osebe bomo do konca letošnjega leta obiskali in obdarili člani odbora RK Mengeš.

Majda Trobec

Srečmo